PSALTIREA

PROOROCULUI ŞI ÎMPĂRATULUI

D A V I D

DUPĂ EDIŢIA A V-a APĂRUTĂ ÎN ANUL 1913

Care a fost aprobată de Sfântul Sinod
al Sfintei Biserici Autocefale Ortodoxe Române

Cântați Domnului cântare nouă.

Lauda lui în Biserica cuvioșilor.

Psalm 149, Stih 1.

RÂNDUIALĂ

Cum se cade a ceti Psaltirea deosebi

De ești preot, începe așa: Bine este cuvântat Dumnezeul nostru… iar de nu, zi:

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii tale şi ale tuturor sfinţilor, milueşte pre noi, Amin.

Împărate Ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, carele pretutindenea eşti şi toate le plineşti; Vistierul bunătăţilor, şi Dătătorule de viaţă, vino şi sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pre noi de toată spurcăciunea, şi mântueşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluește-ne pre noi, de 3 ori.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluеşte pre noi doamne, curăţeşte păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru Numele tău.

Doamne miluеşte, de 3 ori. Slavă... Şi acum...

Tatăl nostru carele eşti în Ceriuri, sfinţească-se Numele tău. Vie Împărăţia ta, fie Voia ta, precum în Ceriu, şi pre pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-o nouă astăzi, şi iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pre noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel viclean.

Troparele Glas 6:

Miluește-ne pre noi, Doamne, miluеşte pre noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem ţie, ca unui Stăpân, noi păcătoşii robii tăi, miluеşte pre noi.

Slavă…

Cinstita prăznuire a Prorocului tău Doamne, Cer o a arătat pre Biserică, că Îngerii împreună cu oamenii se veselesc. Pentru rugăciunile lui Hristoase Dumnezeule în pace îndreptează vieața noastră.

Şi acum…

Multe sunt mulțimile păcatelor mele de Dumnezeu Născătoare. Către tine am năzuit, Curată, căutând mântuire, cercetează neputinciosul meu suflet, și te roagă Fiului tău și Dumnezeului nostru, ca să-mi dea mie iertare pentru răutățile ce am făcut, ceea ce ești una binecuvântată.

Apoi Doamne miluește, de 40 de ori. Şi te închină cât poți. După aceea începe Rugăciunea aceasta către Prea Sfânta Treime la începutul Psaltirei.

Întru tot Sfânta Treime, Dumnezeule și făcătorule a toată lumea, ajută-mi și îndreptează inima mea să încep cu înțelepciune și să sfârșesc cu fapte bune, acești de Dumnezeu însuflați Psalmi, pre cari Duhul Sfânt prin gura lui David i-a grăit; pre cari și eu nevrednicul voiu acum să-i grăesc. Ci cunoscându-mi nepriceperea mea, căzând înaintea ta mă rog ție și cer dela tine ajutor. Doamne Iisuse Hristoase, îndreptează mintea mea și întărește inima mea, nu de graiurile gurei să mă îngreuez, ci de înțelegerea cuvintelor să mă veselesc, și să mă gătesc spre lucrarea faptelor bune care mă învăț și să le grăesc, ca, cu faptele cele bune luminându-mă, să fiu părtași la judecată părței celei deadreapta, cu toți aleșii tăi. Deci acum Stăpâne, blagoslovește, ca răsuflând dela inimă, cu limba să strig întru acest chip:

Fericit bărbatul...

Încet și cu luare aminte, și cu socoteală și nu te grăbi ca și cu mintea să înțelegi cele ce citești.

PSALTIREA

PROOROCULUI ŞI ÎMPĂRATULUI DAVID

CATISMA ÎNTÂIA

PSALMUL 1, AL LUI DAVID.

✦ 1. Fericit bărbatul, care n’a umblat în sfatul necredincioșilor și în calea păcătoșilor n’a stătut și pre scaunul pierzătorilor n’a șezut.

2. Ci în legea Domnului voia lui, și la legea lui va cugeta ziua și noaptea.

3. Şi va fi ca un pom răsădit lângă izvoarele apelor, care rodul său va da în vremea sa și frunza lui nu va cădea, și toate ori câte va face, vor spori.

4. Nu așa necredincioșii, nu așa; ci ca praful ce’l spulberă vântul de pre fața pământului.

5. Pentru aceasta nu vor învia necredincioșii la judecată, nici păcătoșii în sfatul drepților;

✦ 6. Că știe Domnul calea drepților și calea necredincioșilor va pieri.

PSALMUL 2, AL LUI DAVID.

1. Pentruce s’au întărâtat neamurile și noroadele au cugetat cele deșarte? Stătut-au de față împărații pământului și boierii s’au adunat întru una asupra Domnului și asupra Unsului lui.

2. Să rupem legăturile lor și să lepădăm dela noi jugul lor.

3. Cel ce lăcuește în ceruri va râde de dânșii, și Domnul va batjocori pre ei.

4. Atuncea va grăi către dânșii întru iuțimea sa, și întru mânia sa va turbura pre ei.

5. Iară eu sunt pus împărat de dânsul preste Sion, muntele cel sfânt al lui vestind porunca Domnului. Domnul a zis către mine: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut;

6. Cere dela mine și voiu da ție neamurile moștenirea ta și biruința ta marginile pământului.

7. Paște-vei pre dânșii cu toiag de fier; ca vasele olarului vei zdrobi pre dânșii.

8. Și acum, împărați, înțelegeți; învățați-vă toți carii judecați pământul.

✦ 9. Slujiți Domnului cu frică, și vă bucurați lui cu cutremur.

10. Luați învățătură, ca nu cândva să se mânie Domnul și să pieriți din calea cea dreaptă.

11. Când se va aprinde degrab mânia lui; ✦ fericiți toți carii nădăjduesc spre dânsul.

PSALMUL 3, AL LUI DAVID.

Când au fugit de către fața lui Avesalom, fiul său, în pustie.

1. Doamne, căci s'au înmulțit cei ce mă necăjesc!? Mulți se scoală asupra mea!

2. Mulți zic sufletului meu: nu este mântuirea lui întru Dumnezeul lui.

3. Iar tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, slava

mea, și cela ce înalți capul meu.

4. Cu glasul meu către Domnul am strigat, și m'au auzit din muntele cel sfânt al lui.

5. Şi eu am adormit și am dormit, sculatum'am, că Domnul mă va sprijini.

6. Nu mă voiu teme de mii de noroade, carii împrejur mă împresoară, ✦Scoală, Doamne; mântuește-mă, Dumnezeul meu;

7. Că tu ai bătut pre toti cei ce'mi vrăjmășesc mie îndeșert, dinții păcătoșilor ai zdrobit.

✦ 8. A Domnului este mântuirea, și preste norodul tău blagoslovenia ta.

SLAVĂ...

PSALMUL 4, AL LUI DAVID.

1. Când am strigat eu, auzitu-m'ai Dumnezeul dreptății mele; întru necaz m'ai desfătat, milostivește-te spre mine și ascultă rugăciunea mea.

2. Fiii oamenilor, până când grei la inimă? Pentruce iubiți deșertăciunea și căutați minciuna?

3. Şi să știți, că minunat au făcut Domnul pre cel cuvios al său. Domnul mă va auzi, când voiu striga către dânsul.

4. Mâniați-vă ; și nu greșiți; cele ce ziceți, în inimile voastre, întru așternuturile voastre, vă umiliți.

5. Jertfiți jertfa dreptăței și nădăjduiți spre Domnul.

6. Mulți zic: cine va arăta nouă cele bune? Însemnatu-s'a preste noi lumina feței tale, Doamne.

7. Dat-ai veselie în inima mea, din rodul grâului, al vinului și al untuluidelemn al lor s'au înmulțit.

8. Cu pace, împreună mă voiu culca și voiu adormi, că tu Doamne deosebi întru nădejde m'ai așezat.

PSALMUL 5, AL LUI DAVID.

1. Graiurile mele ascultă-le, Doamne; înțelege strigarea mea.

2. Ia aminte glasul rugăciunei mele, Împăratul meu și Dumnezeul meu; căci către tine mă voiu ruga, Doamne.

3. Dimineața vei auzi glasul meu, dimineața voiu sta înaintea ta și mă vei vedea.

4. Că Dumnezeu, cel ce nu voești fărădelege, tu ești. Nu va lăcui lângă tine cel ce vicleneește.

5. Nici vor petrece călcătorii de lege în preajma ochilor tăi, urât-ai pre toți cei ce lucrează fărădelege.

6. Pierde-vei pre toți cei ce grăesc minciună. Pre bărbatul sângiurilor și vicleanul urăște Domnul.

7. Iară eu întru mulțimea milei tale voiu intra în casa ta, închina-mă''voiu spre sfântă Biserica ta, întru frica ta.

8. Doamne, povățuește-mă întru dreptatea ta; pentru vrăjmașii mei, îndreptează înaintea ta calea mea;

9. Că nu este în gura lor adevăr; inima lor este deșartă; groapă deschisă grumazul lor, cu limbile sale vicleneau.

10. Judecă-i pre ei, Dumnezeule; cază din cugetele sale: dupre mulțimea păgânătăților lor, leapădăi pre dânșii, că te-au amărât, Doamne.

11. Şi să se veselească toți cei ce nădăjduesc întru tine; în veac se vor bucura, și te vei sălășlui întru dânșii, și se vor lăuda întru tine cei ce iubesc numele tău.

12. Că tu vei blagoslovi pre cel drept, Doamne; că cu arma bunei voiri ne-ai încununat pre noi.

PSALMUL 6, AL LUI DAVID.

1. Doamne, nu cu mânia ta să mă mustri pre mine, nici cu iuțimea ta să mă cerți.

2. Miluește-mă Doamne, că neputincios sunt; vindecămă, Doamne, că s’au turburat oasele mele.

3. Şi sufletul meu s’a turburat foarte; și tu, Doamne, până când?

4. Întoarce-te, Doamne, izbăvește sufletul meu; mântuește-mă, pentru mila ta.

5. Că nu este întru moarte, cel ce te pomenește pre tine; și în iad cine se va mărturisi ție?

6. Ostenit-am întru suspinul meu, spăla-voiu în toate nopțile patul meu, cu lacrămile mele așternutul meu voiu uda.

7. Turburatu-s'a de mânie ochiul meu; învechitu-m'am întru toți vrăjmașii mei.

8. Depărtați-vă dela mine toți cei ce lucrați fărădelege, că au auzit Domnul glasul plângerei mele.

9. Auzit-au Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea au primit.

10. Să se rușineze și să se turbure toți vrăjmașii mei; să se întoarcă și să se rușineze foarte degrab.

SLAVĂ...

PSALMUL 7, AL LUI DAVID.

Care l-a cântat Domnului pentru cuvintele lui Husi feciorul lui Iemeni, 7.

1. Doamne Dumnezeul meu, spre tine am nădăjduit; mântuește-mă de toți cei ce mă gonesc, și mă izbăvește.

2. Ca nu cândva să răpească, ca un leu, sufletul meu, nefiind cel ce izbăvește, nici cel ce mântuește.

3. Doamne Dumnezeul meu, de am făcut aceasta, de este nedreptate întru mâinile mele.

4. De am răsplătit celor ce'mi răsplătesc mie, rele.

5. Să caz adică dela vrăjmașii mei deșert; să gonească dar vrăjmașul sufletul meu și să'l prinză; și să calce în pământ vieața mea și slava mea în

țărână să o așeze.

6. Scoală-te, Doamne, întru mânia ta; înalță-te întru hotarele vrăjmașilor tăi.

7. Şi te scoală Doamne Dumnezeul meu, cu porunca care ai porunci.

8. Şi adunare de noroade te va înconjura.

9. Şi pentru aceasta la înălțime te întoarce. Domnul va judeca pre noroade. Judecă mie, Doamne, dupre dreptatea mea și dupre nerăutatea mea, asupra mea.

10. Sfârsească-se răutatea păcătoșilor, și vei îndrepta pre cel drept, cel ce cerci inimile și rărunchii, Dumnezeule, cu dreptul.

11. Ajutorul meu dela Dumnezeu, cel ce mântuește pre cei drepți la inimă.

12. Dumnezeu este judecător drept și tare și îndelung răbdător, și neaducând mânie în toate zilele.

13. De nu vă veți întoarce, sabia sa o va luci; arcul său au încordat și l-au gătit pre el.

14. Şi într'însul au gătit vasele morței; săgețile sale celor ce se ard le-au lucrat.

15. Iată a chinuit nedreptate, zămislita durere și a născut fărădelege.

16. Groapă a săpat și o a deschis pre ea, și va cădea în groapa care o a făcut.

17. Întoarce-se''va durerea lui la capul lui, și pre creștetul lui nedreptatea lui se va pogorî.

18. Mărturisi-mă''voiu Domnului, dupre dreptatea lui, și voiu cânta numele Domnului celui înalt.

PSALMUL 8, AL LUI DAVID.

1. Doamne Domnul nostru, cât este de minunat numele tău în tot pământul!

2. Că s'a înălțat mare cuviința ta mai presus de ceruri.

3. Din gura pruncilor și a celor ce sug, ai săvârșit laudă, pentru vrăjmașii tăi, ca să sfarămi pre vrăjmașul și izbânditorul.

4. Că voiu vedea cerurile, lucrul degetelor tale, luna și stelele, care tu le-ai întemeiat.

5. Ce este omul, că'l pomenești pre el? Sau fiul omului, că'l cercetezi pre el?

6. Micșoratul-ai pre dânsul puțin oare ce decât îngerii, cu slavă și cu cinste l-ai încununat pre el, și l-ai pus pre dânsul preste lucrurile mâinilor tale.

7. Toate le-ai supus supt picioarele lui: oile și boii, toate, încă și dobitoacele câmpului.

8. Pasările cerului și peștii mărei, cele ce străbat cărările mărilor.

9. Doamne, Domnul nostru, cât este de minunat numele tău în tot pământul!

SLAVĂ...

DUPĂ ÎNTÂIA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori. Prea Sfântă Treime... Şi după Tatăl nostru... Troparele, Glas 1.

Întru fărădelegi zămislit fiind eu curvarul, nu cutez să caut la înălțimea cerului, ci îndrăznind spre iubirea ta de oameni, strig: Dumnezeule, milostiv fie mie și mă mântuește.

De vreme ce dreptul abia se mântuește, dar eu unde mă voiu arăta, păcătosul? Cel ce nu am purtat greutatea și zăduful zilei: Ci cu cei din al unsprezecelea ceas împreună mă numără, Dumnezeule și mă mântuește.

Slavă...

Brațele părintești, grăbește a le deschide mie, că curvește am cheltuit vieața mea. Spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor tale privind, Mântuitorule, nu trece acum cu vederea inima mea cea sărăcită; căci către tine, Doamne, cu umilință strig: greșit-am la cer și înaintea ta.

Şi acum....

Nădejdea creștinilor, prea sfântă Fecioară, pre Dumnezeu carele l-ai născut mai pre sus de minte și de cuvânt, neîncetat roagă-l, împreună cu puterile cele de sus, să ne dea iertare de păcate și îndreptare vieței, nouă tuturor, celor ce cu credință și cu dragoste pururea te proslăvim.

Doamne miluește, de 40 de ori, și rugăciunea aceasta:

Stăpâne Atotțiitorule și necuprinse de puterea cea începătoare de lumină și neînțeleasă, Părintele Ființei cei ipostatnice, și purcezătorul Duhului tău celui de o putere, carele pentru îndurările milostivirei și negrăita bunătate, nu ai trecut cu vederea ființa omenească, cea cuprinsă întru întunerecul păcatului, ci dumnezeieștile lumini ale sfintelor tale învățături, prin Lege și prin prooroci

le-ai strălucit în lume; iară mai apoi pre singur Unul născut al tău Fiu, bine ai voit de au răsărit nouă prin trup, și la strălucirea luminei tale pre noi ne-au povățuit; fie urechile tale luând aminte spre glasul rugăciunei noastre, și ne dăruește nouă Doamne, cu deșteptată și trează inimă să petrecem toată noaptea vieței aceștiea, așteptând venirea Fiului tău și Dumnezeului nostru, Judecătorul tuturor, nu culcați și dormind, ci priveghind deșteptați spre lucrarea poruncilor tale să ne aflăm, și întru bucuria lui împreună să intrăm, unde este glasul cel neîncetat al acelor ce prăznuesc, și nespusa dulceață a acelor ce privesc frumusețea feței tale cea negrăită. Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și ție slavă înălțăm, Tatălui celui fără de început, împreună și Unuia născut Fiului tău, și Prea Sfântului și de vieață făcătorului Duhului tău, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A DOUA

PSALMUL 9, AL LUI DAVID.

1. Mărturisi-mă’’voiu ție, Doamne, cu toată inima mea, spune-voiu toate minunile tale.

2. Veseli-mă’’voiu și mă voiu bucura întru tine, cânta-voiu numele tău înalte.

3. Când se va întoarce vrăjmașul meu înapoi, slăbi-vor și vor pieri de către fața ta;

4. Că ai făcut judecata mea și îndreptarea mea; șezut-ai pre scaun, cela ce judeci dreptatea.

5. Certat-ai neamurile și a pierit necredinciosul; numele lui l-ai stins în veac și în veacul veacului.

6. Vrăjmașului i-au lipsit săbiile întru sfârșit, și cetățile i-ai sfărâmat; pierita pomenirea lui cu sunet.

7. Şi Domnul în veac rămâne; gătit-au la judecată scaunul său.

8. Şi el va judeca lumea întru dreptate; judeca-va norodul cu îndreptare.

9. Şi s’au făcut Domnul scăpare săracului, ajutor în vremi cuvioase întru necazuri.

10. Şi să nădăjduiască spre tine cei ce cunosc numele tău; că nu ai părăsit pre cei ce te caută pre tine, Doamne.

11. Cântați Domnului celui ce lăcuește în Sion, vestiți întru neamuri isprăvile lui.

12. Că cel ce caută sângiurile lor, și-au adus aminte, nu au uitat strigarea săracilor.

13. Miluește-mă, Doamne, vezi smerenia mea de

către vrăjmașii mei, cela ce mă înalți pre mine din porțile morței;

14. Ca să vestesc toate laudele tale, în porțile fetei Sionului, veseli-ne’’vom de mântuirea ta.

15. Afundatu-s’au neamurile întru stricăciunea carea o au făcut în cursa aceasta carea o au ascuns s’a prins piciorul lor.

16. Cunoaste-se Domnul, judecăți făcând; întru faptele mâinilor sale, s’a prins păcătosul.

17. Întoarcă-se păcătoșii la iad, toate neamurile cele ce uită pre Dumnezeu.

18. Că nu până în sfârșit va fi uitat săracul: răbdarea săracilor nu va pieri până în sfârșit.

19. Scoală-te, Doamne, să nu se întărească omul; să se judece neamurile înaintea ta.

20. Pune, Doamne, dătător de lege preste ei, să cunoască neamurile, că oameni sunt.

21. Pentru ce, Doamne, stai departe? Treci cu vederea în vremi cuvioase întru necazuri?

22. Când se mândrește necredinciosul, se aprinde săracul, prindu-se întru sfaturile care gândesc.

23. Că se laudă păcătosul întru poftele sufletului său, și cel ce face strâmbătate bine se cuvintează, întărâtata pre Domnul.

24. Cel păcătos, dupre mulțimea mâniei lui nu va căuta, nu este Dumnezeu înaintea lui.

25. Spurcă-se căile lui în toată vremea; leapădă-se judecățile tale de către fața lui; preste toți vrăjmașii săi va stăpâni.

26. Că a zis întru inima sa: nu mă voiu clăti din

neam în neam, fără de rău.

27. A căruia de blestem gura lui este plină, și de amărăciune și de vicleșug.

28. Supt limba lui osteneală și durere; șade întru pitulare cu cei bogați întru ascunsuri, ca să ucigă pre cel nevinovat; ochii lui spre cel sărac se uită.

29. Pândește întru ascuns, ca leul în culcușul său; pândește ca să apuce pre săracul; să apuce pre săracul, când îl va trage pre el.

30. În lanțul său îl va smeri pre el, pleca-se'va și va cădea, când va stăpâni el pre cei săraci.

31. Că a zis întru inima sa: uitat-au Dumnezeu, întors-au fața sa, ca să nu vază până în sfârșit.

32. Scoală-te Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna ta, nu uita pre săracii tăi până în sfârșit.

33. Pentru ce a mâniat necredinciosul pre Dumnezeu? Că a zis întru inima sa: nu vei întreba.

34. Vezi, că tu la durere și la mânie privești, ca să'l dai pre el în mâinile tale; ție s'a lăsat săracul: sărmanului tău fii ajutător.

35. Zdrobește brațul celui păcătos și rău; căuta-se'va păcatul lui și nu se va afla.

36. Domnul este Împărat în veac și în veacul veacului; pieriți neamuri din pământul lui.

37. Pofta săracilor o ai auzit, Doamne; la gătirea inimei lor a luat aminte urechea ta.

38. Judecă săracului și smeritului, ca să nu adauge încă a se mări omul pre pământ.

PSALMUL 10, AL LUI DAVID.

1. Spre Domnul am nădăjduit; cum veți zice sufletului meu; mută-te în munți ca o pasăre?

2. Că iată păcătoșii au încordat arcul, gătitu-au săgeți în tolbă, ca să săgeteze întru întuneric pre cei drepți la inimă.

3. Că cele ce tu ai săvârșit, ei le-au stricat; dar dreptul ce a făcut?

4. Domnul în Biserica cea Sfântă a sa; Domnul în cer scaunul lui, ochii lui spre cel sărac privesc, genele lui întreabă pre fiii omenești.

5. Domnul întreabă pre cel drept, și pre cel necredincios; iar cel ce iubește nedreptatea urăște sufletul său.

6. Ploua-va preste cei păcătoși lațuri, foc și iarbă pucioasă, și duh de vifor partea paharului lor.

7. Că drept este Domnul, și dreptatea au iubit, îndreptări a văzut fața lui.

SLAVĂ...

PSALMUL 11, AL LUI DAVID.

1. Mântuește-mă Doamne, că a lipsit cel cuvios, că s'au împuținat adevărurile de către fiii omenești.

2. Deșarte a grăit fiește care către vecinul său, buze viclene în inimă, și în inimă a grăit rele.

3. Pierde-va Domnul toate buzele cele viclene, limba cea mare grăitoare.

4. Pre cei ce au zis: limba noastră o vom mări,

buzele noastre la noi sunt; cine este nouă Domn?

5. Pentru necazul săracilor și suspinul mișeilor, acum mă voiu scula, zice Domnul, pune-mă’voiu întru mântuire, îndrăzni-voiu întru el.

6. Cuvintele Domnului, cuvinte curate, argint cu foc lămurit, ispitit pământului, curățit de șapte ori.

7. Tu Doamne ne vei păzi pre noi și ne vei feri de neamul acesta, și în veac.

8. Împrejur necredincioșii umblă, dupre înălțimea ta ai înmulțit pre fiii omenești.

PSALMUL 12, AL LUI DAVID.

1. Până când, Doamne, mă vei uita până în sfârșit? Până când întorci fața ta de către mine?

2. Până când voiu pune sfaturi în sufletul meu, dureri în inima mea, ziua și noaptea?

3. Până când se va înălța vrăjmașul meu asupra mea?

4. Caută auzi-mă Doamne Dumnezeul meu; luminează ochii mei, ca nu cândva să adorm întru moarte.

5. Ca nu cândva să zică vrăjmașul meu: întăritu-m’am asupra lui. Cei ce mă necăjesc se vor bucura, dacă mă voiu clăti.

6. Iară eu spre mila ta am nădăjduit, bucura-se’va inima mea de mântuirea ta, cânta-voiu Domnului celui ce au făcut bine mie, și voiu cânta numele Domnului celui înalt.

PSALMUL 13, AL LUI DAVID.

1. Zis-a cel nebun întru inima sa: nu este Dumnezeu. Stricatu-s'au şi urâţi s'au făcut întru meşteşuguri; nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.

2. Domnul din cer au privit preste fiii oamenilor, ca să vază de este cel ce înţelege, sau cel ce caută pre Dumnezeu.

3. Toţi s'au abătut, împreună netrebnici s'au făcut; nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.

4. Au nu vor cunoaşte toţi cei ce lucrează fărădelege? Cei ce mănâncă pré norodul meu întru mâncare de pâine, pre Domnul nu l-au chemat.

5. Acolo s'au temut de frică, unde nu era frică, că Domnul este în neamul drepţilor.

6. Sfatul săracului l-aţi ruşinat, iar Domnul nădejdea lui este.

7. Cine va da din Sion mântuirea lui Israil? Când va întoarce Domnul robia norodului său, bucura-se'va Iacov şi se va veseli Israil.

SLAVĂ...

PSALMUL 14, AL LUI DAVID.

1. Doamne, cine va lăcui în lăcaşul tău? Sau cine

se va sălășlui în muntele cel sfânt al tău?

2. Cel ce umblă fără prihană și face dreptate, cel ce grăește adevăr în inima sa.

3. Care nu a viclenit în limba sa și nu a făcut vecinului său rău, și ocară nu a luat spre cei de aproape ai săi.

4. Defăimează-se înaintea lui cel ce viclenește; iar pre cei ce se tem de Domnul îi slăvește, cel ce se jură vecinului său și nu se leapădă.

5. Argintul său nu l-a dat în camătă, și daruri asupra celor nevinovați nu a luat.

6. Cel ce face acestea, nu se va clăti în veac.

PSALMUL 15, AL LUI DAVID.

1. Păzește-mă Doamne, că spre tine am nădăjduit.

2. Zis-am Domnului: Domnul meu ești tu, că bunătățile mele nu'ți trebuesc.

3. Sfinților celor de pre pământul lui, minunate au făcut Domnul toate voile sale într'înșii.

4. Înmulțitu-s'au slăbiciunile lor; după aceea au sârguit. Nu voiu aduna adunările lor din sângiuiri, nici voiu pomeni numele lor prin buzele mele.

5. Domnul este partea moștenirei mele și a paharului meu. Tu ești cela ce iarăși așezi moștenirea mea mie.

6. Funii au căzut mie întru cei puternici ai mei, că

moștenirea mea supt puterea mea este.

7. Bine voiu cuvânta pre Domnul cel ce m'au înțeleptit pre mine, și încă și până în noapte m'au pedepsit rărunchii mei.

8. Mai'nainte am văzut pre Domnul înaintea mea pururea, că deadreapta mea este, ca să nu mă clătesc.

9. Pentru aceasta s'a veselit inima mea, și s'a bucurat limba mea; și încă și trupul meu se va sălășlui spre nădejde.

10. Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici vei da pre cel cuvios al tău să vază stricăciune.

11. Cunoscute ai făcut mie căile vieții; umplea-mă'vei de veselie cu fața ta; frumusețe în dreapta ta întru sfârșit.

PSALMUL 16, AL LUI DAVID.

1. Auzi Doamne, dreptatea mea, ia aminte cererea mea, ascultă rugăciunea mea, nu întru buze viclene.

2. De la fața ta judecata mea să iasă. Ochii mei vază dreptăți.

3. Cercat-ai inima mea, cercetatu-o-ai noaptea; cu foc m'ai lămurit, și nu s'a aflat întru mine nedreptate;

4. Ca să nu grăiască gura mea lucruri omenești; pentru cuvintele buzelor tale, eu am păzit căi năsilnice.

5. Săvârșește pașii mei întru cărările tale, ca să nu se clătească pașii mei.

6. Eu am strigat, că m'ai auzit, Dumnezeule; pleacă urechia ta mie și auzi cuvintele mele.

7. Minunate fă milele tale, cel ce mântuești pre cei ce nădăjduesc spre tine, de cei ce stau împotriva dreptei tale.

8. Păzește-mă, Doamne, ca lumina ochiului; întru acoperemântul aripilor tale mă vei acoperi.

9. De către fața necredincioșilor cari m'au necăjit pre mine, vrăjmașii mei sufletul meu au cuprins.

10. Grăsimea sa o au încuiat, gura lor a grăit mândrie.

11. Izgonindu-mă acum m'au înconjurat, ochii săi ș'au pus ca să'i plece la pământ.

12. Apucatu-m'au ca un leu gata la vânat, și ca un pui de leu ce lăcuește întru ascunsuri.

13. Scoală-te, Doamne, întâmpină'i pre ei și'i împiedică; izbăvește sufletul meu de cel necurat, sabia ta dela vrăjmașii mâinei tale.

14. Doamne, din puțin de pre pământ împarții pre ei în vieața lor, și de cele ascunse ale tale s'a umplut pântecele lor; săturatu-s'au de fii și au lăsat rămășițe pruncilor lor.

15. Iară eu întru dreptate mă voiu arăta feței tale, sătura-mă'voiu când mi se va arăta slava ta.

SLAVĂ...

DUPĂ A DOUA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori, Prea Sfântă Treime... Şi după Tatăl nostru... Troparele, Glas 2.

Eu sunt Doamne, pomul cel neroditor, care nici o roadă de pocăință nu aduc. Şi mă tem de tăiere, și

de focul cel nestins mă înfricoșez. Pentru aceea mă rog ție: Mai înainte de nevoia aceea, întoarce-mă și mă mântuește.

Ca valurile mării s’au sculat asupra mea fărădelegile mele, ca o corabie în luciu, eu însumi mă înviforăsc de multe greșale; ci la limanul cel lin prin pocăință, îndreptează-mă, Doamne, și mă miluește.

Slavă...

Miluește-mă, a zis David, și eu strig către tine: Greșit-am, Mântuitorule; păcatele mele prin pocăință ștergându-le, miluește-mă.

Şi acum...

Solitoarea cea fierbinte a creștinilor, roagă pre Fiul tău, de Dumnezeu Născătoare, să ne izbăvească pre noi de toată răutatea și nevoea vrăjmașului, și să ne dea nouă iertare de cele ce am greșit, pentru îndurările cele milostive, cu rugăciunile tale, Maică Fecioară.

Doamne miluește, de 40 de ori, și rugăciunea aceasta:

Stăpâne, întru tot puternice, Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, Unuia născut Fiului tău, dă-mi trup neîntinat, inimă curată, minte deșteptată, cunoștință nerătăcită, și venirea Duhului Sfânt către câștigarea și încredințarea adevărului celui întru Hristosul tău, cu carele ți se cuvine slavă, cinste și închinăciune, împreună cu Duhul Sfânt, Amin.

CATISMA A TREIA

Întu sfarșit, slugii Domnului lui David, care a grait Domnului cuvintele cântării acesteia, în ziua în care l-au izbavit pre el Domnul din mâna tuturor vrâjmașilor lui, și din mâna lui Saul, și a zis

PSALMUL 17

✦ 1. Iubi-te’voiu, Doamne, vârtutea mea. Domnul este întărirea mea, și scăparea mea, și izbăvitorul meu;

2. Dumnezeul meu, ajutorul meu, și voiu nădăjdui spre dânsul;

3. Apărătorul meu, și cornul mântuirei mele, și sprijinitorul meu.

4. Lăudând, voiu chema pre Domnul, și de vrăjmașii mei, mă voiu mântui.

5. Cuprinsu-m’au durerile morței; și râurile fărădelegei m’au turburat.

6. Durerile iadului m’au înconjurat, întâmpinatu-m’au lațurile morții.

7. Şi când mă necăjiam, am chemat pre Domnul, și către Dumnezeul meu am strigat.

8. Auzit’au din Biserica cea sfântă a sa glasul meu; și strigarea mea înaintea lui, va intra în urechile lui.

9. Şi s’a clătit și s’a cutremurat pământul, și temeliile munților s’au turburat și s’au clătit; că s’au mâniat pre dânsele Dumnezeu.

10. Suitu-s’a fum întru mânia lui, și foc dela fața lui se va aprinde; cărbunii s’au ațâțat dela dânsul.

11. Şi au plecat cerurile și s’au pogorât, și negură supt picioarele lui.

12. Şi s’au suit preste Heruvimi și au zburat, zburat-au pre aripile vânturilor.

13. Şi au pus întunerec ascunderea lui, împrejurul lui cortul lui, întunecoasă apă în norii văzduhurilor.

14. Dintru strălucire înaintea lui nori au trecut, grindină și cărbuni de foc.

15. Şi au tunat din cer, Domnul, și cel înalt ș’au dat glasul său.

16. Trimi-s’au săgeți, și i-au risipit pre ei; și fulgere au înmulțit, și i-au turburat pre ei.

17. Şi s’au arătat izvoarele apelor, și s’au descoperit temeliile lumii.

18. De certarea ta, Doamne, de suflarea duhului mâniei tale.

19. Trimi-s’au dintru înălțime și m’au luat; ridicatu-m’au din ape multe.

20. Mântui-mă’va de vrăjmașii mei cei tari, și de cei ce mă urăsc pre mine; că s’au mai întărit decât mine.

21. Întâmpinatu-m’au ei în ziua răutăței mele; și au fost Domnul întărirea mea.

22. Şi m’au scos întru lărgime; izbăvi-mă’va că m’au voit.

23. Şi îmi va răsplăti mie Domnul, dupre dreptatea mea; și dupre curăția mâinilor mele va răsplăti mie.

24. Că am păzit căile Domnului, și nu am făcut păgânătate despre Dumnezeul meu.

25. Că toate judecățile lui înaintea mea, și îndreptările lui nu s’au depărtat dela mine.

26. Şi voiu fi fără prihană cu dânsul, și mă voiu păzi de fărădelegea mea.

27. Şi îmi va răsplăti mie Domnul dupre dreptatea mea; și dupre curăția mâinilor mele înaintea ochilor lui.

28. Cu cel cuvios, cuvios vei fi; și cu omul nevinovat, nevinovat vei fi.

29. Şi cu cel ales, ales vei fi; și cu cel îndărătnic te vei îndărătnici.

30. Că tu pre norodul cel smerit vei mântui, și ochii mândrilor vei smeri.

31. Că tu vei lumina luminătorul meu, Doamne; Dumnezeul meu, lumina-vei întunerecul meu.

32. Că întru tine mă voiu izbăvi de ispită, și întru Dumnezeul meu voiu trece zidul.

33. Dumnezeul meu, fără prihană este calea lui. Cuvintele Domnului cu foc lămurite. Scutitor este tuturor celor ce nădăjduesc spre dânsul.

34. Că cine este Dumnezeu afară de Domnul? Sau cine este Dumnezeu fără numai Dumnezeul nostru?

35. Dumnezeul cel ce mă încinge cu putere, și au pus fără prihană calea mea.

36. Cel ce săvârșești picioarele mele ca ale cerbului, și preste cele înalte mă pui.

37. Carele înveți mâinile mele la răsboiu, și ai pus arc de aramă în brațele mele.

38. Şi ai dat mie scuteală de mântuire și dreapta ta m’a sprijinit.

39. Şi certarea ta m’a îndreptat întru sfârșit, și certarea ta aceasta mă va învăța.

40. Lărgit-ai pașii mei supt mine, și nu au slăbit urmele mele.

41. Goni-voiu pre vrăjmașii mei, și’i voiu prinde pre dânșii și nu mă voiu întoarce până ce se vor sfârși.

42. Necăji-voiu pre dânșii, și nu vor putea să stea; cădea-vor supt picioarele mele.

43. Şi m'ai încins cu putere spre răsboiu; împiedecat-ai pre toți cei ce se sculau asupra mea, supt mine.

44. Şi al vrăjmașilor mei mi-ai dat mie dosul, și pre cei ce mă urăsc pre mine i-ai pierdut.

45. Strigat-au, și nu era cel ce mântuește către Domnul, și nu i-au auzit pre ei.

46. Şi'i voiu zdrumica pre ei ca praful în fața vântului, ca tina uliților voiu șterge pre dânșii.

47. Izbăvi-mă'vei de pricirea norodului; pune-mă'vei cap neamurilor.

48. Norodul pre care nu l-am cunoscut, mi-a slujit mie; întru auzul urechei m'a auzit.

49. Fiii streini au mințit mie; fiii streini s'au învechit și au șchiopat din cărările lor.

50. Viu este Domnul și bine este cuvântat Dumnezeu; și să se înalțe Dumnezeul mântuirei mele.

51. Dumnezeule, cela ce dai izbândire mie și ai supus noroade supt mine, izbăvitorul meu de vrăjmașii mei cei mânioși.

52. De la cei ce se scoală asupra mea mă vei înălța; de omul nedrept, mă vei izbăvi.

53. Pentru aceasta mă voiu mărturisi ție întru neamuri Doamne, și numelui tău voiu cânta.

54. Cel ce mărești mântuirile împăratului și faci milă unsului tău lui David, și seminției lui până în veac.

SLAVĂ...

Întru sfârșit

PSALMUL LUI DAVID, 18

1. Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și facerea mâinilor lui o vestește tăria.

2. Ziua zilei spune cuvânt, și noaptea nopței vestește știință.

3. Nu sunt graiuri, nici cuvinte, ale cărora să nu se auză glasurile lor.

4. În tot pământul a ieșit vestirea lor, și la marginile lumii cuvintele lor.

5. În soare au pus lăcașul său, și el ca un mire ce iese din cămara sa.

6. Bucura-se'va, ca un uriaș să alerge cale, din marginea cerului ieșirea lui.

7. Şi întâmpinarea lui până la marginea cerului; și nu este cine să se ascunză de căldura lui.

8. Legea Domnului fără prihană, care întoarce sufletele; mărturia Domnului credincioasă, care înțelepțește pruncii.

9. Dreptățile Domnului drepte, cele ce veselesc inima; porunca Domnului strălucită, care luminează ochii.

10. Frica Domnului curată, care rămâne în veacul veacului; judecățile Domnului adevărate, îndreptate împreună.

11. Dorite sunt mai vârtos decât aurul și decât piatra scumpă mult, și mai dulci decât mierea și fagurul.

12. Pentrucă robul tău păzește acestea; și când păzește acestea, răsplătire este multă.

13. Greșalele cine le va pricepe? De cele ascunse ale mele, curățește-mă; și de cele streine, iartă pre robul tău.

14. De nu mă vor stăpâni, atuncea fără prihană voiu fi, și mă voiu curăți de păcat mare.

15. Şi vor fi întru bună plăcere cuvintele gurei mele, și cugetul inimei mele înaintea ta pururea, Doamne, ajutorul meu și izbăvitorul meu.

Întru sfârsit

PSALMUL LUI DAVID, 19

1. Auză-te Domnul în ziua necazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacov.

2. Trimiță ție ajutor dintru cel sfânt, și din Sion sprijinească-te pre tine.

3. Pomenească toată jertfa ta, și arderea cea de tot a ta, să se îngrașe.

4. Dea ție Domnul dupre inima ta, și tot sfatul tău să'l plinească.

5. Bucura-ne'vom de mântuirea ta, și întru numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom mări.

6. Plinească Domnul toate cererile tale; acum am cunoscut că au mântuit Domnul pre unsul său.

7. Auzi'l-va pre dânsul din cerul cel sfânt al său; întru puteri este mântuirea dreptei lui.

8. Acestia în căruțe și acestia pre cai; iar noi în numele Domnului Dumnezeului nostru vom chema.

9. Aceştia s'au împiedicat şi au căzut, iar noi ne-am sculat şi ne-am îndreptat.

10. Doamne, mântueşte pre împăratul, şi ne auzi pre noi, ori în ce zi te vom chema.

PSALMUL 20, AL LUI DAVID.

1. Doamne, întru puterea ta se va veseli împăratul, şi de mântuirea ta se va bucura foarte.

2. Pofta inimei lui i-ai dat lui, şi de voea buzelor lui, nu l-ai lipsit pre dânsul.

3. Că l-ai întâmpinat pre el cu blagosloveniile bunătăţei; pus-ai pre capul lui cunună de piatră scumpă.

4. Vieaţă a cerut dela tine, şi i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului.

5. Mare este slava lui întru mântuirea ta; slavă şi mare cuviinţă vei pune preste el.

6. Că'i vei da lui blagoslovenie în veacul veacului; veseli'l-vei pre dânsul, întru bucurie, cu faţa ta.

7. Că împăratul nădăjdueşte spre Domnul, şi întru mila celui înalt nu se va clăti.

8. Afle-se mâna ta tuturor vrăjmaşilor tăi; dreapta ta să afle pre toţi cei ce te urăsc pre tine.

9. Că'i vei pune pre ei ca un cuptor de foc în vremea feţei tale.

10. Domnul întru mânia sa, va turbura pre ei, şi'i va mânca pre ei focul.

11. Rodul lor de pre pământ îl vei pierde, şi

sămânța lor din fiii oamenilor.

12. Că au plecat asupra ta rele; cugetat-au sfaturi, care nu vor putea să stea.

13. Că'i vei pune pre dânșii dos; întru cei rămași ai tăi vei găti fața lor.

14. Înalță-te, Doamne, întru puterea ta; cânta-vom și vom lăuda puterile tale.

SLAVĂ...

PSALMUL 21, AL LUI DAVID.

1. Dumnezeule, Dumnezeul meu, ia aminte spre mine, pentruce m'ai lăsat? Departe de mântuirea mea, cuvintele greșalelor mele.

2. Dumnezeul meu, striga-voiu ziua, și nu vei auzi, și noaptea, și nu spre nepricepere mie.

3. Iar tu în cel sfânt lăcuești, lauda lui Israil.

4. Spre tine au nădăjduit părinții noștri, nădăjduit-au și i-ai izbăvit pre dânșii.

5. Către tine au strigat și s'au mântuit, spre tine au nădăjduit și nu s'au rușinat.

6. Iar eu sunt vierme, și nu om; ocara oamenilor și defăimarea norodului.

7. Toți cei ce m'au văzut m'au batjocorit; grăit-au cu buzele, clătit-au cu capul.

8. Nădăjduita spre Domnul, izbăvească'l pre dânsul, mântuiască-l, că'l voește pre el.

9. Că tu ești cel ce m'ai tras din pântece, nădejdea mea dela țâțele maicei mele, spre tine m'am aruncat din mitras.

10. Din pântecele maicei mele, Dumnezeul meu ești tu, nu te depărta dela mine.

11. Că necazul este aproape; că nu este cine să’mi ajute mie.

12. Înconjuratu-m’au viței mulți, tauri grași m’au cuprins.

13. Deschis-au asupra mea gura lor, ca un leu ce răpește și răcnește.

14. Ca apa m’am vărsat, și s’au risipit toate oasele mele.

15. Făcutu-s’a inima mea ca ceara, ce se topește, în mijlocul pântecelui meu.

16. Uscatu-s’a ca un vas de lut, vârtutea mea, și limba mea s’a lipit de grumazul meu, și în țărâna morței m’ai pogorât.

17. Că m’au înconjurat câini mulți; adunarea celor vicleni m’a cuprins.

18. Săpat-au mâinile mele și picioarele mele.

19. Numărat-au toate oasele mele; ci aceia priveau și se uit-au la mine.

20. Împărțit-au hainele mele loruși, și pentru cămașa mea au aruncat sorți.

21. Iar tu, Doamne, nu depărta ajutorul tău dela mine; spre sprijineala mea ia aminte.

22. Izbăvește de sabie sufletul meu, și din mâna câinelui, pre cea una născută a mea.

23. Mântuește-mă din gura leului, și din coarnele inorogilor smerirea mea.

24. Spune-voiu numele tău fraților mei; în mijlocul adunărei te voiu lăuda.

25. Cei ce vă temeți de Domnul, lăudați’l pre el;

toată sămânța lui Iacov slăviți'l pre dânsul.

26. Temeți-vă de dânsul toată sămânța lui Israil.

27. Că n'au defăimat nici au lepădat ruga săracului.

28. Nici au întors fața sa dela mine; și când am strigat către dânsul, m'au auzit.

29. Dela tine este lauda mea; întru adunare mare mă voiu mărturisi ție; rugăciunile mele voiu da înaintea celor ce se tem de dânsul.

30. Mânca-vor săracii și se vor sătura; și vor lăuda pre Domnul cei ce'l caută pre dânsul, vii vor fi inimile lor în veacul veacului.

31. Aduce-și'vor aminte și se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului.

32. Şi se vor închina înaintea lui toate moștenirile neamurilor.

33. Că a Domnului este împărăția și el stăpânește pre neamuri.

34. Mâncat-au și s'au închinat toți grașii pământului; înaintea lui vor cădea toți cei ce se pogoară în pământ.

35. Şi sufletul meu lui viază, și seminția mea va sluji lui.

36. Vesti-se'va Domnului neamul cel ce vine; și vor vesti dreptatea lui norodului ce se va naște, pre care l-au făcut Domnul.

PSALMUL 22, AL LUI DAVID.

1. Domnul mă paște, și nimic nu'mi va lipsi.

2. În locul pășunei, acolo m'au sălășluit; la apa

odihnei m’au hrănit, sufletul meu l-au întors.

3. Povățuitu-m’au pre cărările dreptăței, pentru numele lui.

4. Că de voiu și umbla în mijlocul umbrei morței, nu mă voiu teme de rele, că tu cu mine ești.

5. Toiagul tău și varga ta, acestea m’au mângâiat.

6. Gătit-ai înaintea mea masă împotriva celor ce mă necăjesc.

7. Uns-ai cu untdelemn capul meu și paharul tău este adăpându-mă ca un puternic.

8. Şi mila ta mă va urma în toate zilele vieței mele; și ca să lăcuesc eu în casa Domnului întru îndelungare de zile.

PSALMUL 23, AL LUI DAVID.

1. Al Domnului este pământul și plinirea lui, lumea și toți cei ce lăcuesc într’însa.

2. Acesta pre mări l-au întemeiat pre el, și pre râuri l-au gătit pre el.

3. Cine se va sui în muntele Domnului? Sau cine va sta în loc celui sfânt al lui?

4. Cel nevinovat cu mâinile și curat cu inima, care nu și-a luat îndeșert sufletul său, și nu s’a jurat întru vicleșug vecinului său.

5. Acesta va lua blagoslovenie dela Domnul, și milostenie dela Dumnezeu Mântuitorul său.

6. Acesta este neamul celor ce caută pre Domnul, a acelor ce caută fața Dumnezeului lui

Iacov.

7. Ridicați boieri porțile voastre, și vă ridicați porțile cele veșnice și, va intra Împăratul slavei.

8. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în răsboiu.

9. Ridicați boieri porțile voastre, și vă ridicați porțile cele veșnice, și va intra Împăratul slavei.

10. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul puterilor, acesta este Împăratul slavei.

SLAVĂ.

DUPĂ A TREIA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... de trei ori. Prea Sfântă Treime... Şi după Tatăl nostru...Troparele, Glas 3.

Nemernic fiind pre pământ, suflete al meu pocăește-te. Ţărâna în mormânt nu laudă, de greșale nu se izbăvește. Strigă lui Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greșit-am. Mai înainte de a mă osândi, milostivește-te spre mine, Dumnezeule, și mă miluește.

Până când suflete al meu petreci în păcate? Până când pui îndelungare pocăinței? Ia în minte judecata carea va să fie, și strigă lui Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greșit-am.

Doamne, cela ce ești fără de păcate, miluește-mă.

Slavă...

La înfricoșata judecată, fără de pârâși mă voiu vădi, fără de mărturii mă voiu osândi, că se vor deschide cărțile științei, și lucrurile cele ascunse se vor descoperi. Deci, mai înainte până ce se vor cerca, întru acea priveliște a tot norodul, cele lucrate de mine, Dumnezeule, curățește-mă, și mă mântuește.

Şi acum....

Neînțeleasă și necuprinsă este, Stăpână de Dumnezeu dăruită, taina cea înfricoșată ce s'a lucrat întru tine, că pre cel necuprins, zămislindu-l l-ai născut în trup îmbrăcat, dintru prea cinstitul tău sânge; pre carele, Curată, ca pre Fiul tău îl roagă, să mântuiască pre toți cei ce'ți cântă ție.

Doamne miluește, de 40 de ori, și rugăciunea aceasta:

Doamne Atotțiitorule, cuvinte al Tatălui celui mai înainte fără de început, Dumnezeule cel însuți desăvârșit. Iisuse Hristoase, carele pentru îndurările milei tale celei neasemănate, niciodată nu te desparți de robii tăi, ci pururea întru ei te odihnești; nu mă părăsi pre mine robul tău, Împărate întru tot Sfinte, ci'mi dă mie nevrednicului, bucuria mântuirei tale, și'mi luminează mintea cu lumina cunoștinței Evangheliei tale. Sufletul meu îl leagă cu dragostea Crucii tale, iar trupul meu, cu nepătimirea ta îl împodobește. Gândurile mele le împacă, și picioarele mele le ferește de alunecare. Şi nu mă pierde pre mine cu fărădelegile mele, prea bunule Doamne, ci mă ispitește, Dumnezeule, și cunoaște inima mea, caută și află cărările mele și vezi de este cale a fărădelegei întru mine, mă întoarce

dintru dânsa și mă povățuește pre calea cea veșnică. Că tu ești Calea și Adevărul și Vieața, și ție slavă înălțăm, împreună și celui fără de început al tău Părinte, și prea Sfântului și bunului și de vieață făcătorului tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

CATISMA A PATRA

Întru sfârsit

PSALMUL LUI DAVID, 24

✦ 1. Către tine, Doamne, am ridicat sufletul meu; Dumnezeul meu spre tine am nădăjduit, să nu mă ruşinez în veac.

2. Nici să'şi râză de mine vrăjmaşii mei, pentrucă toţi cei ce te rabdă pre tine, nu se vor ruşina.

3. Să se ruşineze cei ce fac fărădelege îndeşert.

4. Căile tale, Doamne, arată'mi, şi cărările tale mă învaţă.

5. Îndreptează-mă spre adevărul tău şi mă învaţă, că tu eşti Dumnezeul, Mântuitorul meu, şi pre tine te-am aşteptat toată ziua.

6. Adu'ţi aminte de îndurările tale, Doamne, şi de milele tale, că din veac sunt.

7. Păcatele tinereţelor mele şi ale neştiinţei mele nu le pomeni.

8. Dupre mila ta pomeneşte-mă tu, pentru bunătatea ta, Doamne.

9. Bun şi drept este Domnul; pentru aceasta lege va pune celor ce greşesc în cale.

10. Îndrepta-va pre cei blânzi la judecată, învăţa-va pre cei blânzi căile sale.

11. Toate căile Domnului, mila şi adevărul, celor ce caută aşezământul lui şi mărturiile lui.

12. Pentru numele tău, Doamne, şi curăţeşte păcatul meu, că mult este.

13. Cine este omul cel ce se teme de Domnul? Lege va pune lui în calea care a ales.

14. Sufletul lui întru bunătăți se va sălășlui, și sămânța lui va moșteni pământul.

15. Întărire este Domnul celor ce se tem de dânsul, și făgăduința lui va arăta lor.

16. Ochii mei pururea spre Domnul, că el va scoate din laț picioarele mele.

17. Caută spre mine și mă miluește, că unul născut și sărac sunt eu.

18. Necazurile inimei mele s'au înmulțit; din nevoile mele scoate-mă.

19. Vezi smerirea mea și osteneala mea, și lasă toate păcatele mele.

20. Vezi pre vrăjmașii mei că s'au înmulțit și cu urâciune nedreaptă m'au urât.

21. Păzește sufletul meu și mă izbăvește, ca să nu mă rușinez că am nădăjduit spre tine.

22. Cei fără de răutate și cei drepți s'au lipit de mine, că te-am așteptat, Doamne.

23. Izbăvește, Dumnezeule, pre Israil din toate necazurile lui.

PSALMUL 25, AL LUI DAVID.

1. Judecă-mă Doamne, că eu întru nerăutatea mea am umblat, și spre Domnul nădăjduind, nu voiu slăbi.

2. Ispitește-mă Doamne și mă cearcă, aprinde rărunchii mei și inima mea.

3. Că mila ta înaintea ochilor mei este, şi bine am plăcut întru adevărul tău.

4. Nu am şezut cu adunarea deşertăciunei, şi cu călcătorii de lege nu voiu intra.

5. Urât-am adunarea celor ce viclenesc, şi cu cei necredincioşi nu voiu şedea.

6. Spăla-voiu întru cei nevinovaţi mâinile mele, şi voiu înconjura jertfelnicul tău, Doamne.

7. Ca să auz glasul laudei tale şi să povestesc toate minunile tale.

8. Doamne, iubit-am bunăcuviinţa casei tale şi locul lăcaşului slavei tale.

9. Să nu pierzi cu cei necredincioşi sufletul meu, şi cu bărbaţii sângiurilor vieaţa mea.

10. Întru ale cărora mâini sunt fărădelegile, dreapta lor s'a umplut de daruri.

11. Iar eu întru nerăutatea mea am umblat; izbăveşte-mă, Doamne, şi mă milueşte.

12. Piciorul meu a stătut întru îndreptare; întru adunări bine te voiu cuvânta Doamne.

PSALMUL 26, AL LUI DAVID.

Mai înainte de a se unge.

1. Domnul este luminarea mea şi Mântuitorul meu, de cine mă voiu teme?

2. Domnul este scutitorul vieţii mele, de cine mă voiu înfricoşa?

3. Când se vor apropia asupra mea cei ce'mi fac rău, ca să mănânce cărnurile mele.

4. Cei ce mă necăjesc, și vrăjmașii mei aceia au slăbit și au căzut.

5. De s'ar rândui asupra mea tabără, nu se va înfricoșa inima mea.

6. De s'ar scula asupra mea răsboiu, întru aceasta eu nădăjduesc.

7. Una am cerut dela Domnul, aceasta voiu căuta: ca să locuesc în casa Domnului, în toate zilele vieței mele.

8. Ca să văz frumusețea Domnului și să cercetez Biserica cea sfântă a lui.

9. Că m'au ascuns în cortul său, în ziua răutăților mele; acoperitu-m'au întru ascunsul cortului său.

10. Pre piatră m'au înălțat; și acum iată au înălțat capul meu preste vrăjmașii mei.

11. Înconjurat-am și am jertfit în cortul lui, jertfă de laudă și de strigare; glăsui-voiu și voiu cânta Domnului.

12. Auzi Doamne glasul meu cu carele am strigat; miluește-mă și mă ascultă.

13. Ţie a zis inima mea: pre Domnul voiu căuta; căutata pre tine fața mea, fața ta Doamne, voiu căuta.

14. Să nu'ți întorci fața ta de către mine, și să nu te abați întru mânie dela robul tău.

15. Ajutorul meu fii, să nu mă lepezi pre mine și să nu mă lași Dumnezeule, Mântuitorul meu.

16. Că tatăl meu și maica mea m'au părăsit pre mine, iar Domnul m'au luat.

17. Lege pune'mi mie, Doamne în calea ta, și mă îndreptează în cărare dreaptă, pentru vrăjmașii

mei.

18. Nu mă da pre mine în sufletele celor ce mă necăjesc, că s'au sculat asupra mea mărturii nedrepte, și a mințit strâmbătatea eiși.

19. Cred că voiu vedea bunătățile Domnului în pământul celor vii.

20. Așteaptă pre Domnul, îmbărbătează-te, și să se întărească inima ta, și așteaptă pre Domnul.

SLAVĂ...

PSALMUL LUI DAVID, 27

1. Către tine, Doamne, voiu striga: Dumnezeul meu, să nu taci de către mine, ca nu cândva să taci de către mine, și mă voiu asemăna celor ce se pogoară în groapă.

2. Auzi Doamne, glasul rugăciunei mele, când mă rog către tine, când ridic mâinile mele către Biserica cea sfântă a ta.

3. Să nu mă tragi pre mine cu cei păcătoși, și cu cei ce lucrează strâmbătate să nu mă pierzi.

4. Cu cei ce grăesc pace către vecinii săi, iar cele rele în inimile lor.

5. Dă-le lor, Doamne, dupre lucrurile lor și dupre vicleșugul izvodirilor lor.

6. Dupre faptele mâinilor lor dă-le lor, răsplătește-le lor răsplătirea lor.

7. Că nu au înțeles spre lucrurile Domnului și spre lucrurile mâinilor lui; surpa-vei pre dânșii și

nu’i vei zidi.

8. Bine este cuvântat Domnul, că au auzit glasul rugăciunei mele.

9. Domnul este ajutorul meu și scutitorul meu; spre dânsul a nădăjduit inima mea și m’au ajutorat.

10. Şi a înflorit trupul meu, și din voea mea mă voiu mărturisi lui.

11. Domnul este întărirea norodului său, și scutitor mântuirilor unsului său este.

12. Mântuește pre norodul tău, și blagoslovește moștenirea ta, și’i paște pre ei, și’i ridică pre ei până în veac.

PSALMUL LUI DAVID, 28

Pentru scoaterea Cortului.

1. Aduceți Domnului fiii lui Dumnezeu; aduceți Domnului pre fiii berbecilor.

2. Aduceți Domnului slavă și cinste; aduceți Domnului slavă numelui lui; închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a lui.

3. Glasul Domnului preste ape, Dumnezeul slavei au tunat; Domnul preste ape multe.

4. Glasul Domnului întru tărie; glasul Domnului întru mare cuviință.

5. Glasul Domnului cel ce sfărâmă chedri; și va zdrobi Domnul chedrii Livanului.

6. Şi’i va zdrumica pre dânșii ca pre vițelul Livanului, și cel iubit ca fiul inorogilor.

7. Glasul Domnului celui ce taie para focului.

8. Glasul Domnului celui ce clătește pustiul; și va clăti Domnul pustiul Caddisului.

9. Glasul Domnului celui ce săvârșește cerbii, și va descoperi dumbrăvile, și în Biserică lui tot care grăește mărire.

10. Domnul potopul va lăcui; și va ședea Domnul Împărat în veac.

11. Domnul tărie norodului său va da; Domnul va blagoslovi pre norodul său cu pace.

Întru sfârșit

PSALMUL 29.

Cântărei înnoirei Casei lui David.

1. Înălța-te'voiu Doamne, că m'ai ridicat pre mine, și nu ai veselit pre vrăjmașii mei asupra mea.

2. Doamne, Dumnezeul meu, strigat-am către tine și m'ai vindecat.

3. Doamne, scos-ai din iad sufletul meu; mântuitu-m'ai de cei ce se pogoară în groapă.

4. Cântați Domnului cei cuvioși ai lui, și vă mărturisiți pomenirei sfințeniei lui.

5. Că iuțime este întru mânia lui, și vieață în voea lui; seara se va sălășlui plângere, și dimineața bucurie.

6. Iar eu am zis, întru prisosința mea: nu mă voiu clăti în veac.

7. Doamne, întru voea ta dă frumuseței mele putere; și ți-ai întors fața ta și m'am făcut turburat.

8. Către tine, Doamne, voiu striga, și către Dumnezeul meu mă voiu ruga.

9. Ce folos este întru sângele meu, când mă pogor eu întru stricăciune? Au doară se va mărturisi ție țărâna? Sau va vesti adevărul tău?

10. Auzit-au Domnul și m'au miluit; Domnul au fost ajutorul meu.

11. Întors-ai plângerea mea spre bucurie mie; rumpt-ai sacul meu și m'ai încins cu veselie.

12. Ca să-ți cânte ție mărirea mea, și nu mă voiu mâhni, Doamne Dumnezeul meu, în veac mă voiu mărturisi ție.

SLAVĂ...

Întru sfârsit

PSALMUL LUI DAVID, 30

Pentru uimire.

1. Spre tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă rușinezi în veac; întru dreptatea ta izbăvește-mă și mă scoate.

2. Pleacă către mine urechia ta, grăbește de mă scoate; fii mie Dumnezeu scutitor, și spre casă de scăpare, ca să mă mântuești.

3. Că puterea mea și scăparea mea ești tu, și pentru numele tău mă vei povățui și mă vei hrăni.

4. Scoate-mă'vei din cursa aceasta, pre carea o au ascuns mie, că tu ești scutitorul meu, Doamne.

5. În mâinile tale voiu pune duhul meu; izbăvitu-m'ai Doamne Dumnezeul adevărului.

6. Urât-ai pre cei ce păzesc deșertăciunile în zadar; iar eu spre Domnul am nădăjduit.

7. Bucura-mă'voiu și mă voiu veseli de mila ta,

că ai căutat spre smerenia mea; mântuit-ai din nevoi sufletul meu.

8. Şi nu m'ai închis în mâinile vrăjmașilor; pus-ai în loc desfătat picioarele mele.

9. Miluește-mă, Doamne, că mă necăjesc; turburatu-s'a întru mânie ochiul meu, sufletul meu și pântecele meu.

10. Că s'a stins întru dureri vieața mea, și anii mei în suspinuri; slăbita întru sărăcie vârtutea mea, și oasele mele s'au turburat.

11. La toți vrăjmașii mei m'am făcut ocară și vecinilor mei foarte, și frică cunoscuților mei.

12. Cei ce mă vedeau afară, au fugit dela mine; uitat am fost ca un mort dela inimă, făcutu-m'am ca un vas pierdut.

13. Că am auzit ocara a multora din cei ce lăcuesc împrejur, când se adunau ei împreună asupra mea, ca să ia sufletul meu s'au sfătuit.

14. Iar eu spre tine, Doamne, am nădăjduit, zis-am: Tu ești Dumnezeul meu.

15. În mâinile tale sorții mei; izbăvește-mă din mâna vrăjmașilor mei și de cei ce mă gonesc.

16. Arată fața ta preste robul tău; mântuește-mă cu mila ta; Doamne, să nu mă rușinez, că te-am chemat pre tine.

17. Să se rușineze necredincioșii și să se pogoare în iad.

18. Mute să se facă buzele cele viclene, care grăesc asupra dreptului fărădelege, cu mândrie și cu defăimare.

19. Cât este de multă mulțimea bunătăței tale, Doamne, pre care o ai ascuns celor ce se tem de

tine! Făcut-ai celor ce se nădăjduesc spre tine înaintea fiilor omenești.

20. Ascunde-vei pre dânșii, întru ascunsul feței tale, de turburarea oamenilor.

21. Acoperi-vei pre ei în cort de grăirea împotrivă a limbilor.

22. Bine este cuvântat Domnul, că minunată au făcut mila sa în cetatea îngrădirei.

23. Iar eu am zis întru uimirea mea: lepădat sunt de către fața ochilor tăi.

24. Pentru aceasta ai auzit glasul rugăciunei mele, când am strigat către tine.

25. Iubiți pre Domnul toți cuvioșii lui, că adevărurile caută Domnul și răsplătește celor ce de prisosit fac mândrie.

26. Îmbărbătați-vă și să se întărească inima voastră, toți cei ce nădăjduiți spre Domnul.

PSALMUL LUI DAVID, 31

Al Înțelegerei.

1. Fericiți cărora s’au iertat fărădelegile și cărora s’au acoperit păcatele.

2. Fericit bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici este în gura lui vicleșug.

3. Că am tăcut, învechitu-s’au oasele mele, când strigam eu toată ziua.

4. Că ziua și noaptea s’au îngreuiat preste mine mâna ta; întorsu-m’am spre chinuire când s’a înfipt mie ghimpul.

5. Fărădelegea mea am cunoscut, și păcatul meu nu l-am acoperit.

6. Zis-am: mărturisi-voiu asupra mea fărădelegea mea Domnului; și tu ai lăsat păgânătatea inimei mele.

7. Pentru aceasta se va ruga către tine tot cuviosul, în vreme bine cuvioasă, însă în potop de ape multe, către dânsul nu se vor apropia.

8. Tu ești scăparea mea de necazul ce mă cuprinde; bucuria mea, izbăvește-mă de cei ce m'au înconjurat.

9. Înțelepți-te'voiu și te voiu îndrepta în calea aceasta în care vei merge; întări-voiu spre tine ochii mei.

10. Nu fiți ca calul și muscoiul, la carii nu este pricepere; cu zăbală și cu frâu fălcile lor vei strânge, ale celor ce nu se apropie către tine.

11. Multe sunt bătăile păcătosului; iar pre cel ce nădăjduește spre Domnul, mila îl va înconjura.

12. Veseliți-vă întru Domnul și vă bucurați drepților, și vă lăudați toți cei drepți la inimă.

SLAVĂ...

DUPĂ A PATRA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori. Prea Sfântă Treime... Şi după Tatăl nostru...Troparele acestea: Glas 4.

Smeritul meu suflet, cel ce și-a cheltuit toată vieața întru păcate, cercetează'l Doamne, și ca pre curva mă primește și pre mine și mă mântuește.

Înotând prin luciul acestei vieți, îmi aduc aminte de adâncul răutăților mele celor multe; și neavând

ocârmuitor pre gând, glasul lui Petru strig ție: Mântuește-mă Hristoase Dumnezeule, mântuește-mă ca un iubitor de oameni.

Slavă...

Degrab să intrăm împreună în cămara lui Hristos, ca să auzim toți fericitul glas al acestuia Dumnezeului nostru: Veniți cei ce iubiți slava cea cerească, părtași făcându-ne cu fecioarele cele înțelepte, să ne luminăm făcliile noastre prin credință.

Şi acum....

Suflete, pocăește-te mai înainte de ieșirea ta, că judecata este fără de milă, și nesuferită celor ce păcătuesc. Strigă către Domnul întru umilința inimei: Greșit-am ție întru cunoștință și întru necunoștință, Îndurate; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostivește-te și mă mântuește.

Doamne miluește, de 40 de ori, și rugăciunea aceasta:

Ţie Doamne unuia și bunului și nepomenitorului de rău, îmi mărturisesc păcatele mele. La tine caz eu nevrednicul, strigând: Greșit-am, Doamne, greșit-am, și nu sunt vrednic să caut spre înălțimea cerului, de mulțimea nedreptăților mele. Ci Domnul meu, Domnul meu, dăruește'mi lacrămi de pocăință, cel ce ești singur bun și milostiv; ca întru ele să mă rog ție, să mă curățești, mai înainte de sfârșit, de tot felul de păcate. Că înfricoșate și groaznice locuri voiu să trec, despărțindu-mă de trup. Şi mulțime de întunecați și fără de omenie diavoli, mă vor întâmpina, și nimenea nu va călători împreună cu mine, ca să'mi ajute sau să mă scoată. Pentru aceea caz la bunătatea ta, ca să nu fiu dat la aceia ce'mi fac mie strâmbătate, nici

să se laude asupra mea vrăjmașii mei, bunule Doamne, nici să zică: în mâinile noastre ai venit și nouă te-ai dat. Nu, Doamne, nu-ți uita îndurările tale, nici să'mi răsplătești mie dupre fărădelegile mele, nici întoarce fața ta de către mine, ci tu, Doamne, mă pedepsește, însă cu milă și cu îndurări; iar vrăjmașul să nu se bucure de mine, ci'i stinge înfricoșarea lui, ce are asupra mea, și toată lucrarea lui o fă deșeartă. Şi'mi dă mie nedefăimată calea cea către tine, bunule Doamne, pentru că de am și greșit, la alt doftor nu am năzuit, nici mi-am întins mâinile mele către dumnezeu strein. Deci, nu goni rugăciunea mea, ci mă ascultă pentru bunătatea ta, și întărește inima mea întru frica ta. Şi să se facă Darul tău preste mine, Doamne, ca un foc, și să arză gândurile cele necurate, dintre mine; că tu ești Doamne, lumina cea mai pre sus, de toată lumina, bucuria cea mai pre sus de toată bucuria, odihna cea mai pre sus de toată odihna, vieața cea adevărată și mântuirea, carea petrece în vecii vecilor, Amin.

CATISMA A CINCEA

PSALMUL LUI DAVID, 32

Nescris deasupra la Evrei.

1. Bucurați-vă drepții întru Domnul; celor drepți se cuvine lauda.

2. Mărturisiți-vă Domnului în alăută, în psaltire cu zece strune cântați'i lui.

3. Cântați'i lui cântare nouă, bine cântați'i lui întru strigare.

4. Că drept este cuvântul Domnului și toate lucrurile lui întru credință.

5. Iubește milostenia și judecata Domnul; de mila Domnului este plin pământul.

6. Cu cuvântul Domnului cerurile s'au întărit, și cu Duhul gurei lui toată puterea lor.

7. Adunând ca un foale apele mărei, puind în vistierii adâncurile.

8. Să se teamă de Domnul tot pământul, și de dânsul să se cutremure toți cei ce lăcuesc în lume.

9. Că el însuș au zis și s'au făcut; el au poruncit, și s'au zidit.

10. Domnul risipește sfaturile neamurilor, și defaimă gândurile noroadelor, și leapădă sfaturile boierilor.

11. Iar sfatul Domnului în veac rămâne, gândurile inimei lui, în neam și în neam.

12. Fericit este neamul, căruia este Domnul Dumnezeul lui, norodul pre care l-au ales spre moștenire luiș.

13. Din cer au privit Domnul, văzut-au pre toți fiii oamenilor.

14. Din lăcașul său cel gata, privit-au spre toți cei ce lăcuesc pământul.

15. Cel ce au zidit deosebi inimile lor, cel ce cunoaște toate lucrurile lor.

16. Nu se mântuește împăratul prin multă putere, și uriașul nu se va mântui întru mulțimea vârtutei lui.

17. Mincinos este calul spre mântuire, și întru mulțimea puterei sale nu se va mântui.

18. Iată ochii Domnului spre cei ce se tem de dânsul, spre cei ce nădăjduesc întru mila lui.

19. Ca să izbăvească din moarte sufletele lor și să’i hrănească pre dânșii în foamete.

20. Și sufletul nostru așteaptă pre Domnul, că ajutorul și scutitorul nostru este.

21. Că întru dânsul se va veseli inima noastră, și întru numele cel sfânt al lui am nădăjduit.

22. Fie Doamne mila ta spre noi, precum am nădăjduit întru tine.

PSALMUL LUI DAVID, 33

Când s’a schimbat fața sa înaintea lui Avimeleh, și l-a slobozit pre dânsul și s’a dus.

1. Bine voiu cuvânta pre Domnul în toată vremea, pururea lauda lui în gura mea.

2. Întru Domnul se va lăuda sufletul meu, auză cei blânzi și să se veselească.

3. Slăviți pre Domnul cu mine, și să înălțăm numele lui împreună.

4. Căutat-am pre Domnul și m’au auzit, și din toate necazurile mele m’au izbăvit.

5. Apropiați-vă către dânsul și vă luminați, și fețele voastre nu se vor rușina.

6. Săracul acesta a strigat, și Domnul l-au auzit pre dânsul, și din toate necazurile lui l-au mântuit.

7. Tăbărî-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de dânsul, și’i va izbăvi pre ei.

8. Gustați și vedeți, că bun este Domnul; fericit

bărbatul care nădăjduește spre dânsul.

9. Temeți-vă de Domnul toți sfinții lui, că nu este lipsă celor ce se tem de dânsul.

10. Bogații au sărăcit și au flămânzit, iar cei ce caută pre Domnul, nu se vor lipsi de tot binele.

11. Veniți fiilor, ascultați-mă pre mine, frica Domnului voiu învăța pre voi.

12. Cine este omul cel ce voește vieața? Care iubește să vază zile bune?

13. Oprește'ți limba ta dela rău, și buzele tale să nu grăiască vicleșug.

14. Ferește-te de rău, și fă bine, caută pacea și o urmează pre ea.

15. Ochii Domnului spre cei drepți, și urechile lui spre rugăciunea lor.

16. Iar fața Domnului asupra celor ce fac rele, ca să piarză de pre pământ pomenirea lor.

17. Strigat-au drepții, și Domnul i-au auzit pre ei, și din toate necazurile lor i-au izbăvit.

18. Aproape este Domnul de cei umiliți la inimă, și pre cei smeriți cu duhul, îi va mântui.

19. Multe sunt necazurile drepților, și din toate acelea va izbăvi pre ei Domnul.

20. Păzește Domnul toate oasele lor, nici unul dintr'însele nu se va zdrobi.

21. Moartea păcătosului este cumplită, și cei ce urăsc pre dreptul vor greși.

22. Mântui-va Domnul sufletele robilor săi, și nu vor greși toți cei ce nădăjduesc spre dânsul.

SLAVĂ...

PSALMUL LUI DAVID, 34

1. Judecă Doamne, pre cei ce'mi fac mie strâmbătate; dă răsboiu cu cei ce se oștesc asupra mea.

2. Apucă armă și pavăză, și te scoală întru ajutorul meu.

3. Varsă sabie, și închide împotriva celor ce mă gonesc; zi sufletului meu: mântuirea ta sunt eu.

4. Să se rușineze și să se înfrunteze cei ce caută sufletul meu; întoarcă-se înapoi și să se rușineze cei ce'mi gândesc mie rele.

5. Să fie ca praful înaintea feței vântului, și îngerul Domnului necăjindu'i pre ei; facă-se calea lor întunerec și lunecare, și îngerul Domnului gonindu'i pre dânșii.

6. Că în zadar a ascuns mie stricăciunea lațului său, în deșert a ocărât sufletul meu.

7. Să'i vie lui cursa, pre care nu o știe, și prinzătoarea pre care o a ascuns, să'l prinză pre el, și în laț să cază într'însul.

8. Iar sufletul meu se va bucura de Domnul, veseli-se'va de mântuirea lui.

9. Toate oasele mele vor zice: Doamne, Doamne, cine este asemenea ție? Cel ce izbăvești pre săracul, din mâna celor mai tari decât el, și pre săracul și pre mișelul dela cei ce'l răpesc pre dânsul.

10. Sculându-se asupra mea mărturii nedrepte, de cele ce nu știam m'au întrebat.

11. Răsplătit-au mie rele pentru bune, și nerodire sufletului meu.

12. Iar eu când mă supărau aceia, m’am îmbrăcat cu sac, și am smerit cu post sufletul meu, și rugăciunea mea în sânul meu se va întoarce.

13. Ca unui vecin, ca unui frate al nostru, așa bine am făcut spre plăcere; ca și cum m’aș jeli și m’aș mâhni, așa m’am smerit.

14. Şi asupra mea s’au veselit și s’au adunat; adunatu-s’au preste mine bătăi și nu am știut.

15. Despărțitu-s’au, și nu s’au umilit; ispititu-m’au, batjocoritu-m’au cu batjocoră, scrâșnit-au asupra mea cu dinții lor.

16. Doamne, când vei vedea? Întoarce sufletul meu dela fapta lor cea rea, dela lei, pre cea una născută a mea.

17. Mărturisi-mă’voiu ție întru adunare multă; întru norod greu te voiu lăuda.

18. Să nu se bucure de mine cei ce’mi vrăjmășesc mie cu nedreptate, cei ce mă urăsc în zadar și fac semn cu ochii.

19. Că mie adică cele de pace îmi grăiau, și spre mânie vicleșuguri gândeau.

20. Lărgit-au asupra mea gura lor, zis-au: bine, bine! Văzut-au ochii noștri.

21. Văzut-ai Doamne; să nu taci! Doamne, nu te depărta dela mine.

22. Scoală-te Doamne, ia aminte spre judecata mea, Dumnezeul meu și Domnul meu spre îndreptarea mea.

23. Judecă-mă Doamne, dupre dreptatea ta, Doamne Dumnezeul meu, și să nu se bucure de mine.

24. Să nu zică întru inimile lor: bine este, bine

este sufletului nostru; nici să zică: înghițitul-am pre dânsul.

25. Să se rușineze și să se înfrunteze împreună cei ce se bucură de relele mele; îmbrace-se cu rușine și cu înfruntare cei ce grăesc mari asupra mea.

26. Să se bucure și să se veselească cei ce voesc dreptatea mea, și să zică pururea: slăvească-se Domnul, cei ce voesc pacea robului lui.

27. Şi limba mea se va învăța dreptatea ta, toată ziua lauda ta.

Întru sfârsit, slugei Domnului lui David, 35

1. Zis-a călcătorul de lege, ca să greșească întru sine: nu este frica lui Dumnezeu înaintea ochilor lui.

2. Că a viclenit înaintea lui, ca să afle fărădelegea lui, și să urască.

3. Graiurile gurei lui, fărădelege și vicleșug; nu a vrut să priceapă ca să facă bine.

4. Fărădelege a gândit întru așternutul său; stătuta lângă toată calea nu bună, și răutatea nu a urât.

5. Doamne în cer este mila ta și adevărul tău până la nori.

6. Dreptatea ta ca munții lui Dumnezeu; judecățile tale adânc mult; oamenii și dobitoacele vei mântui, Doamne.

7. Că ai înmulțit mila ta, Dumnezeule, și fiii oamenilor în umbra aripilor tale vor nădăjdui.

8. Îmbăta-se'vor din grăsimea casei tale, și cu

izvorul desfătăciunei tale vei adăpa pre dânșii.

9. Că la tine este izvorul vieței, întru lumina ta vom vedea lumină.

10. Tinde mila ta celor ce te cunosc pre tine, și dreptatea ta celor drepți la inimă.

11. Să nu’mi vie mie piciorul mândriei, și mâna păcătosului să nu mă clătească.

12. Acolo au căzut toți cei ce lucrează fărădelegea; scosu-s’au afară și nu vor putea să stea.

SLAVĂ...

PSALMUL LUI DAVID, 36

1. Nu râvni celor ce viclenesc, nici urma pre cei ce fac fărădelege.

2. Căci ca iarba curând se vor usca și ca verdeața buruenei degrab vor cădea.

3. Nădăjduește spre Domnul, și fă bunătate, și lăcuește pământul, și te vei paște întru bogăția lui.

4. Desfătează-te în Domnul și’ți va da ție cererile inimei tale.

5. Descopere spre Domnul calea ta, și nădăjduește întru dânsul, și el va face.

6. Și va scoate ca lumina dreptatea ta, și judecata ta ca amiazăzi.

7. Supune-te Domnului, și’l roagă pre dânsul; nu râvni celui ce sporește în calea sa, omului ce face călcare de lege.

8. Părăsește-te de iuțime și lasă mânia; nu râvni ca să viclenești.

9. Că cei ce viclenesc, de tot vor pieri; iar cei ce așteaptă pre Domnul, aceia vor moșteni pământul.

10. Şi încă puțin, și nu va fi păcătosul; și vei căuta locul lui, și nu'l vei afla.

11. Iar cei blânzi vor moșteni pământul și se vor desfăta întru mulțimea păcei.

12. Pândi-va păcătosul pre cel drept, și va scrâșni asupra lui cu dinții săi.

13. Iar Domnul va batjocori pre el; că mai înainte vede, că va veni ziua lui.

14. Sabie au smuls păcătoșii, întins-au arcul său ca să surpe pre săracul și pre scăpătatul, ca să junghie pre cei drepți la inimă.

15. Sabia lor să intre în inimile lor, și arcele lor să se zdrobească.

16. Mai bun este puțin celui drept, decât bogăția multă a păcătoșilor.

17. Că brațele păcătoșilor se vor zdrobi, și întărește pre cei drepți Domnul.

18. Cunoaște Domnul căile celor fără prihană, și moștenirea lor în veac va fi.

19. Nu se vor rușina în vremea cea rea, și în zilele foametei se vor sătura, că păcătoșii vor pieri.

20. Iar vrăjmașii Domnului, îndatăși ce s'au mărit ei și s'au înălțat, stingându-se ca fumul s'au stins.

21. Împrumutează-se păcătosul, și nu va plăti; iar dreptul se îndură și dă.

22. Că cei ce bine'l cuvintează pre el, vor moșteni pământul; iar cei ce'l blesteamă, vor pieri.

23. Dela Domnul pașii omului se îndreptează, și calea lui o va voi foarte.

24. Când va cădea nu se va zdruncina, că Domnul întărește mâna lui.

25. Mai tânăr am fost, și am și îmbătrânit, și nu am văzut pre dreptul părăsit, nici sămânța lui cerând pâine.

26. Toată ziua miluește și împrumutează dreptul, și sămânța lui întru blagoslovenie va fi.

27. Ferește-te de rău și fă bine, și lăcuește în veacul veacului.

28. Că Domnul iubește judecata, și nu va părăsi pre cei cuvioși ai săi, în veac se vor păzi; iar cei fărădelege se vor goni, și sămânța celor necredincioși, de tot se va pierde.

29. Iar drepții vor moșteni pământul, și se vor sălășlui în veacul veacului preste dânsul.

30. Gura dreptului va deprinde înțelepciune, și limba lui va grăi judecată.

31. Legea Dumnezeului lui în inima lui, și nu se vor poticni pașii lui.

32. Pândește păcătosul pre cel drept și caută să'l omoare pre el.

33. Iar Domnul nu'l va lăsa pre el în mâinile lui, nici îl va osândi, când se va judeca lui.

34. Așteaptă pre Domnul și păzește calea lui, și te va înălța, ca să moștenești pământul; când vor pieri păcătoșii vei vedea.

35. Văzut-am pre cel necurat prea înălțându-se, și ridicându-se ca chedrii Livanului.

36. Şi am trecut, și iată nu era; și l'am căutat pre

el, și nu s’a aflat locul lui.

37. Păzește nerăutatea și vezi dreptatea, că este rămășiță omului făcător de pace.

38. Iar cei fărădelege vor pieri deodată; rămășițele celor necurați vor pieri.

39. Iar Mântuirea drepților dela Domnul, și scutitorul lor este în vremea necazului.

40. Şi le va ajuta lor Domnul, și’i va izbăvi pre dânșii, și’i va scoate pre ei dela cei păcătoși, și’i va mântui pre ei, că au nădăjduit spre dânsul.

DUPĂ A CINCEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... de trei ori. Prea Sfântă Treime... Şi după Tatăl nostru...Troparele acestea: Glas 5.

Înfricoșat este scaunul tău, vicleană este vieața mea; și cine mă va izbăvi pre mine de nevoia cea de atuncea? De nu te vei milostivi spre mine, Hristoase Dumnezeule, ca un îndurat și de oameni iubitor.

Slavă...

Grija vieței m’a scos din Raiu, și ce voiu face eu, desnădăjduitul? Pentru aceasta bat în ușă și strig: Doamne, Doamne, deșchide-mi prin pocăință, și mă mântuește.

Şi acum....

Ce vom numi pre Biserica ta, de Dumnezeu Născătoare? Liman duhovnicesc, Raiu al hranei celei cerești, pricină a vieței celei nesfârșite? Că toate bunătățile le ai. Roagăte totdeauna lui Hristos, să se mântuiască sufletele noastre.

Apoi: Doamne miluește, de 40 de ori, și rugăciunea aceasta:

Dumnezeul cel drept și lăudat, Dumnezeul cel mare și puternic, Dumnezeul cel mai înainte de veci, ascultă rugăciunea omului păcătos. Întru acest ceas ascultă-mă pre mine, cel ce te-ai făgăduit să asculți pre cei ce te vor chema întru adevăr. Şi să nu te îngrețoșezi de mine, care am buze necurate și sunt cuprins în păcate. Nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pre mare departe, ia armă și pavăză și te scoală întru ajutorul meu. Scoate sabie și stai împotriva celor ce mă gonesc pre mine. Ceartă duhurile cele necurate dela fața neînțelepciunei mele. Şi să se depărteze dela gândul meu, duhul urâciunei și al pomenirei de rău, duhul zavistiei și al vicleniei, duhul îngrozirei și al lenevirei, duhul mândriei și al toatei alte răutăți. Şi să mi se stingă toată înfocarea și pornirea trupească, care se ridică din lucrarea diavolească; și să mi se lumineze sufletul și trupul meu și duhul, cu lumina cunoștinței tale celei dumnezeești; ca, cu mulțimea îndurărilor tale, ajungând la unirea credinței, la bărbat desăvârșit, întru măsura vârstei, să slăvesc împreună cu Îngerii și cu toți Sfinții tăi, prea cinstitul și de mare cuviință numele tău: al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

CATISMA A ŞASEA

PSALMUL LUI DAVID, 37

Spre aducere aminte pentru Sâmbătă.

1. Doamne, nu cu mânia ta să mă mustri pre mine, nici cu iuțimea ta să mă cerți.

2. Că săgețile tale s'au înfipt în mine, și ai întărit preste mine mâna ta.

3. Nu este vindecare în trupul meu de către fata mâniei tale, nu este pace întru oasele mele de către fața păcatelor mele.

4. Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea s'au îngreuiat preste mine.

5. Împuțitu-s'au și au putrezit ranele mele de către fața nebuniei mele.

6. Chinuitu-m'am și m'am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam.

7. Că șalele mele s'au umplut de ocări, și nu este vindecare în trupul meu.

8. Necăjitu-m'am și m'am smerit foarte, răcnit-am din suspinarea inimei mele.

9. Doamne, înaintea ta este toată dorirea mea; și suspinul meu dela tine nu s'a ascuns.

10. Inima mea s'a turburat, părăsitu-m'a vârtutea mea și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine.

11. Prietenii mei și vecinii mei, în preajma mea s'au apropiat și au stătut.

12. Şi cei mai de aproape ai mei, de departe au

stătut, și se siliau cei ce căutau sufletul meu.

13. Şi cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni, și vicleșuguri toată ziua cugetau; iar eu ca un surd nu auziam, și ca un mut ce nu'și deschide gura sa.

14. Şi m'am făcut ca un om ce nu aude, și nu are în gura lui mustrări.

15. Că spre tine, Doamne, am nădăjduit, tu vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu.

16. Că am zis, ca nu cândva să se bucure de mine vrăjmașii mei; și când s'au clătit picioarele mele, asupra mea mari au grăit.

17. Că eu spre bătăi gata sunt, și durerea mea înaintea mea este pururea.

18. Că fărădelegea mea eu voiu vesti, și mă voiu griji pentru păcatul meu.

19. Iar vrăjmașii mei trăesc, și s'au mai întărit decât mine, și s'au înmulțit cei ce mă urăsc fără dreptate.

20. Cei ce'mi răsplătesc mie rele pentru bune, mă clevetiau, căci urmam bunătatea.

21. Nu mă lăsa Doamne; Dumnezeul meu, nu te depărta dela mine.

22. Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirei mele.

Într sfărsit lui Iditum.

PSALMUL 38, AL LUI DAVID.

1. Zis-am: păzit-voiu căile mele, ca să nu greșesc eu cu limba mea.

2. Pus-am gurei mele pază, când a stătut păcătosul împotriva mea.

3. Amuţit-am şi m'am smerit, şi am tăcut din bunătăţi, şi durerea mea s'a înnoit.

4. Înfierbântatu-s'a inima mea înlăuntrul meu, şi în cugetul meu se va aprinde foc.

5. Grăit-am cu limba mea: spune-mi, Doamne, sfârşitul meu;

6. Şi numărul zilelor mele care este; ca să ştiu de ce mă lipsesc eu.

7. Iată cu palme măsurate ai pus zilele mele, şi statul meu ca o nimica înaintea ta.

8. Însă toate sunt deşertăciune, tot omul ce viază.

9. Măcar că în chip trece omul, dar în zadar se turbură.

10. Strânge comori, şi nu ştie cui le adună pre ele.

11. Şi acum cine este răbdarea mea? Au nu este Domnul? Şi statul meu dela tine este.

12. De toate fărădelegile mele izbăveşte-mă. Ocară celui fără de minte m'ai dat.

13. Amuţit-am, şi nu am deşchis gura mea, că tu ai făcut.

14. Depărtează dela mine bătăile tale, că dela tăria mâinei tale eu m'am lipsit.

15. Întru mustrări, pentru fărădelege, ai pedepsit pre om şi ai supţiat ca un păianjen sufletul lui; însă îndeşert se turbură tot omul.

16. Auzi ruga mea, Doamne, şi rugăciunea mea ascultă; lacrămile mele să nu le treci.

17. Că nemernic sunt eu la tine, și strein, ca și toți părinții mei.

18. Slăbește-mă, ca să mă odihnesc, mai înainte de a mă duce și mai mult nu voiu fi.

Intru Sfărșit

PSALMUL 39, AL LUI DAVID.

1. Așteptând am așteptat pre Domnul, și au căutat spre mine.

2. Şi au auzit rugăciunea mea, și m’au scos din groapa ticăloșiei și din tina noroiului.

3. Şi au pus pre piatră picioarele mele, și au îndreptat pașii mei.

4. Şi au băgat în gura mea cântare nouă; cântarea Dumnezeului nostru.

5. Vedea-vor mulți și se vor teme, și vor nădăjdui spre Domnul.

6. Fericit bărbatul al căruia numele Domnului este nădejdea lui, și nu a privit la deșertăciuni și la nebunii mincinoase.

7. Multe ai făcut tu, Doamne Dumnezeul meu, minunile tale, și la gândurile tale nu este cine să se asemene ție.

8. Vestit-am și am grăit: înmulțitu-s’a preste număr.

9. Jertfa și prinosul nu ai voit, iar trupul mi-ai săvârșit.

10. Arderile de tot și pentru păcat nu ai căutat. Atuncea am zis: iată viu.

11. În capul cărței scris este pentru mine, ca să

fac voea ta, Dumnezeul meu, am voit, și legea ta, în mijlocul pântecelui meu.

12. Bine am vestit dreptatea, întru adunare mare; iată, buzele mele nu le voiu opri, Doamne tu ai cunoscut.

13. Dreptatea ta nu am ascuns în inima mea, adevărul tău și mântuirea ta am spus.

14. Nu am ascuns mila ta și adevărul tău de către adunare multă.

15. Iar tu, Doamne, să nu depărtezi îndurările tale dela mine; mila ta și adevărul tău pururea să mă sprijinească.

16. Că m’au cuprins rele, cărora nu este număr; apucatu-m’au fărădelegile mele, și nu am putut să văz.

17. Înmulțitu-s’au mai mult decât perii capului meu, și inima mea m’a părăsit.

18. Binevoește, Doamne, ca să mă izbăvești; Doamne, ca să-mi ajuți mie, ia aminte.

19. Să se rușineze și să se înfrunteze împreună cei ce caută sufletul meu ca să’l ia pre dânsul.

20. Să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce’mi voesc mie rele.

21. Să’și poarte îndatăși rușinea lor cei ce’mi zic mie: bine, bine.

22. Să se bucure și să se veselească de tine toți cei ce te caută, Doamne, și să zică pururea: Slăvească-se Domnul, cei ce iubesc mântuirea ta.

23. Iar eu sărac sunt și mișel; Domnul se îngrijește de mine.

24. Ajutorul meu și scutitorul meu ești tu,

Dumnezeul meu, nu zăbovi.

SLAVĂ...

Intru Sfârșit

PSALMUL 40, AL LUI DAVID.

1. Fericit este cel ce se uită spre săracul și mișelul; în ziua cea rea, va izbăvi pre el Domnul.

2. Domnul să'l păzească pre el, și să'l vieze pre el, și să'l fericească pre pământ, și să nu'l dea în mâinile vrăjmașilor lui.

3. Domnul îi va ajuta lui pre patul durerei lui; tot așternutul lui l-ai întors, întru boala lui.

4. Eu am zis: Doamne miluește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit ție.

5. Vrăjmașii mei au zis rele mie: când va muri și va pieri numele lui?

6. Şi intra să vază, îndeșert grăia inima lui, adunata fărădelege luiș, ieșea afară și grăia împreună.

7. Asupra mea șoptiau toți vrăjmașii mei, asupra mea gândiau rele mie.

8. Cuvânt fărădelege au pus asupra mea: au doară, cel ce doarme, nu va adauge a se scula?

9. Pentru că omul păcei mele spre care am nădăjduit, cel ce mănâncă pâinile mele, a mărit asupra mea vicleșug.

10. Iar tu, Doamne, miluește-mă, și mă scoală, și voiu răsplăti lor.

11. Întru aceasta am cunoscut că m’ai voit, că nu se va bucura vrăjmașul meu de mine.

12. Şi pre mine, pentru nerăutate m’ai sprijinit și m’ai întărit înaintea ta în veac.

13. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, din veac și până în veac; fie, fie.

PSALMUL 41, AL LUI DAVID.

Spre înțelegerea fiilor lui Core.

1. În ce chip dorește cerbul spre izvoarele apelor, așa dorește sufletul meu spre tine, Dumnezeule.

2. Însetata sufletul meu spre Dumnezeul cel tare cel viu. Când voiu veni și mă voiu arăta feței lui Dumnezeu?

3. Făcutu-s’au lacrămile mele mie pâine, ziua și noaptea, când mi se zicea mie, în toate zilele: unde este Dumnezeul tău?

4. Acestea mi-am adus aminte și am vărsat spre mine sufletul meu, că voiu trece în locul cortului celui minunat, până la casa lui Dumnezeu.

5. În glasul bucuriei și al mărturisirei sunetului ce prăznuește.

6. Pentruce ești mâhnit, sufletul meu? Şi pentruce mă turburi?

7. Nădăjduește spre Dumnezeu, că mă voiu mărturisi lui, mântuirea feței mele, și Dumnezeul meu.

8. Spre mine însumi sufletul meu s’a turburat; pentru aceasta îmi voiu aduce aminte de tine din pământul Iordanului și al Ermonului, din munte mic.

9. Adânc pre adânc chiamă, întru glasul jghiaburilor tale.

10. Toate înălțările tale și valurile tale preste mine au trecut.

11. Ziua va porunci Domnul mila sa, și noaptea cântarea lui dela mine, rugăciunea Dumnezeului vieții mele.

12. Zice-voiu lui Dumnezeu: sprijinitorul meu ești.

13. Pentruce m'ai uitat? Şi pentruce mâhnindu-mă umblu, când mă necăjește vrăjmașul?

14. Când se sfărâmau oasele mele, mă ocărau vrăjmașii mei.

15. Când zice-au ei mie, în toate zilele: unde este Dumnezeul tău?

16. Pentruce ești mâhnit, sufletul meu? Şi pentruce mă turburi?

17. Nădăjduește spre Dumnezeu, că mă voiu mărturisi lui, mântuirea feței mele și Dumnezeul meu.

PSALMUL 42, AL LUI DAVID.

Nescris deasupra la Evrei

1. Judecă mie Dumnezeule, și alege judecata mea dela neamul necuvios, și dela omul nedrept și viclean izbăvește-mă.

2. Că tu ești, Dumnezeule, întărirea mea; pentruce m'ai lepădat și pentruce mâhnindu-mă umblu, când mă necăjește vrăjmașul meu?

3. Trimite lumina ta și adevărul tău; acestea m'au povățuit și m'au adus la muntele cel sfânt al

tău și la lăcașurile tale.

4. Şi voiu intra la jertfelnicul lui Dumnezeu, la Dumnezeu cel ce veselește tinerețele mele.

5. Mărturisi-mă’voiu ție întru alăută, Dumnezeule, Dumnezeul meu.

6. Pentruce ești mâhnit, sufletul meu? Şi pentruce mă turburi?

7. Nădăjduește spre Dumnezeu, că mă voiu mărturisi lui, mântuirea feței mele și Dumnezeul meu.

SLAVĂ...

PSALMUL 43, AL LUI DAVID.

Fiilor lui Core, spre înțelegere.

1. Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit, și părinții noștri ne-au spus nouă:

2. Lucruri care ai lucrat în zilele lor, în zilele cele de demult.

3. Mâna ta neamuri a pierdut și i-ai sădit pre dânșii; chinuit-ai noroade și le-ai gonit pre ele.

4. Că nu cu sabia lor au moștenit pământul, și brațul lor nu ia mântuit pre ei;

5. Ci dreapta ta și brațul tău și luminarea feței tale, că bine ai voit întru dânșii.

6. Tu ești însuți Împăratul meu și Dumnezeul meu, cel ce poruncești mântuirile lui Iacov.

7. Întru tine, pre vrăjmașii noștri cu cornul vom împunge, și întru numele tău, de nimic vom face

pre cei ce se scoală asupra noastră.

8. Pentrucă nu spre arcul meu voiu nădăjdui, și sabia mea nu mă va mântui.

9. Că ne-ai mântuit pre noi de cei ce ne necăjesc pre noi, și pre cei ce ne urăsc i-ai rușinat.

10. Întru Dumnezeu ne vom lăuda toată ziua, și întru numele tău ne vom mărturisi în veac.

11. Iar acum ne-ai lepădat și ne-ai rușinat pre noi și nu vei ieși, Dumnezeule, întru puterile noastre.

12. Întorsu-ne'ai pre noi înapoi înaintea vrăjmașilor noștri, și cei ce ne urau pre noi ne-au jefuit loruși.

13. Datu-ne'ai pre noi ca oile de mâncare, și între neamuri ne-ai risipit pre noi.

14. Vândut-ai pre norodul tău, fără de preț, și nu era mulțime întru strigările noastre.

15. Pusu-ne'ai pre noi ocară vecinilor noștri, batjocură și râs celor dimprejurul nostru.

16. Pusu-ne'ai pre noi spre pildă întru neamuri, clătire de cap întru noroade.

17. Toată ziua înfruntarea mea înaintea mea este, și rușinea obrazului meu m'a acoperit.

18. De către glasul celui ce ocărește și clevetește, de către fața vrăjmașului și a celui ce gonește.

19. Acestea toate au venit preste noi, și nu te-am uitat pre tine și nu am făcut nedreptate întru așezământul de lege al tău.

20. Şi nu s-au depărtat înapoi inimile noastre, și ai abătut cărările noastre dela calea ta.

21. Că ne-ai smerit pre noi în locul dosădirei, și

nea acoperit pre noi umbra morței.

22. De am uitat numele Dumnezeului nostru, și de am întins mâinile noastre către dumnezeu străin.

23. Au nu Dumnezeu va căuta acestea? Că el știe ascunsurile inimei.

24. Că pentru tine ne omorâm toată ziua, socotitu-ne'am ca niște oi de junghiere.

25. Deșteaptăte, pentruce dormi, Doamne? Scoală-te, și să nu ne lepezi până în sfârșit.

26. Pentruce fața ta întorci? Uiți sărăcia noastră și necazul nostru?

27. Că s'a plecat în țărână sufletul nostru, lipitu-s'a de pământ pântecele nostru.

28. Scoală-te Doamne, ajută nouă și ne izbăvește pre noi, pentru numele tău.

Întru sfârșit, pentru cei ce se vor schimba; fiilor lui Core, spre înțelegere. Cântare pentru cel iubit.

PSALMUL 44, AL LUI DAVID.

1. Răspuns-a inima mea cuvânt bun, grăesc eu lucrurile mele împăratului.

2. Limba mea este trestie a scriitorului ce scrie degrab.

3. Împodobit cu frumsețea mai mult decât fiii oamenilor; vărsatu-s'a. Dar în buzele tale, pentru aceasta te-au blagoslovit pre tine Dumnezeu în veac.

4. Încinge sabia ta, preste coapsa ta Puternice.

5. Cu podoaba ta și cu frumusețea ta; și

încordează, și bine sporește, și împărățește.

6. Pentru adevărul și blândețea și dreptatea; și te va povățui minunat dreapta ta.

7. Săgețile tale ascuțite sunt, Puternice, noroadele supt tine vor cădea, în inima vrăjmașilor împăratului.

8. Scaunul tău, Dumnezeule, în veacul veacului, toiagul dreptății, toiagul împărăției tale.

9. Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea; pentru aceasta te-au uns pre tine, Dumnezeule, Dumnezeul tău, cu untuldelemn al bucuriei mai mult de cât pre părtașii tăi.

10. Smirna și stacti și casia din hainele tale, din palaturi de piluri, din care te-au veselit. Fetele împăraților întru cinstea ta.

11. Înainte a stătut Împărăteasa, deadreapta ta, în haină aurită îmbrăcată, împodobită.

12. Ascultă fiică și vezi, și pleacă urechia ta; și uită pre norodul tău și casa părintelui tău.

13. Şi va pofti Împăratul frumusețea ta, că acesta este Domnul tău, și te vei închina lui.

14. Şi fata Tirului cu daruri; feței tale se vor ruga bogații norodului.

15. Toată mărirea fiicei Împăratului din lăuntru, cu lanțuri de aur înfășurată, împodobită.

16. Aduce-se’vor Împăratului, fecioare, în urma ei; cele de aproape ale ei se vor aduce ție.

17. Aduce-se’vor întru veselie și bucurie.

18. Aduce-se’vor în Biserica Împăratului.

19. În locul părinților tăi s’au născut fiii tăi; pune-vei pre dânșii boieri preste tot pământul.

20. Pomeni-voiu numele tău întru tot neamul și neamul.

21. Pentru aceasta noroadele se vor mărturisi ție în veacul veacului.

PSALMUL 45, AL LUI DAVID.

Intru Sfărșit, Fiilor lui Core, pentru cele de taină.

1. Dumnezeu este scăparea noastră și puterea, ajutor întru necazurile cele ce ne-au aflat pre noi foarte.

2. Pentru aceasta nu ne vom teme când se va turbura pământul și se vor muta munții în inimile mărilor.

3. Sunat-au și s'au turburat apele lor, turburatu-s'au munții întru tăria lui.

4. Pornirile râurilor veselesc cetatea lui Dumnezeu; sfințit-au lăcașul său cel prea înalt.

5. Dumnezeu în mijlocul ei și nu se va clăti, ajuta'i-va ei Dumnezeu dimineață de dimineață.

6. Turburatu-s'au neamurile, plecatu-s'au împărățiile, dat-au glasul său cel prea înalt, clătitu-s'a pământul.

7. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacov.

8. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, minunile care au pus pre pământ; stricând răsboaie până la marginile pământului.

9. Arcul va sfărâma și va frânge arma, și pavezele le va arde cu foc.

10. Îndeletniciți-vă și cunoașteți, că eu sunt

Dumnezeu; înălța-mă’voiu întru neamuri, înălța-mă’voiu pre pământ.

11. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacov.

SLAVĂ...

DUPĂ A ŞASEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... de trei ori. Prea Sfântă Treime... Şi după Tatăl nostru...Troparele acestea: Glas 3.

Cântare îți aduc ție, Doamne, și greșalele mele toate le mărturisesc ție Dumnezeule, întorcându-te miluește-mă.

Slavă...

Mântuește-mă, Dumnezeul meu, precum oarecând ai mântuit pre Vameșul, lacrămile curvei nu le-ai trecut. Primește și suspinurile mele, Mântuitorul meu, și mă mântuește.

Şi acum....

Cu rugăciune acum mă apropiu supt acoperământul tău întru tot nevinovată, ci mă scoate de Dumnezeu Născătoare, din turburarea patimilor, ca ceea ce ai născut pre Pricinuitorul nepătimirei.

Apoi: Doamne miluește, de 40 de ori, și rugăciunea aceasta:

Mulțămim ție, Doamne Dumnezeul nostru pentru toate ale tale faceri de bine, care ai făcut nouă nevrednicilor, din vârsta cea dintâiu, până întru aceasta de acum, pentru cele ce știm și care nu știm, pentru cele arătate și pentru cele nearătate, ce s’au făcut cu lucrul și cu cuvântul. Cela ce ne-ai

iubit pre noi atâta, cât și pre singur Unul născut Fiul tău l-ai dat pentru noi, învrednicește-ne și pre noi să ne facem vrednici dragostei tale. Dă-ne, întru cuvântul tău, înțelepciune, și întru frica ta însuflă tărie, cu puterea cea dela tine. Şi orice am greșit, cu voie sau fără de voie, iartă-ne și nu le socoti. Şi păzește sufletul nostru sfânt, și'l pune pre el înaintea divanului tău, având știință curată și sfârșit vrednic iubirei tale de oameni. Şi'ți adu aminte, Doamne, de toți cei ce chiamă întru adevăr numele tău. Adu'ți aminte de toți cei ce ne vor nouă binele, și de cei ce ne vor răul, căci toți suntem oameni, și îndeșert este tot omul. Pentru aceea ne rugăm ție, Doamne, dă-ne nouă mare mila milostivirei tale.

CATISMA A ŞAPTEA

PSALMUL 46, AL LUI DAVID.

Întru sfârșit fiilor lui Core.

✦ 1. Toate neamurile plesniți cu mâinile, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

2. Că Domnul este prea înalt, înfricoșat, împărat mare preste tot pământul.

3. Supus-au noroadele nouă, și neamurile supt picioarele noastre.

4. Ales-au nouă moștenirea sa frumusețea lui Iacov, pre care o au iubit.

5. Suitu-s'au Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

6. Cântați Dumnezeului nostru, cântați; cântați Împăratului nostru, cântați.

7. Că este Împărat a tot pământul Dumnezeu: cântați cu înțelegere.

8. Împărățit-au Dumnezeu preste neamuri, Dumnezeu șade pre scaunul cel sfânt al său.

9. Boierii noroadelor s'au adunat cu Dumnezeul lui Avraam, că ai lui Dumnezeu cei puternici ai pământului foarte s'au înălțat.

Psalmul cântării fiilor lui Core, la a doua a Sâmbetei

PSALMUL 47, AL LUI DAVID.

1. Mare este Domnul și lăudat foarte, în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al lui.

2. Cu bucurie bine înrădăcinată a tot pământul, munții Sionului, coastele crivățului, cetatea Împăratului celui mare.

3. Dumnezeu, în palaturile ei se cunoaște, când o sprijinește pre ea.

4. Că iată împărații pământului s’au adunat, strânsu-s’au împreună.

5. Aceștia văzând așa, s’au mirat, s’au turburat, s’au clătit, cutremur i-a cuprins pre ei.

6. Acolo sunt dureri ca ale celeea ce naște; cu duh silnic va sfărâma corăbiile Tarsisului.

7. Precum am auzit, așa am și văzut, în cetatea Domnului puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru.

8. Dumnezeu o au întemeiat pre ea în veac. Luat-am, Dumnezeule, mila ta în mijlocul norodului tău.

9. Dupre numele tău, Dumnezeule, așa și lauda ta preste marginile pământului; de dreptate plină este dreapta ta.

10. Veselească-se muntele Sionului și să se bucure fetele Iudeii, pentru judecățile tale, Doamne.

11. Înconjurați Sionul, și’l cuprindeți pre dânsul, povestiți în turnurile lui.

12. Puneți inimile voastre întru puterea lui, și împărțiți casele lui, ca să povestiți la alt neam.

13. Că acesta este Dumnezeul nostru în veac și în veacul veacului, acesta ne va paște pre noi în veci.

Intru Sfârșit, Fiilor lui Core

PSALMUL 48, AL LUI DAVID.

1. Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce lăcuiți în lume.

2. Pământenii și fiii oamenilor, împreună bogatul și săracul.

3. Gura mea va grăi înțelepciune, și cugetul inimei mele pricepere.

4. Pleca-voiu în pildă urechea mea, deschide-voiu în psaltire gândul meu.

5. Pentruce mă tem în ziua cea rea? Fărădelegea călcâiului meu mă va înconjura.

6. Cei ce nădăjduiesc spre puterea sa, și întru mulțimea bogăției lor se fălesc.

7. Fratele nu izbăveste; au izbăvi-va omul? Nu va da lui Dumnezeu îmblânzire pentru sine.

8. Şi prețul răscumpărărei sufletului său, și s'a ostenit în veac, și va fi viu până în sfârșit.

9. Nu va vedea stricăciune; când va vedea pre cei înțelepți murind, împreună cel nebun și cel nepriceput vor pieri.

10. Şi vor lăsa streinilor bogăția sa și mormânturile lor, casele lor în veac.

11. Lăcașurile lor, în neam și în neam; numitu-ș'au numele sale pre pământuri.

12. Şi omul în cinste fiind, nu a priceput, alăturatu-s'a cu dobitoacele cele fără de minte, și s'a asemănat lor.

13. Această cale a lor sminteală este lor, și după acestea în gurile lor bine vor voi.

14. Ca niște oi în iad s'au pus, moartea îi va paște pre dânșii.

15. Şi’i vor stăpâni pre ei cei drepți, dimineața, și ajutorul lor se va învechi în iad, din slava sa s’au scos.

16. Însă Dumnezeu va izbăvi sufletul meu din mâna iadului, când mă va apuca.

17. Să nu te temi când se va îmbogăți omul, sau când se va înmulți slava casei lui.

18. Căci, când va muri el, nu va lua toate, nici se va pogorî cu dânsul slava lui.

19. Că sufletul lui în vieața lui se va blagoslovi, mărturisi-se’va când vei face bine lui.

20. Intra-va până la neamul părinților săi, până în veac nu va vedea lumină.

21. Şi omul în cinste fiind, nu a priceput, alăturatu-s’a cu dobitoacele cele fără de minte, și s’a asemănat lor.

SLAVĂ...

PSALMUL LUI ASAF, 49

1. Dumnezeul Dumnezeilor, Domnul au grăit și au chemat pământul.

2. Dela răsăriturile soarelui până la apusuri. Din Sion este buna cuviință a frumseței lui.

3. Dumnezeu arătat va veni, Dumnezeul nostru, și nu va tăcea.

4. Foc înaintea lui va arde, și împrejurul lui vifor foarte.

5. Chema-va cerul de sus și pământul, ca să aleagă pre norodul său.

6. Adunați'i lui pre cuvioșii lui, pre cei ce așează așezământul de lege al lui pentru jertfe.

7. Şi vor vesti cerurile dreptatea lui, că Dumnezeu judecător este.

8. Ascultă norodul meu, și voiu grăi ție Israile, și voiu mărturisi ție: Dumnezeu, Dumnezeul tău sunt eu.

9. Nu pentru jertfele tale te voiu mustra; și arderile cele de tot ale tale înaintea mea sunt pururea.

10. Nu voiu primi din casa ta viței, nici din turmele tale țapi.

11. Că ale mele sunt toate hiarele țarinei, dobitoacele în munți și boii.

12. Cunoscut-am toate pasările cerului, și frumusețea țarinei cu mine este.

13. De voiu flămânzi, nu voiu zice ție, că a mea este lumea și plinirea ei.

14. Au doară voiu mânca carne de tauri? Sau sânge de țapi voiu bea?

15. Jertfește lui Dumnezeu jertfă de laudă, și dă celui prea înalt rugile tale.

16. Şi mă chiamă pre mine în ziua necazului tău, și te voiu scoate și mă vei proslăvi.

17. Iar păcătosului i-au zis Dumnezeu: pentruce tu povestești dreptățile mele și iei așezământul meu de lege prin gura ta?

18. Iar tu ai urât învățătura și ai lepădat cuvintele mele înapoi.

19. De vedeai furul, alergai cu el, și cu cel prea curvar partea ta puneai.

20. Gura ta a înmulțit răutate, și limba ta a împletit vicleșuguri.

21. Şezând, împotriva fratelui tău ai clevetit, și împotriva fiului maicei tale ai pus sminteală. Acestea ai făcut și am făcut.

22. Ai socotit fărădelege, că voiu fi ție asemenea. Mustra-te'voiu și voiu pune înaintea feței tale păcatele tale.

23. Înțelegeți dar acestea, cei ce uitați pre Dumnezeu, ca nu cumva să răpească, și nu va fi cel ce izbăvește.

24. Jertfa laudei mă va slăvi, și acolo este calea în care voiu arăta lui mântuirea mea.

Intru Sfârșit

PSALMUL 50, AL LUI DAVID.

Când a intrat către dânsul Natan Prorocul, după ce intrase el la Virsavia, muierea lui Urei.

1. Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta.

2. Şi dupre mulțimea îndurărilor tale, șterge fărădelegea mea.

3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea, și de păcatul meu mă curățește.

4. Că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu înaintea mea este pururea.

5. Ţie unuia am greșit, și rău înaintea ta am făcut, ca să te îndreptezi întru cuvintele tale și să biruiești când vei judeca tu.

6. Că iată întru fărădelegi m'am zămislit, și în păcate m'a născut maica mea.

7. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate și cele

ascunse ale înțelepciunei tale mi-ai arătat mie.

8. Stropi-mă’vei cu isop, și mă voiu curăți; spăla-mă’vei, și mai vârtos decât zăpada mă voiu albi.

9. Auzului meu vei da bucurie și veselie, bucura-se’vor oasele cele smerite.

10. Întoarce fața ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele ștergele.

11. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoește întru cele dinlăuntru ale mele.

12. Nu mă lepăda dela fața ta, și Duhul tău cel Sfânt nu’l lua dela mine.

13. Dă’mi mie bucuria mântuirei tale, și cu duh stăpânitor mă întărește.

14. Învăţa-voiu pre cei fărădelege căile tale, și cei necredincioși la tine se vor întoarce.

15. Izbăvește-mă de sângiuri Dumnezeule, Dumnezeul mântuirei mele, bucura-se’va limba mea de dreptatea ta.

16. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

17. Că de ai fi voit jertfă, țiaș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.

18. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

19. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea ta Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului.

20. Atuncea bine vei voi jertfa dreptăței, prinosul și arderile de tot; atuncea vor pune pre altarul tău viței.

SLAVĂ...

PSALMUL 51, AL LUI DAVID.

Intru Sfărșit, al priceperii lui David, când a venit Doic Iudumeul și a vestit lui Saul și i-a zis lui: a venit David în casa lui Avimeleh.

1. Ce te lauzi întru răutate puternice? Fărădelege toată ziua.

2. Nedreptate a gândit limba ta, ca un brici ascuțit ai făcut vicleșug.

3. Iubit-ai răutatea, mai mult decât bunătatea; nedreptatea mai vârtos decât a grăi dreptate.

4. Iubit-ai toate cuvintele cufundărei, limba cea vicleană.

5. Pentru aceasta Dumnezeu te va sfărâma până în sfârșit, zmulge-te'va și te va muta din locașul tău, și rădăcina ta din pământul celor vii.

6. Vedea-vor drepții și se vor teme, și de dânsul vor râde și vor zice: iată omul, care nu a pus pre Dumnezeu ajutor luiș.

7. Ci a nădăjduit spre mulțimea bogăției sale, și s'a întărit întru deșertăciunea sa.

8. Iar eu ca un maslin roditor în casa lui Dumnezeu, nădăjduit-am spre mila lui Dumnezeu în veac și în veacul veacului.

9. Mărturisi-mă'voiu ție în veac, că ai făcut, și voi aștepta numele tău, că este bun înaintea cuvioșilor tăi.

Intru Sfărșit

PSALMUL 52, AL LUI DAVID.

Pentru Maelet, al înțelepciunii lui David

1. Zis-a cel nebun întru inima sa: nu este Dumnezeu.

2. Stricatu-s'au și urâți s'au făcut întru fărădelegi; nu este cel ce face bine.

3. Dumnezeu din cer s'au uitat preste fiii oamenilor, ca să vază de este cel ce înțelege, sau cel ce caută pre Dumnezeu.

4. Toți s'au abătut, împreună netrebnici s'au făcut; nu este cel ce face bine, nu este până la unul.

5. Au nu vor cunoaște toți cei ce lucrează fărădelegea? Cei ce mănâncă pre norodul meu întru mâncare de pâine.

6. Pre Domnul nu l-au chemat. Acolo s'au temut de frică, unde nu era frică.

7. Că Dumnezeu au risipit oasele celor ce plac oamenilor; rușinatu-s'au că Dumnezeu i-au urgisit pre dânșii.

8. Cine va da din Sion mântuire lui Israil? Când va întoarce Dumnezeu robia norodului său, bucura-se'va Iacov și se va veseli Israil.

PSALMUL 53, AL LUI DAVID.

Când au venit Zifeii și au zis lui Saul: au nu iată David s'au ascuns la noi?

1. Dumnezeule, întru numele tău mântuește-mă, și întru puterea ta mă judecă.

2. Dumnezeule, ascultă rugăciunea mea, auzi graiurile gurei mele.

3. Că străinii s'au sculat asupra mea, și cei tari au căutat sufletul meu, și nu au pus pre Dumnezeu înaintea lor.

4. Că iată, Dumnezeu ajută mie și Domnul este sprijinitorul sufletului meu.

5. Întoarce-va cele rele vrăjmașilor mei; întru adevărul tău, pierde'i pre dânșii.

6. De bună voie voiu jertfi ție; mărturisi-mă'voiu numelui tău, Doamne, că este bun.

7. Că din tot necazul m'ai izbăvit; și spre vrăjmașii mei a privit ochiul meu.

PSALMUL 54, AL LUI DAVID.

1. Auzi Dumnezeule, rugăciunea mea, și nu trece cu vederea ruga mea.

2. Ia aminte spre mine și mă ascultă; mâhnitu-m'am întru îngrijarea mea, și m'am turburat de către glasul vrăjmașului și de necazul păcătosului.

3. Că a abătut asupra mea fărădelege, și întru mânie a vrăjmășuit mie.

4. Inima mea s'a turburat întru mine, și frica morței a căzut asupra mea.

5. Temere și cutremur a venit asupra mea, și m'a acoperit întunerecul.

6. Şi am zis: cine'mi va da mie aripi ca de porumb? Şi voiu zbura și mă voiu odihni.

7. Iată, m'am îndelungat fugind, și m'am sălășluit în pustie.

8. Așteptat-am pre Dumnezeu, cel ce mântuește de împuținarea sufletului și de vifor.

9. Potopeşte'i Doamne, şi împarţi limbile lor, că am văzut fărădelege şi pricire în cetate.

10. Ziua şi noaptea o va înconjura pre ea preste zidurile ei, şi fărădelege şi osteneală, în mijlocul ei, şi nedreptatea.

11. Şi nu a lipsit din uliţele ei camăta şi vicleşugul.

12. Că de m'ar fi ocărât vrăjmaşul, aş fi răbdat.

13. Şi cel ce mă urăşte, de ar fi grăit mari asupra mea, m'aş fi ascuns de dânsul.

14. Iar tu, omule, cel întocmai la suflet, dregătorul meu şi cunoscutul meu.

15. Care împreună cu mine te-ai îndulcit în mâncări, în casa lui Dumnezeu am umblat cu un gând.

16. Să vie dar moartea preste ei, şi să se pogoare la iad de vii.

17. Că vicleşug este în lăcaşurile lor, în mijlocul lor.

18. Eu către Dumnezeu am strigat şi Domnul m'au auzit pre mine.

19. Seara şi dimineaţa şi amiază zi spune-voiu şi voiu vesti, şi va auzi glasul meu.

20. Izbăvi-va cu pace sufletul meu, de cei ce se apropie de mine, că întru mulţi era cu mine.

21. Auzi-va Dumnezeu, şi'i va smeri pre dânşii, cel ce este mai înainte de veci.

22. Că nu este lor schimbare, că nu s'au temut de Dumnezeu, întins-au mâna sa spre răsplătire.

23. Spurcat-au aşezământul lui, împărţitu-s'au de mânia feţei lui, şi s'au apropiat inimile lor.

24. Muiatu-s’au cuvintele lor mai mult decât untuldelemn, și acelea sunt săgeți.

25. Aruncă spre Domnul grija ta, și el te va hrăni; nu va da în veac clătire dreptului.

26. Iar tu Dumnezeule, pogorî-vei pre dânșii în puțul stricăciunei.

27. Bărbații sângiurilor și ai vicleșugului, nu’și vor înjumătăți zilele lor; iar eu, Doamne, voiu nădăjdui spre tine.

SLAVĂ...

DUPĂ A ŞAPTEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori, Prea Sfântă Treime... Şi după Tatăl nostru... Troparele acestea: Glas 1.

Când va ședea Judecătorul, și îngerii vor sta de față, și trâmbița va răsuna, văpaea va arde, ce vei face suflete al meu, ducându-te la judecată? Că atuncea răutățile tale vor sta de față, greșalele tale cele ascunse se vor vădi. Pentru aceea, mai înainte de sfârșit, strigă către Judecătorul: Dumnezeule, milostivește-te spre mine și mă miluește.

Slavă...

Toți să priveghem și pre Hristos să’l întâmpinăm cu mulțime de untdelemn și cu candele luminate, ca să ne învrednicim înlăuntrul cămărei Mirelui; că cel ce se va apuca afară de ușe, îndeșert va striga lui Dumnezeu: miluește-mă.

Şi acum...

În patul a multor păcate zăcând eu, îmi jefuesc nădejdea mântuirei mele, că somnul lenevirei mele pricinuiește sufletului meu muncă; ci tu, Dumnezeule, care te-ai născut din Fecioară, ridică-

mă către cântarea ta, ca să te slăvesc pre tine.

Doamne miluește, de 40 de ori, și rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul meu, ca un bun și de oameni iubitor, multe mile ai făcut cu mine, care nu aștept-am să le văz. Şi ce voiu răsplăti bunătăței tale, Doamne al meu? Doamne, mulțămesc numelui tău celui mult lăudat; mulțămesc milostivirei tale cei nepovestite ce ai spre mine; mulțămesc îndelung răbdărei tale cei neasemănate. Şi de acum înainte sprijinește-mă și'mi ajută și mă acopere, Stăpâne al tuturor, ca să nu mai greșesc înaintea ta; că tu cunoști alunecarea cea lesnicioasă a firei mele, tu știi nepriceperea mea, tu cunoști cele lucrate de mine, cele întru cunoștință și întru necunoștință, cele de voie și fără de voie, cele din noapte și din zi, cele cu mintea și cu gândul. Deci, ca un bun și iubitor de oameni Dumnezeu, ștergele pre ele, prea bunule Doamne, cu roua milei tale, și ne mântuește pre noi, pentru sfânt numele tău, cu judecățile care știi, pentrucă tu ești Lumina și Adevărul și Vieața, și ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

CATISMA A OPTA

PSALMUL 55, AL LUI DAVID.

Pentru norodul cel ce se depărtase dela cele sfinte; când l-au prins pre el cei de alt neam, în Ghet.

✦ 1. Miluește-mă, Dumnezeule, că m’a călcat omul, toată ziua dând războiu m’a necăjit.

2. Călcatu-m’au vrăjmașii mei toată ziua, că mulți sunt cei ce se luptă cu mine dela înălțime.

3. Ziua nu mă voiu teme, și eu voiu nădăjdui spre tine.

4. Întru Dumnezeu voiu lăuda cuvintele mele, întru Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voiu teme, ce’mi va face mie trupul?

5. Toată ziua cuvintele mele au urât, împotriva mea toate gândurile lor spre rău.

6. Lăcui-vor, și se vor ascunde, aceia călcâiul meu vor păzi; în ce chip au așteptat ei sufletul meu.

7. Pentru nimica vei mântui pre dânșii? Întru mânie noroadele vei sfărâma.

8. Dumnezeule, vieața mea am spus ție, pus-ai lacrămile mele înaintea’ta, ca și în făgăduința ta.

9. Întoarce-se’vor vrăjmașii mei înapoi, ori în ce zi te voiu chema. Iată, am cunoscut că Dumnezeul meu ești tu.

10. Întru Dumnezeu voiu lăuda graiul, întru Dumnezeu voiu lăuda cuvântul.

11. Spre Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voiu teme, ce’mi va face mie omul.

12. Întru mine sunt, Dumnezeule, rugăciunile care voiu răsplăti laudei tale.

13. Că ai izbăvit sufletul meu din moarte, ochii mei de lacrămi și picioarele mele, din alunecare; bine voiu plăcea înaintea Domnului în lumina celor vii.

PSALMUL 56, AL LUI DAVID.

Când a fugit de către fața lui Saul în peșteră.

1. Miluește-mă, Dumnezeule, miluește-mă, că spre tine a nădăjduit sufletul meu.

2. Şi în umbra aripilor tale voiu nădăjdui, până ce va trece fărădelegea.

3. Striga-voiu către Dumnezeul cel prea înalt, Dumnezeul cel ce au făcut bine mie.

4. Trimi-s’au din cer și m’au mântuit, dat-au spre ocară pre cei ce mă calcă pre mine.

5. Trimis-au Dumnezeu mila sa și adevărul său; și au izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de lei. Adormit-am turburat.

6. Fiii oamenilor, dinții lor arme și săgeți, și limba lor sabie ascuțită.

7. Înalță-te preste ceruri, Dumnezeule, și preste tot pământul slava ta.

8. Cursă au gătit picioarelor mele, și au împilat sufletul meu.

9. Săpat-au înaintea feței mele groapă, și au căzut într’însa.

10. Gata este inima mea Dumnezeule, gata este

inima mea; cânta-voiu și voiu lăuda întru slava mea.

11. Deșteaptă-te slava mea, deșteaptă-te psaltire, și alăută, deștepta-mă'voiu dimineața.

12. Mărturisi-mă'voiu ție întru noroade Doamne, cânta-voiu ție întru neamuri.

13. Că s'a mărit până la ceruri mila ta, și până la nori adevărul tău.

14. Înalță-te preste ceruri Dumnezeule, și preste tot pământul slava ta.

PSALMUL 57, AL LUI DAVID.

Să nu strici, întru scrisoarea stâlpului.

1. De grăiți adică dupre adevăr dreptate, cele drepte judecăți, fiii oamenilor.

2. Pentru că în inimă, fărădelege lucrați pre pământ, nedreptate mâinile voastre împletesc.

3. Înstreinatu-s'au păcătoșii din mitras, rătăcit-au din pântece, grăit-au minciuni.

4. Mânia lor este dupre asemănarea șarpelui, ca a unei aspide surde, ce'și astupă urechile sale.

5. Care nu va auzi glasul vânătorilor; vânându-se se vânează dela cel înțelept.

6. Dumnezeu va zdrobi dinții lor în gura lor; măselele leilor le-au sfărâmat Domnul.

7. De nimica se vor face ca apa ce trece; întinde-va arcul său până unde vor slăbi.

8. Ca ceara ce se topește vor lipsi, căzuta foc preste dânșii și n'au văzut soarele.

9. Mai'nainte până ce vor cunoaşte spinii voştri, ramnul, ca pre nişte vii ca întru mânie va înghiţi pre dânşii.

10. Veseli-se'va dreptul, când va vedea izbândă; mâinile sale îşi va spăla în sângele păcătosului.

11. Şi va zice omul: dacă este adică roadă dreptului, este dar Dumnezeu judecându'i pre dânşii pre pământ.

SLAVĂ...

PSALMUL 58, AL LUI DAVID.

Când a trimis Saul şi a păzit casa lui, ca să'l omoare pre el

1. Scoate-mă dela vrăjmaşii mei, Dumnezeule, şi de cei ce se scoală asupra mea, mântueşte-mă.

2. Izbăveşte-mă de cei ce lucrează fărădelegea, şi de bărbaţii sângiurilor mă mântueşte.

3. Că iată au vânat sufletul meu, pusu-s'au asupra mea cei tari.

4. Nici fărădelegea mea, nici păcatul meu Doamne; fără de nelegiuire am alergat şi am îndreptat.

5. Scoală-te întru întâmpinarea mea şi vezi. Şi tu Doamne, Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israil.

6. Ia aminte a cerceta toate neamurile; să nu te milostiveşti spre toţi cei ce lucrează fărădelegea.

7. Întoarce-se'vor către seară, şi vor flămânzi ca un câine, şi vor încunjura cetatea.

8. Iată, aceia vor răspunde cu gura sa, și sabie în buzele lor, că cine a auzit?

9. Şi tu, Doamne, îți vei râde de dânșii, urgisi-vei toate neamurile.

10. Puterea mea spre tine voiu păzi; că tu Dumnezeule sprijinitorul meu ești, Dumnezeul meu; mila lui mă va întâmpina.

11. Dumnezeul meu va arăta mie întru vrăjmașii mei.

12. Să nu'i omori pre dânșii, ca nu cândva să uite legea ta.

13. Risipește'i pre ei întru puterea ta, și'i pogoară pre dânșii, scutitorul meu, Doamne.

14. Păcatul gurii lor, cuvântul buzelor lor, și să se prinză întru mândria lor.

15. Şi din blestem și minciună se vor vesti; întru sfârșit, întru mânia sfârșitului, și nu vor fi.

16. Şi vor cunoaște că Dumnezeu stăpânește pre Iacov și marginile pământului.

17. Întoarce-se'vor către seară, și vor flămânzi ca un câine, și vor încunjura cetatea.

18. Aceia se vor risipi să mănânce; iar de nu se vor sătura, vor și răpști.

19. Iar eu voiu lăuda puterea ta, și mă voiu bucura dimineața de mila ta.

20. Că te-ai făcut sprijinitorul meu, și scăparea mea în ziua necazului meu.

21. Ajutorul meu ești, ție voiu cânta, că tu Dumnezeul meu, sprijinitorul meu ești, Dumnezeul meu, mila mea.

PSALMUL 59, AL LUI DAVID.

Spre învățătură, când a ars Mesopotamia Siriei și pre Siria Soval, și s'a întors Ioav și a bătut pre Edom în Valea sărilor, douăsprezece mii.

1. Dumnezeule, lepădatu-ne'ai pre noi și ne-ai surpat, mâniatu-te'ai și te-ai milostivit spre noi.

2. Cutremurat-ai pământul și l-ai turburat pre dânsul, vindecă sfărâmările lui, că s'a clătit.

3. Arătat-ai norodului tău cele năsilnice, adăpatu-ne'ai pre noi cu vinul umilinței.

4. Dat-ai celor ce se tem de tine semn, ca să fugă dela fața arcului.

5. Pentru ca să se izbăvească cei iubiți ai tăi, mântuește-mă cu dreapta ta și mă auzi.

6. Dumnezeu au grăit întru cel sfânt al său: bucura-mă'voiu și voiu împărți Sichima, și valea lăcașurilor voiu măsura.

7. Al meu este Galaad și al meu este Manasi, și Efrem tăria capului meu.

8. Iuda împăratul meu, Moav căldarea nădejdei mele.

9. Spre Idumeea voiu întinde încălțămintea mea, mie cei de alt neam s'au supus.

10. Cine mă va duce la cetatea îngrădirei? Sau cine mă va povățui până la Idumeea?

11. Au nu tu, Dumnezeule, cel ce ne-ai lepădat pre noi? Şi au nu vei ieși, Dumnezeule, întru puterile noastre?

12. Dă-ne nouă ajutor din necaz, și deșartă este mântuirea omului.

13. Întru Dumnezeu vom face putere, și el va

urgisi pre cei ce ne necăjesc pre noi.

PSALMUL 60, AL LUI DAVID.

1. Auzi Dumnezeule cererea mea; ia aminte rugăciunea mea.

2. Dela marginile pământului către tine am strigat când s'a mâhnit inima mea; pre piatră m'ai înălțat.

3. Povățuitu-m'ai, că te-ai făcut nădejdea mea, turn de tărie de către fața vrăjmașului.

4.Lăcui-voiu întru lăcașul tău în veci, acoperi-mă'voiu întru acoperemântul aripilor tale.

5. Că tu Dumnezeule, ai auzit rugăciunile mele, dat-ai moștenire celor ce se tem de numele tău.

6. Zile preste zile împăratului vei adauge; anii lui până la ziua neamului și a neamului.

7. Rămânea-va în veac înaintea lui Dumnezeu; mila și adevărul lui, cine îl va căuta?

8. Așa voiu cânta numelui tău în veci, ca să dau eu rugăciunile mele din zi în zi.

SLAVĂ...

PSALMUL 61, AL LUI DAVID.

Pentru Iditum.

1. Au nu lui Dumnezeu se va supune sufletul meu? Că dela dânsul este mântuirea mea.

2. Pentrucă el este Dumnezeul meu și Mântuitorul meu, sprijinitorul meu; nu mă voiu clăti mai mult.

3. Până când vă puneți asupra omului? Ucideți toți voi, ca pre un părete povârnit și gard surpat.

4. Însă prețul meu s'au sfătuit să'l lepede; alergat-au cu sete; cu gura lor binecuvântau, și cu inima lor blestemau.

5. Însă lui Dumnezeu te supune, sufletul meu, că dela dânsul este răbdarea mea.

6. Că el este Dumnezeul și Mântuitorul meu, sprijinitorul meu, nu mă voiu muta.

7. Întru Dumnezeu este mântuirea mea și slava mea, Dumnezeul ajutorul meu, și nădejdea mea este spre Dumnezeu.

8. Nădăjduiți spre dânsul toată adunarea noroadelor, vărsați înaintea lui inimile voastre, că Dumnezeu este ajutorul nostru.

9. Însă deșerți sunt fiii oamenilor, mincinoși fiii oamenilor în cumpene, a face strâmbătate ei, din deșertăciune împreună.

10. Nu nădăjduiți spre nedreptate și spre jefuire nu poftiți; bogăția de ar curge, nu vă lipiți inima.

11. Odată au grăit Dumnezeu, două acestea am auzit, că puterea este a lui Dumnezeu, și a ta este Doamne mila, că tu vei răsplăti fieștecăruia dupre faptele lui.

PSALMUL 62, AL LUI DAVID.

Când era el în pustia Iudeii.

1. Dumnezeule, Dumnezeul meu, către tine mânec.

2. Însetata de tine sufletul meu, de câte ori trupul meu ție.

3. În pământ pustiu și neumblat și fără de apă; așa întru cel sfânt m'am arătat ție, ca să văz puterea ta și slava ta.

4. Că mai bună este mila ta decât viețile. Buzele mele te vor lăuda.

5. Așa bine te voiu cuvânta în vieața mea, și în numele tău voiu ridica mâinile mele.

6. Ca din seu și din grăsime să se umple sufletul meu, și cu buze de bucurie te va lăuda gura mea.

7. De mi-am adus aminte de tine în așternutul meu, în dimineți am cugetat spre tine, că ai fost ajutorul meu.

8. Şi întru acoperemântul aripilor tale mă voiu bucura. Lipitu-s'a sufletul meu dupre tine, și pre mine m'a sprijinit dreapta ta.

9. Iar ei îndeșert au căutat sufletul meu; intra-vor în cele mai de jos ale pământului, da-se'vor în mâinile sabiei, părți vulpilor vor fi.

10. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se'va tot cel ce se jură întru el, că s'a astupat gura celor ce grăesc nedreptăți.

PSALMUL 63, AL LUI DAVID.

1. Auzi Dumnezeule glasul meu, când mă rog către tine; dela frica vrăjmașului scoate sufletul meu.

2. Acopere-mă de adunarea celor ce viclenesc, de mulțimea celor ce lucrează nedreptate.

3. Carii ș’au ascuțit ca o sabie limbile lor, întins-au arcul lor lucru amar, ca să săgete întru ascunsuri pre cel nevinovat.

4. Fără de veste îl vor săgeta pre el, și nu se vor teme. Întărit-au loruși cuvânt viclean.

5. Vorbit-au ca să ascunză cursă; zis-au: cinei va vedea pre dânșii?

6. Iscodit-au fărădelege, stinsu-s’au iscodind iscodiri.

7. Apropia-se’va omul și inima adâncă; și se va înălța Dumnezeu.

8. Săgeata pruncilor s’au făcut ranele lor; și au slăbit asupra lor limbile lor.

9. Turburatu-s’au toți cari i-au văzut pre dânșii; și s’a temut tot omul.

10. Şi au povestit lucrurile lui Dumnezeu și faptele lui le-au înțeles.

11. Veseli-se’va cel drept întru Domnul, și va nădăjdui spre dânsul și se vor lăuda toți cei drepți la inimă.

SLAVĂ...

DUPĂ A OPTA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori. Prea Sfântă Treime... Şi după Tatăl nostru...Troparele acestea: Glas 1.

Furtuna deznădăjduirei mă viscolește pre mine, care m’am alunecat întru adâncurile păcatului. Ci apucă înainte Hristoase, ca un atotputernic, ocârmuitor a toată lumea, și la limanul nepătimirei cel lin, mă îndreptează, pentru milostivirea ta Mântuitorule, și mă mântuește.

Slavă...

Suflete, acestea de aicea sunt vremelnice, iar cele de acolo veșnice. Văz divanul și pre Judecătorul șezând pre scaun, și tremur de hotărâre. Deci suflete întoarce-te, că neiertată este judecata.

Şi acum....

Nădejdea celor desnădăjduiți, ajutorul celor neajutorați, sprijineala celor ce nădăjduesc întru tine, sfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, ajutorul tău trimite'l nouă.

Apoi: Doamne miluește, de 40 de ori, și rugăciunea aceasta:

Doamne îndurate și milostive, ascultă rugăciunea mea și ia aminte la glasul rugăciunei mele; fă cu mine semn spre bine. Povățuește-mă în calea ta, ca să umblu întru adevărul tău; veselește inima mea ca să se teamă de numele tău cel sfânt, că mare ești și faci minuni. Tu ești Dumnezeu însuți și nu este asemenea ție întru dumnezei, Doamne; puternic întru milă și bun întru tărie, spre a ajuta și a mângâia și a mântui pre toți cei ce nădăjduesc în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin.

CATISMA A NOUA

PSALMUL 64, CÂNTĂREI LUI DAVID.

Cântarea Ieremiei și a lui Iezechiil și a nemerniciei norodului, când vrea să iasă din robia Vavilonului.

✦ 1. Ţie se cuvine cântare Dumnezeule în Sion, și ție se va da rugăciune în Ierusalim.

2. Auzi rugăciunea mea; către tine tot trupul va veni.

3. Cuvintele celor fărădelege ne-au biruit pre noi, și păgânătățile noastre tu le vei curăți.

4. Fericit este pre care l-ai ales și l-ai primit, lăcui-va în curțile tale.

5. Umplea-ne'vom de bunătățile casei tale; sfântă este Biserica ta, minunată întru dreptate.

6. Auzine pre noi Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor de pre mare departe.

7. Cela ce gătești munții întru tăria ta, încins fiind cu putere; cela ce turburi adâncul mărei; sunetele valurilor ei cine le va suferi?

8. Turbura-se'vor neamurile, și se vor spăimânta cei ce lăcuesc pre margini, de semnele tale; ieșirile dimineței și ale serei le vei veseli.

9. Cercetat-ai pământul și l-ai îmbătat pre dânsul, înmulțit-ai a'l îmbogăți pre el.

10. Râul lui Dumnezeu s'a umplut de ape; gătit-ai hrană lor, că așa este gătirea.

11. Brazdele lui îmbată-le, înmulțește rodurile lui, întru picăturile lui veseli-se'va răsărind.

12. Blagoslovi-vei cununa anului bunătăței tale, și câmpii tăi se vor umplea de grăsime.

13. Îngrăşa-se'vor cele frumoase ale pustiei, și cu bucurie dealurile se vor încinge.

14. Îmbrăcatu-s'au berbecii oilor, și văile vor înmulți grâul; striga-vor pentru că vor cânta.

PSALMUL 65, AL LUI DAVID.

Cântarea învierei.

1. Strigați Domnului tot pământul, cântați numelui lui, dați slavă laudei lui.

2. Ziceți lui Dumnezeu; cât sunt de înfricoşate lucrurile tale; întru mulțimea puterei tale, minți-vor ție vrăjmașii tăi.

3. Tot pământul să se închine ție și să cânte ție, să cânte adecă numelui tău, prea Înalte.

4. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, cât este de înfricoșat în sfaturi, mai mult decât fiii oamenilor.

5. Cel ce întoarce marea în uscat, prin râu vor trece cu piciorul; acolo ne vom veseli de dânsul.

6. De cel ce stăpânește întru puterea sa veacul, ochii lui spre neamuri privesc; cei ce amărăsc să nu se înalțe întru sineși.

7. Binecuvântați neamuri pre Dumnezeul nostru, și auzit faceți glasul laudei lui.

8. A celui ce au pus sufletul meu întru vieață, și nu au dat spre clătire picioarele mele.

9. Că ne-ai cercat pre noi, Dumnezeule, cu foc

ne-ai lămurit pre noi, precum se lămurește, argintul.

10. Băgatu-ne’ai pre noi în cursă, pus-ai necazuri pre umărul nostru, ridicat-ai oameni pre capetele noastre.

11. Trecut-am prin foc și prin apă, și ne-ai scos pre noi întru repaus.

12. Intra-voiu în casa ta cu arderi de tot, da-voiu ție rugăciunile mele, care le-au osebit buzele mele.

13. Şi a grăit gura mea întru necazul meu.

14. Arderi de tot cu măduhă voiu aduce ție, cu tămâie și cu berbeci, aduce-ți’voiu boi cu țapi.

15. Veniți de auziți, și voiu povesti vouă, toți cei ce vă temeți de Dumnezeu, câte au făcut sufletului meu.

16. Către dânsul cu gura mea am strigat, și l’am înălțat supt limba mea.

17. Nedreptate de am văzut în inima mea, să nu mă auză Domnul.

18. Pentru aceasta m’au auzit Dumnezeu, luat-au aminte la glasul rugăciunei mele.

19. Bine este cuvântat Dumnezeu, carele n’au depărtat rugăciunea mea și mila sa dela mine.

PSALMUL 66, AL LUI DAVID.

1. Dumnezeule, milostivește-te spre noi și ne blagoslovește, luminează fața ta spre noi și ne miluește.

2. Ca să cunoaștem pre pământ calea ta, în toate

neamurile mântuirea ta.

3. Mărturisească-se ție noroadele, Dumnezeule, mărturisească-se ție noroadele toate.

4. Veselească-se și să se bucure neamurile, că vei judeca noroadele întru dreptate, și neamurile pre pământ vei povățui.

5. Mărturisească-se ție noroadele, Dumnezeule, mărturisească-se ție noroadele toate. Pământul ș'a dat rodul său.

6. Blagoslovește-ne pre noi, Dumnezeule, Dumnezeul nostru. Blagoslovește-ne pre noi Dumnezeule, și să se teamă de dânsul toate marginile pământului.

SLAVĂ...

PSALMUL 67, AL LUI DAVID.

1. Să se scoale Dumnezeu, și să se risipească vrăjmașii lui, și să fugă dela fața lui cei ce'l urăsc pre dânsul.

2. Precum se stinge fumul, să se stingă; cum se topește ceara de fața focului, așa să piară păcătoșii dela fața lui Dumnezeu.

3. Și drepții să se veselească și să se bucure înaintea lui Dumnezeu, să se desfăteze întru veselie.

4. Cântați lui Dumnezeu, cântați numelui lui, cale faceți celui ce s'au suit preste apusuri, Domnul este numele lui.

5. Şi vă bucuraţi înaintea lui; să se turbure de faţa lui, a Părintelui celor săraci și a Judecătorului văduvelor.

6. Dumnezeu este în locul cel sfânt al său. Dumnezeu face a lăcui pre cei ce sunt într'un fel în casă.

7. Scoţând pre cei din obezi cu vitejie, așijderea pre cei ce amărăsc, pre cei ce lăcuesc în mormânturi.

8. Dumnezeule, când ieși-ai tu înaintea norodului tău, când treceai tu în pustie.

9. Pământul s'a cutremurat, că cerurile au picat de către faţa Dumnezeului Sinaii, de către faţa Dumnezeului lui Israil.

10. Ploaie de bună voie vei osebi, Dumnezeule, moștenirei tale; și a slăbit, iar tu o ai săvârșit pre dânsa.

11. Dobitoacele tale lăcuesc într'însa; gătit-ai întru bunătatea ta săracului, Dumnezeule.

12. Domnul va da cuvânt celor ce binevestesc cu putere multă.

13. Împăratul puterilor, al celui iubit, cu înfrumuseţarea casei să împarţă prăzi.

14. De aţi dormi în mijlocul hotarelor, aripile porumbiţei sunt cu argint poleite, între umerile ei cu strălucire de aur.

15. Când osebește cel ceresc împăraţi preste dânsa, ca zăpada se vor albi în Selmon.

16. Muntele lui Dumnezeu, munte gras; munte închegat, munte gras; pentruce gândiţi de munţii cei închegaţi?

17. Muntele care bine au voit Dumnezeu a lăcui

într’însul, pentrucă Domnul va lăcui până în sfârșit.

18. Carul lui Dumnezeu cu miile înmulțit, mii de cei ce prisosesc; Domnul întru ei, în Sinai, în cel sfânt.

19. Suitu-te’ai la înălțime, robit-ai robime, luat-ai daruri întru oameni, pentrucă pre cei ce nu se plecau a se sălășlui.

20. Domnul Dumnezeu bine este cuvântat, bine este cuvântat Domnul din zi, în zi; să sporească nouă Dumnezeul mântuirilor noastre.

21. Dumnezeul nostru, Dumnezeu a mântui, și ale Domnului, ale Domnului sunt ieșirile morței.

22. Însă Dumnezeu va sfărâma capetele vrăjmașilor săi; creștetul părului celor ce umblă întru greșalele lor.

23. Zis-au Domnul: Din Vasan mă voiu întoarce, întoarce-mă’voiu întru adâncurile mărei.

24. Pentru ca să se întingă piciorul tău în sânge; limba câinilor tăi din vrăjmași dela dânsul.

25. Văzutu-s’au umbletele tale Dumnezeule, umbletele Dumnezeului meu, ale Împăratului celui din cel Sfânt.

26. Mai’nainte au apucat boierii țiindu-se de cei ce cântau, în mijlocul fecioarelor celor ce ziceau în timpine.

27. Întru adunări binecuvântați pre Dumnezeu, pre Domnul din izvoarele lui Israil.

28. Acolo Veniamin cel mai tânăr întru uimire, boierii Iudei povățuitorii lor, boierii Zavulonului, boierii Neftalimului.

29. Poruncește Dumnezeule, puterei tale; întărește Dumnezeule aceasta, carea o ai făcut

întru noi.

30. Dela Biserica ta, în Ierusalim, ție vor aduce împărații daruri.

31. Ceartă hiarele trestiei, adunarea taurilor întru junincile noroadelor, ca să se încue cei ispitiți cu argint.

32. Risipește neamurile cele ce voesc răsboaie; veni-vor soli dela Eghipet, Etiopia mai înainte va apuca mâna ei la Dumnezeu.

33. Împărățiile pământului, cântați lui Dumnezeu, cântați Domnului.

34. Celui ce s'au suit preste cerul cerului, spre răsărituri.

35. Iată va da glasul său, glas de putere. Dați slavă lui Dumnezeu! Preste Israil mare este cuviința lui, și puterea lui în nori.

36. Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi, Dumnezeul lui Israil; însuș va da putere și întărire norodului său. Bine este cuvântat Dumnezeu.

SLAVĂ...

PSALMUL 68, AL LUI DAVID.

Pentru cei ce se vor schimba.

1. Mântuește-mă Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu.

2. Afundatu-m'am în noroiul adâncului, și nu este stare.

3. Venit-am întru adâncurile mărei, și viforul m'a potopit.

4. Ostenit-am strigând, amorțita grumazul meu, slăbit-au ochii mei, nădăjduind eu spre Dumnezeul meu.

5. Înmulțitu-s’au mai pre sus decât perii capului meu, cei ce mă urăsc în zadar.

6. Întăritu-s’au vrăjmașii mei, cei ce mă goneau pre mine cu nedreptate; cele ce nu am jefuit, atuncea am plătit.

7. Dumnezeule, tu ai cunoscut nepriceperea mea, și greșalele mele dela tine nu s’au ascuns.

8. Să nu se rușineze pentru mine cei ce te așteaptă pre tine, Doamne, Doamne al puterilor; nici să se înfrunteze pentru mine cei ce te caută pre tine, Dumnezeul lui Israil.

9. Că pentru tine am suferit ocară, acoperita rușinea obrazul meu.

10. Înstreinat am fost fraților mei, și nemernic fiilor maicei mele.

11. Că râvna casei tale m’a mâncat, și ocările celor ce te ocăresc pre tine au căzut asupra mea.

12. Şi am acoperit cu post sufletul meu, și s’a făcut spre ocară mie.

13. Şi am pus îmbrăcămintea mea sac, și m’am făcut lor spre pildă.

14. Împotriva mea limbuțiau cei ce ședeau în porți, și împotriva mea cânt-au cei ce beau vin.

15. Iar eu cu rugăciunea mea către tine Doamne, vremea este de bună voință.

16. Dumnezeule, întru mulțimea milei tale auzimă, întru adevărul mântuirei tale.

17. Mântuește-mă de tină, ca să nu mă afund;

izbăvește-mă de cei ce mă urăsc și de adâncurile apelor.

18. Ca să nu mă înnece pre mine viforul apei, nici să mă înghiță adâncul, nici să’și închiză preste mine puțul gura sa.

19. Auzi-mă Doamne, că bună este mila ta; dupre mulțimea îndurărilor tale caută spre mine.

20. Să nu întorci fața ta dela sluga ta, că mă necăjesc, degrab mă auzi.

21. Ia aminte spre sufletul meu, și’l mântuește pre el, pentru vrăjmașii mei izbăvește-mă.

22. Că tu cunoști ocara mea și rușinea mea și înfruntarea mea.

23. Înaintea ta sunt toți cei ce mă necăjesc. Ocară a așteptat sufletul meu și ticăloșie.

24. Şi am așteptat pre cel ce s’ar mâhni cu mine, și nu era; și pre cel ce m’ar mângâia, și nu am aflat.

25. Şi au dat spre mâncarea mea fiere, și spre setea mea m’au adăpat cu oțet.

26. Facă-se masa lor înaintea lor, spre cursă și spre răsplătire și spre sminteală.

27. Întunecese ochii lor ca să nu vază, și spinarea lor pururea o gârbovește.

28. Varsă preste dânșii iuțimea ta, și mânia iuțimei tale să’i cuprinză pre ei.

29. Facă-se curtea lor pustie, și în lăcașurile lor să nu fie locuitori.

30. Că pre care tu l-ai bătut, ei l-au gonit, și spre durerea ranelor mele au adaus.

31. Adauge fărădelege spre fărădelegea lor, și să

nu intre întru dreptatea ta.

32. Şteargă-se din cartea celor vii și cu cei drepți să nu se scrie.

33. Sărac și cu durere sunt eu; mântuirea ta Dumnezeule să mă sprijinească.

34. Lăuda-voiu numele Dumnezeului meu cu cântare, mări’l-voiu pre el întru laudă.

35. Și va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât vițelul tânăr, ce’i răsar, coarne și unghii.

36. Vază săracii, și să se veselească; căutați pre Dumnezeu, și va fi viu sufletul vostru.

37. Că au auzit pre cei săraci Domnul, și pre cei în obezi ferecați ai săi nu i-au urgisit.

38. Laude’l pre dânsul cerurile și pământul, marea și toate câte se târăsc într’însa.

39. Că Dumnezeu va mântui Sionul, și se vor zidi cetățile Iudeii.

40. Şi se vor lăcui acolo, și’l vor moșteni pre dânsul. Și seminția robilor tăi vor stăpâni pre el, și cei ce iubesc numele tău vor lăcui într’însul.

PSALMUL 69, AL LUI DAVID.

Spre aducerea aminte, ca să mă mântuiască pre mine Domnul.

1. Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte; Doamne, ca să’mi ajuți mie grăbește.

2. Să se rușineze și să se înfrunteze cei ce caută sufletul meu.

3. Să se întoarcă înapoi, și să se rușineze cei ce’mi voiesc mie rele.

4. Întoarcă-se îndatăș rușinându-se cei ce'mi grăiesc mie: bine, bine!

5. Să se bucure și să se veselească de tine toți cei ce te caută pre tine Dumnezeule, și să zică pururea: Slăvească-se Domnul, cei ce iubesc mântuirea ta.

6. Iar eu sărac sunt și mișel; Dumnezeule, ajută'mi.

7. Ajutorul meu și izbăvitorul meu ești tu; Doamne nu zăbovi.

SLAVĂ...

DUPĂ A NOUA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori. Prea Sfântă Treime... Şi după Tatăl nostru...Troparele acestea: Glas 2.

Gândesc de ziua cea înfricoșată și plâng faptele mele cele rele, cum voiu răspunde celui fără de moarte Împărat? Şi cu care îndrăznire voiu căuta la Judecătorul, eu curvarul? Milostive Părinte, Fiule Unule născut, Duhule cel Sfânt, miluește-mă.

Slavă...

În valea plângerei, la locul pre care l-ai rânduit, când vei ședea, Milostive, judecată dreaptă să faci, să nu vădești cele ascunse ale mele, nici să mă rușinezi înaintea îngerilor, ci crutămă, Dumnezeule, și mă miluește.

Şi acum....

Nădejde și acoperemânt tare al celor ce aleargă la tine, Bună de Dumnezeu Născătoare, părtinitoarea lumei, roagă întins, împreună cu cei fără de trup, pre cel ce l-ai născut, pre iubitorul de

oameni Dumnezeu, să izbăvească sufletele noastre de toată îngrozirea, singură binecuvântată.

Doamne miluește, de 40 de ori, și rugăciunea aceasta:

Stăpâne, Doamne Dumnezeul nostru, carele singur știi boala ticălosului meu suflet, și tămăduirea acestuia, tămăduește'l pre dânsul precum știi, pentru mulțimea milei tale și a îndurărilor tale; căci din faptele mele nu este cu putință a pune preste dânsul alifie, nici untdelemn, nici legături; ci tu carele ai venit să chemi nu pre cei drepți, ci pre cei păcătoși la pocăință, fie'ți milă, îndurăte, milostivește-te spre dânsul; rumpe zapisul faptelor mele celor multe și urâte, și mă povățuește la calea ta cea dreaptă; ca umblând întru adevărul tău, să pociu scăpa de săgețile vicleanului, și așa să stau fără de osândă înaintea înfricoșatului tău divan, slăvind și lăudând pre Sfântul tău nume, în vecii vecilor, Amin.

CATISMA A ZECEA

PSALMUL 70, AL LUI DAVID.

Fiilor lui Ionadov și a celor ce s’au robit mai întâiu. Nescris deasupra la Evrei.

✦ 1. Spre tine Doamne am nădăjduit, să nu mă rușinez în veac. Întru dreptatea ta izbăvește-mă și mă scoate.

2. Pleacă către mine urechea ta și mă mântuește.

3. Fii mie Dumnezeu scutitor și spre loc tare, ca să mă mântuești.

4. Că întărirea mea și scăparea mea ești tu.

5. Dumnezeul meu, izbăvește-mă din mâna păcătosului, din mâna călcătorului de lege, și a celui ce face strâmbătate.

6. Că Tu ești așteptarea mea, Doamne, Doamne nădejdea mea din tinerețele mele.

7. Întru tine m’am întărit din pântece, din mitrasul maicei mele tu ești acoperitorul meu.

8. Întru tine este lauda mea pururea. Ca o minune m’am făcut multora, și tu ești ajutorul meu cel tare.

9. Să se umple gura mea de laudă, ca să laud slava ta, toată ziua mare cuviința ta.

10. Să nu mă lepezi în vremea bătrânețelor, când va lipsi vârtutea mea, să nu mă lași pre mine.

11. Că au zis vrăjmașii mei mie, și cei ce păzesc sufletul meu s’au sfătuit împreună.

12. Zicând: Dumnezeu l-au părăsit pre dânsul, goniți'l și'l prindeți pre el, că nu este cel ce izbăvește.

13. Dumnezeul meu, să nu te depărtezi dela mine; Dumnezeul meu, spre ajutorul meu ia aminte.

14. Să se rușineze și să lipsească cei ce clevetesc sufletul meu; să se îmbrace cu rușine și cu înfruntare cei ce caută cele rele mie.

15. Iar eu pururea voiu nădăjdui spre tine, și voiu adauge spre toată lauda ta.

16. Gura mea va vesti dreptatea ta, toată ziua mântuirea ta.

17. Că nu am cunoscut cele din cărți. Intra-voiu întru puterea Domnului, Doamne, aduce-mi'voiu aminte de dreptatea ta numai.

18. Dumnezeul meu, cela ce m'ai învățat din tinerețele mele și până acum, voiu vesti minunile tale.

19. Și până la bătrânețe și căruntețe; Dumnezeul meu, să nu mă părăsești.

20. Până voiu vesti brațul tău la tot neamul cel viitor.

21. Puterea ta și dreptatea ta, Dumnezeule, până la cele înalte, care ai făcut mie măriri; Dumnezeule, cine este asemenea ție?

22. Câte ai arătat mie necazuri multe și rele, și întorcându-te m'ai înviat, și din adâncurile pământului m'ai scos.

23. Înmulțit-ai spre mine slava ta și întorcându-te m'ai mângâiat, și din adâncurile pământului iarăș m'ai scos.

24. Că eu mă voiu mărturisi ție întru noroade, Doamne, întru unelte de cântare, adevărul tău Dumnezeule, cânta-voiu ție întru alăută, sfântul lui Israil.

25. Bucura-se'vor buzele mele când voiu cânta ție, și sufletul meu pre care l-ai mântuit.

26. Şi încă și limba mea toată ziua va cugeta dreptatea ta, când se vor rușina și se vor înfrunta cei ce caută cele rele mie.

PSALMUL 71, AL LUI DAVID.

Spre Solomon.

1. Dumnezeule, judecata ta dă-o împăratului, și dreptatea ta, fiului împăratului.

2. Să judece pre norodul tău întru dreptate, și pre săracii tăi întru judecată.

3. Să ia munții pacea norodului, și dealurile dreptate.

4. Judeca-va pre săracii norodului, și va mântui pre fiii săracilor, și va smeri pre cel clevetitor.

5. Şi va rămânea cu soarele, și mai înainte de luna neamului neamurilor.

6. Pogorî-se'va ca ploaea pre lână, și ca o picătură ce pică pre pământ.

7. Răsări-va în zilele lui dreptatea, și mulțimea păcei, până ce se va lua luna.

8. Şi va domni dela mare până la mare, și dela râuri până la marginile lumei.

9. Înaintea lui vor cădea Etiopienii și vrăjmașii lui țărâna vor linge.

10. Împărații Tarsisului și Ostroavele daruri vor aduce; împărații Aravilor și Sava daruri vor aduce.

11. Şi se vor închina lui toate împărățiile pământului, toate neamurile vor sluji lui.

12. Că au izbăvit pre săracul dela cel puternic, și pre mișelul, căruia nu'i era ajutor.

13. Nu se va îndura de cel sărac și mișel, și sufletele săracilor va mântui.

14. De camătă și de strâmbătate va isbăvi sufletele lor, și cinstit numele lui înaintea lor.

15. Şi va fi viu și se va da lui din aurul Araviei, și se vor ruga împrejurul lui pururea, toată ziua bine îl vor cuvânta pre dânsul.

16. Fi-va întărire pre pământ preste vârfurile munților, prea se va înălța mai pre sus decât Livanul rodul lui.

17. Şi vor înflori din cetate ca iarba pământului.

18. Fi-va numele lui binecuvântat în veci, mai înainte de soare rămâne numele lui.

19. Şi se vor blagoslovi întru el toate semințiile pământului, toate neamurile îl vor ferici pre el.

20. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, cel ce face minuni însuș.

21. Şi bine este cuvântat numele slavei lui în veac și în veacul veacului.

22. Şi se va umplea de slava lui tot pământul; fie, fie.

SLAVĂ...

Sfârșitu-s’au cântările lui David, fiului lui Iesei.

PSALMUL 72, AL LUI ASAF.

1. Cât este de bun Dumnezeul lui Israil celor drepți la inimă.
2. Iar mie puțin de nu mi s’au alunecat picioarele, puțin de nu s’au vărsat pașii mei.
3. Că am râvnit asupra celor fărădelege, pacea păcătoșilor văzând.
4. Că nu este privirea spre moartea lor, și întărire întru bătaia lor.
5. Întru ostenelele oamenilor nu sunt, și cu oamenii nu vor lua bătăi.
6. Pentru aceasta i-au cuprins pre ei mândria lor până în sfârșit, îmbrăcatu-s’au cu nedreptatea și cu păgânătatea lor.
7. Ieși-va ca din seu nedreptatea lor, trecut-au întru dragostea inimei.
8. Gândit-au și au grăit întru vicleșug, nedreptate spre înălțime au grăit.
9. Pus-au asupra cerului gura lor, și limba lor a trecut pre pământ.
10. Pentru aceasta se va întoarce norodul meu aicea, și zilele pline se vor afla întru dânșii.
11. Şi au zis: cum au cunoscut Dumnezeu? Şi de este cunoștință întru cel înalt?
12. Iată aceștia, păcătoșii și carii se îndestulează în veac, au cuprins avuție.
13. Şi am zis: Au doară îndeșert am îndreptat inima mea? Şi am spălat întru cei nevinovați mâinile mele.
14. Şi am fost bătut toată ziua, și mustrarea mea în dimineți.

15. De am grăit, voiu spune așa, iată neamul fiilor tăi am făgăduit.
16. Şi am socotit că va cunoaște; aceasta osteneală este înaintea mea.
17. Până ce voiu intra la sfințitorul lui Dumnezeu, și voiu înțelege spre cele de apoi ale lor.
18. Însă pentru vicleșugurile lor le-ai pus lor rele; doborâtu-i-ai pre ei când s'au înălțat.
19. Cum s'au făcut întru pustiire, îndatăș s'au stins, pierit-au pentru fărădelegea lor.
20. Ca visul celui ce se deșteaptă; Doamne, în cetatea ta chipul lor de nimica îl vei face.
21. Că s'a aprins inima mea, și rărunchii mei s'au schimbat.
22. Şi eu defăimat, și nu am cunoscut; dobitoc m'am făcut la tine; și eu pururea cu tine.
23. Ţinutu-m'ai de mâna dreptei mele, și în sfatul tău m'ai povățuit, și cu slavă m'ai primit.
24. Că ce'mi este mie în cer? Şi dela tine ce am voit pre pământ?
25. Stinsu-s'au inima mea și trupul meu; Dumnezeul inimei mele și partea mea; Dumnezeule, în veac.
26. Că iată cei ce se depărtează pre sineș dela tine vor pieri, pierdut-ai dela tine pre tot cel ce curvește.
27. Iar mie a mă lipi de Dumnezeu bine este, a pune întru Domnul nădejdea mea, ca să vestesc eu toate laudele tale în porțile fetei Sionului.

PSALMUL 73, AL LUI ASAF.

1. Pentruce, Dumnezeule, ne-ai lepădat până în sfârșit? Iuțitu-s'a mânia ta preste oile pășunei tale?

2. Adu’ţi aminte de adunarea ta, care o ai câştigat din început.

3. Mântuit-ai toiagul moştenirei tale, muntele Sionului acesta, întru carele ai lăcuit într’însul.

4. Ridică’ţi mâinile tale preste mândriile lor întru sfârşit, câte au viclenit vrăjmaşul întru cel sfânt al tău.

5. Şi s’au fălit cei ce te urăsc pre tine în mijlocul praznicului tău.

6. Pus-au semnele sale semne, şi n’au cunoscut; ca întru o ieşire mai pre sus.

7. Ca întru o dumbravă de lemne, cu topoare au tăiat uşile lui deodată, cu secure şi cu bardă l-au surpat pre el.

8. Ars-au cu foc sfinţitorul tău, în pământ au spurcat lăcaşul numelui tău.

9. Zis-au întru inima lor, rudeniile lor dimpreună: veniţi şi să stingem toate praznicile lui Dumnezeu de pre pământ.

10. Semnele lor nu am văzut, nu este încă prooroc, şi pre noi nu ne va mai cunoaşte.

11. Până când, Dumnezeule, va ocărî vrăjmaşul, va întărâta cel potrivnic numele tău până în sfârşit?

12. Pentruce întorci mâna ta şi dreapta ta din mijlocul sânului tău până în sfârşit?

13. Iar Dumnezeu împăratul nostru, mai înainte de veac au făcut mântuire în mijlocul pământului.

14. Tu ai întărit întru puterea ta, marea, tu ai zdrobit capetele balaurilor în apă.

15. Tu ai sfărâmat capul balaurului, datul-ai pre el mâncare noroadelor Arapilor.

16. Tu ai rumpt izvoare și pârae, tu ai uscat râurile Itamului.

17. A ta este ziua și a ta este noaptea, tu ai săvârșit zorile și soarele.

18. Tu ai făcut toate cele frumoase ale pământului, vara și primăvara tu le-ai zidit pre ele.

19. Adu’ți aminte de aceasta, vrăjmașul a ocărât pre Domnul, și norodul cel fără de minte a întărâtat numele tău.

20. Să nu dai hiarelor sufletul ce se mărturisește ție; sufletele săracilor tăi să nu le uiți până în sfârșit.

21. Caută spre așezământul tău, că s’au umplut cei întunecați ai pământului de casele fărădelegilor.

22. Să nu se întoarcă smerit și înfruntat; săracul și mișelul vor lăuda numele tău.

23. Scoală-te, Dumnezeule, alege judecata ta; adu’ți aminte de ocara ta, cea de către cel nepriceput toată ziua.

24. Nu uita glasul slugilor tale; mândria celor ce te urăsc pre tine, s’a înălțat pururea.

SLAVĂ...

PSALMUL 74, AL LUI ASAF.

Să nu strici.

1. Mărturisi-ne’vom ție, Dumnezeule, mărturisi-ne’vom ție și vom chema numele tău.

2. Povesti-voiu toate minunile tale, când voiu lua vreme, eu dreptatea voiu judeca.

3. Topitu-s’a pământul și toți cei ce lăcuesc pre dânsul; eu am întărit stâlpii lui.

4. Zis-am celor fărădelege: nu faceți fărădelege, și celor ce greșesc: nu vă înălțați cornul.

5. Nu vă ridicați asupra înălțimei cornul vostru, și nu grăiți împotriva lui Dumnezeu nedreptate.

6. Că nici dela răsărituri, nici dela apusuri, nici dela munți pustii, că Dumnezeu judecător este.

7. Pre acesta smerește, și pre acesta, înalță, că paharul este în mâna Domnului, cu vin neamestecat, plin de amestecătură.

8. Şi au turnat din cesta în cela, însă drojdiile lui nu s’au deșertat, bea-vor toți păcătoșii pământului.

9. Iar eu mă voiu bucura în veac, cânta-voiu Dumnezeului lui Iacov.

10. Şi toate coroanele păcătoșilor voiu zdrobi, și se va înălța cornul dreptului.

PSALMUL 75, AL LUI ASAF.

Cântare asupra Asirianilor.

1. Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu, în Israil mare este numele lui;

2. Şi s’a făcut în pace locul lui, și lăcașul lui în Sion.

3. Acolo au zdrobit tăriile arcelor, arma și sabia și războiul.

4. Luminezi tu minunat din munții cei veșnici.

5. Turburatu-s’au toți cei nepricepuți la inimă.

6. Adormit-au cu somnul lor, și n’au aflat nimica, toți bărbații bogăției în mâinile lor.

7. De certarea ta, Dumnezeul lui Iacov, adormit-au cei ce încălecase pre cai.

8. Tu înfricoșat ești, și cine va sta împotri-vă ție? De atuncea este mânia ta.

9. Din cer auzită ai făcut judecată, pământul s'a temut și a alinat.

10. Când se va scula la judecată Dumnezeu, ca să mântuiască pre toți blânzii pământului.

11. Că gândirea omului se va mărturisi ție, și rămășița gândului va prăznui ție.

12. Rugați-vă și răsplătiți Domnului Dumnezeului nostru; toți cei dimprejurul lui vor aduce daruri.

13. Celui înfricoșat și celui ce ia duhurile boierilor, celui groaznic mai vârtos decât împărații pământului.

PSALMUL 76, AL LUI ASAF.

Pentru Iditum.

1. Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Dumnezeu, și au căutat spre mine.
2. În ziua necazului meu pre Dumnezeu am căutat, cu mâinile mele noaptea înaintea lui și nu m'am amăgit; lepădatu-s'a a se mângâia sufletul meu.
3. Adusu-mi'am aminte de Dumnezeu, și m-am veselit; gândit-am, și a slăbit duhul meu.
4. Apucat-au înainte streji ochii mei, turburatu-m'am și n'am grăit.
5. Gândit-am la zilele cele de demult, și de anii

cei veșnici mi-am adus aminte.
6. Şi cuget-am noaptea cu inima mea, chite-am , și se mâhnea duhul meu.
7. Au doară în veci va lepăda Domnul, și nu va adauge bine a voi încă?
8. Au până în sfârșit mila sa o va tăia? Sfârșit-au cuvânt din neam în neam.
9. Au doară va uita a se milostivi Dumnezeu? Sau va ținea întru mânia sa îndurările sale?
10. Şi am zis: acum am început, aceasta este schimbarea dreptei celui prea Înalt.
11. Adusu-mi'am aminte de lucrurile Domnului, că'mi voiu aduce aminte din început de minunile tale.
12. Şi voiu cugeta întru toate lucrurile tale, și întru isprăvile tale mă voiu deprinde.
13. Dumnezeule, întru cel sfânt este calea ta. Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu carele faci minuni.
14. Cunoscută ai făcut întru noroade puterea ta; mântuit-ai cu brațul tău pre norodul tău, pre fiii lui Iacov și ai lui Iosif.
15. Văzutu-te'au apele Dumnezeule, văzutu-te'au apele, și s'au spăimântat, turburatu-s'au adâncurile.
16. Mulțimea sunetului apelor, glas au dat norii, că săgețile tale trec, glasul tunetului tău în roată.
17. Luminat-au fulgerile tale lumea, clătitu-s'a și s'a cutremurat pământul.
18. În mare căile tale, și cărările tale în ape multe, și urmele tale nu se vor cunoaște.
19. Povățuit-ai ca pre niște oi pre norodul tău, cu mâna lui Moisi și a lui Aaron.

SLAVĂ...

DUPĂ A ZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori, Prea Sfântă Treime... Şi după Tatăl nostru... Troparele acestea: Glas 6.

De înfricoșata zi a venirei tale și de nemitarnicul județ, temându-mă Doamne, mă spăimântez și tremur, ca cela ce am mulțime de păcate. Ci ca un milostiv Dumnezeu, mai înainte de sfârșit întoarce-mă și mă mântuește, Mântuitorul meu, mult milostive.

Slavă...

Când se vor pune scaunele la judecată, Doamne, și oamenii vor sta înaintea divanului tău, atuncea nu va fi mai cinstit împăratul decât ostașul, nici va fi mai pre sus stăpânul decât robul, că fieștecare din faptele sale, sau se va mări, sau se va rușina.

Şi acum...

Preacurată Fecioară, Maica lui Hristos, numai tu singură te-ai învrednicit de mari daruri, căci ai născut cu trup pre unul din Treime, pre Hristos dătătorul de vieață, spre mântuirea sufletelor noastre.

Doamne miluește, de 40 de ori, și rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeul nostru, cel bogat întru milă și necuprins întru îndurări, carele singur ești din fire fără de păcat, și pentru noi fără de păcat te-ai făcut om, ascultă în ceasul acesta, această dureroasă a mea rugăciune, că sărac și lipsit sunt eu de fapte bune, și inima mea s’a turburat întru mine: Că tu Doamne, înaltule Împărat al cerului și al pământului, știi că toată tinerețea mea în păcate o am cheltuit, și umblând dupre poftele trupului meu, m’am făcut cu totul bucurie dracilor, cu totul

am urmat diavolului, tăvălindu-mă totdeauna în noroiul poftelor. Că întunecându-mi'se gândul din copilărie și până acum, niciodată nu am voit să fac voea ta cea sfântă, ci cu totul robindu-mă de poftele care mă încunjură, m'am făcut râs și batjocură dracilor, nicidecum în minte socotind, că nesuferită este urgia îngrozirei tale cei asupra păcătoșilor, și gătită fiind gheena focului. Şi dintru această pricină întru deznădăjduire căzând, și nicidecum întru simțire de întoarcere viind, pustiu și gol de dragostea cea dela tine m'am făcut. Că ce fel de păcat nu am făcut? Ce lucru drăcesc nu am lucrat? Ce faptă grozavă și înverșunată nu am săvârșit cu covârșire și cu sârguință? Mintea cu totul mi-am întinat prin cugete trupești; trupul mi-am spurcat prin amestecări: duhul cu totul mi l-am pângărit cu învoirea spre păcat. Toate mădulările ticălosului meu trup, a lucra și a sluji la păcate le-am pornit. Şi cine dar nu mă va plânge pre mine ticălosul? Cine nu mă va tângui pre mine osânditul? Pentru că eu singur Stăpâne, mânia ta o am întărâtat, eu singur urgia ta asupra mea o am ațâțat, eu singur răutate înaintea ta am făcut, întrecând și covârșind pre toți cei din veac păcătoși, fără de asemănare păcătuind, și fără de iertare. Ci de vreme ce ești mult milostiv și mult milosârd, Iubitorule de oameni, și aștepți întoarcerea oamenilor, iată și eu mă arunc pre sine'mi înaintea înfricoșatului și nesuferitului tău divan, și, ca și cum m'aș atinge de prea curatele tale picioare, dintru adâncul sufletului strig ție: Milostivește-te Doamne, iartămă, Îndurate, ajută neputinței mele, pleacăte nedumerirei mele, ia aminte la rugăciunea mea, și lacrămile mele să nu le treci. Primește-mă pre mine, cel ce mă pocăesc, și rătăcit fiind întoarce-mă, și întorcându-mă

îmbrățișează-mă și mă iartă, căci mă rog. Pentru că nu ai pus pocăință drepților, nu ai pus iertare celor ce nu greșesc; ci ai pus pocăință asupra mea păcătosului, întru acele care spre întărâtarea ta, am lucrat. Gol și descoperit stau înaintea ta, cunoscătorule de inimi Doamne, mărturisindu'mi păcatele mele, pentrucă nu pot să caut și să văz înălțimea cerului, fiind împilat de greutatea păcatelor mele. Deci luminează'mi ochii inimei mele și dă-mi mie umilință spre pocăință și zdrobire de inimă spre îndreptare, ca, cu bună nădejde și cu adevărată deplin adeverire să merg la lumea cea de acolo, lăudând și binecuvântând totdeauna prea sfânt numele tău: Al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

CATISMA A UNSPREZECEA

PSALMUL 77, AL LUI ASAF.

Al Înțelegerei lui.

✦ 1. Luați aminte norodul meu la legea mea, plecați urechea voastră spre graiul gurei mele.

2. Deschide-voiu în pilde gura mea, spune-voiu vorbele cele din început.

3. Câte am auzit și le-am cunoscut pre ele, și părinții noștri ne-au povestit nouă.

4. Nu s'au ascuns dela fiii lor, întru alt neam.

5. Vestind laudele Domnului și puterile lui și minunile lui, care au făcut.

6. Şi au ridicat mărturie întru Iacov și lege au pus întru Israil.

7. Câte au poruncit părinților noștri, ca să le arate pre ele fiilor săi.

8. Ca să cunoască alt neam, fiii cei ce se vor naște și se vor scula, și le vor spune fiilor săi.

9. Ca să'și pue întru Dumnezeu nădejdea lor, și să nu uite lúcrurile lui Dumnezeu, și poruncile lui să le caute.

10. Ca să nu fie ca părinții lor, rudă întoartă și amărâtoare.

11. Rudă care nu ș'a îndreptat inima sa, și nu ș'a încredințat cu Dumnezeu duhul său.

12. Fiii lui Efrem încordând și săgetând cu arcele, întorsu-s'au în ziua de răsboiu.

13. Nu au păzit așezământul lui Dumnezeu, și în legea lui n'au vrut să umble.

14. Şi au uitat facerile de bine ale lui și minunile lui, care au arătat lor.

15. Înaintea părinților lor, carele au făcut minuni în pământul Eghipetúlui, în câmpul Taneos.

16. Desfăcut-au marea și i-au trecut pre ei, pus-au apele ca un foale.

17. Şi i-au povățuit pre dânșii în nor ziua, și toată noaptea întru lumină de foc.

18. Desfăcut-au piatra în pustie, și i-au adăpat pre ei, ca întru'un adânc mult.

19. Şi le-au scos lor apă din piatră și au coborât ca niște râuri ape.

20. Şi au adaus încă a greși lui, amărât-au pre cel prea Înalt în loc fără de apă.

21. Şi au ispitit pre Dumnezeu întru inimile lor, a cere bucate sufletelor lor.

22. Şi au grăit împotriva lui Dumnezeu, și au zis: Au doară va putea Dumnezeu să gătească masă în pustie?

23. Pentru că au lovit piatra și au curs ape, și pâraele s’au umplut de apă.

24. Au doară și pâine poate să dea? Sau să gătească masă norodului său?

25. Pentru aceasta au auzit Domnul și au mai răbdat, și foc s’a aprins întru Iacov, și mânia s’a suit preste Israil.

26. Căci nu au crezut întru Dumnezeu, nici au nădăjduit spre mântuirea lui.

27. Şi au poruncit norilor deasupra, și ușile cerului au deschis.

28. Şi le-au plouat lor mană să mănânce, și pâine cerească le-au dat lor.

29. Pâine îngerească a mâncat omul, bucate le-au trimis lor din destul.

30. Ridicat-au austrul din cer, și au adus întru puterea sa vântul Liviei.

31. Şi au plouat preste dânșii ca pulberea cărnuri, și ca nisipul mărei pasări sburătoare.

32. Şi au căzut în mijlocul taberei lor, împrejurul lăcașurilor lor.

33. Şi au mâncat și s’au săturat foarte, și pofta lor le-au adus lor. Nu s’au lipsit de pofta lor.

34. Încă mâncarea fiind în gura lor, și mânia lui Dumnezeu s’a suit preste dânșii.

35. Şi au ucis pre cei mai mulți ai lor, și pre cei

aleși ai lui Israil i-au împiedicat.

36. Întru toate acestea au mai greșit încă și nu au crezut întru minunile lui.

37. Şi s'au stins întru deșertăciune zilele lor, și anii lor cu degrab.

38. Când îi ucidea pre dânșii, atuncea îl căutau pre el, și se întorce-au și mânecau la Dumnezeu.

39. Şi și-au adus aminte, că Dumnezeu ajutorul lor este, și Dumnezeul cel prea înalt izbăvitorul lor este.

40. Şi l-au iubit pre dânsul în gura lor, și cu limba lor au mințit lui.

41. Şi inima lor nu era dreaptă cu dânsul, nici s'au încredințat întru așezământul de lege al lui.

42. Iar el este îndurat, și curățește păcatele lor, și nu va strica.

43. Şi va înmulți a întoarce mânia sa, și nu va aprinde toată iuțimea sa.

44. Şi s'au adus aminte că trup sunt, duh ce trece și nu se întoarce.

45. De câte ori l-au amărât pre dânsul în pustie, mâniatul-au pre dânsul în pământ fără de apă.

46. Şi s'au întors și au ispitit pre Dumnezeu, și pre cel sfânt al lui Israil l-au întărâtat.

47. Şi nu s'au adus aminte de mâna lui, în ziua în care i-au izbăvit pre ei din mâna celui ce'i necăjia.

48. Cum au pus în Eghipet semnele sale, și minunile sale în câmpul Taneos.

49. Şi au întors în sânge râurile lor și fântânile lor, ca să nu bea.

50. Trimis-au asupra lor muște câinești, și i-au

mâncat pre ei, și broaște, și i-au stricat pre dânșii.

51. Şi au dat păliciunei rodurile lor, și ostenelele lor lăcustelor.

52. Bătut-au cu grindină viile lor, și duzii lor cu brumă.

53. Şi au dat la grindină dobitoacele lor, și averea lor focului.

54. Trimis-au asupra lor iuțimea mâniei sale, mânie și iuțime și necaz, trimitere prin îngeri răi.

55. Cale au făcut cărărei mâniei sale, și nu au crutat de moarte sufletele lor, și dobitoacele lor în moarte le-au închis.

56. Şi au bătut pre tot cel întâiu născut în pământul Eghipetului, începătura a toată osteneala lor în lăcașurile lui Ham.

57. Şi au ridicat ca pre niște oi pre norodul său, și i-au dus pre ei ca pre o turmă în pustie.

58. Şi i-au povățuit spre nădejde și nu s'au înfricoșat, și pre vrăjmașii lor i-a acoperit marea.

59. Şi i-au băgat pre dânșii în muntele sfințeniei sale, în munele acesta pre carele l-a câștigat dreapta lui.

60. Şi au gonit dela fata lor neamuri și le-au dat cu sorți lor pământul, cu funii de împărțire.

61. Şi au așezat întru lăcașurile lor pre semințiile lui Israil.

62. Şi au ispitit și au amărât pre Dumnezeul cel prea înalt, și mărturiile lui nu le-au păzit.

63. Şi s'au întors și s'au lepădat, ca și părinții lor, întorsu-s'au întru arc strâmb.

64. Şi l-au mâniat pre dânsul în dealurile lor, și

întru cele cioplite ale lor l-au întărâtat pre dânsul.

65. Auzit-au Dumnezeu și au trecut cu vederea, și au urgisit foarte pre Israil.

66. Şi au lepădat cortul Silomului, lăcașul în care au lăcuit întru oameni.

67. Şi au dat în robie, tăria lor, și frumusețea lor în mâinile vrăjmașilor.

68. Şi au închis în sabie pre norodul său, și moștenirea sa o au trecut cu vederea.

69. Pre tinerii lor i-au mâncat focul, și fecioarele lor nu s'au jelit.

70. Preoții lor în sabie au căzut, și văduvile lor nu vor plânge.

71. Şi s'au deșteptat ca cel ce doarme, Domnul, ca un tare și amețit de vin.

72. Şi au lovit pre vrăjmașii săi dinapoi, ocară veșnică le-au dat lor.

73. Şi au lepădat lăcașul lui Iosif, și seminția lui Efrem n'au ales.

74. Şi au ales seminția Iudei, muntele Sionului pre care l-au iubit.

75. Şi au zidit ca a inorogului sfințenia sa pre pământ, întemeiatu-o-au pre dânsa în veac.

76. Şi au ales pre David sluga sa, și l-au luat pre el dela turmele oilor, dela cele fătătoare l-au luat pre dânsul.

77. Ca să pască pre Iacov sluga sa, și pre Israil moștenirea sa.

78. Şi i-a păscut pre dânșii întru nerăutatea inimei sale, și întru priceperile mâinilor sale i-a povățuit pre dânșii.

SLAVĂ...

PSALMUL 78, AL LUI ASAF.

1. Dumnezeule, venit-au neamurile în moștenirea ta, spurcat-au sfântă Biserica ta.

2. Pus-au Ierusalimul ca o păzitoare de poame; pus-au stârvurile robilor tăi mâncări păsărilor cerului; trupurile celor cuvioși ai tăi hiarelor pământului.

3. Vărsat-au sângele lor ca apa împrejurul Ierusalimului, și nu era cine să'i îngroape.

4. Făcutu-ne'am ocară vecinilor noștri, batjocură și râs celor dimprejurul nostru.

5. Până când, Doamne, te vei mânia, până în sfârșit se va aprinde ca focul râvna ta?

6. Varsă mânia ta preste neamurile care nu te cunosc, și preste împărățiile care numele tău nu l-au chemat.

7. Că au mâncat pre Iacov, și locul lui l-au pustiit.

8. Să nu pomenești fărădelegile noastre cele de demult; degrab să ne întâmpine pre noi îndurările tale, Doamne, că am sărăcit foarte.

9. Ajută-ne nouă Dumnezeule mântuitorul nostru, pentru slava numelui tău; Doamne, izbăvește-ne pre noi și curățește păcatele noastre, pentru numele tău.

10. Ca nu cândva să zică neamurile: unde este Dumnezeul lor? Şi să cunoască întru neamuri,

înaintea ochilor noștri, izbânda sângelui robilor tăi celui vărsat.

11. Să intre înaintea ta suspinul celor ferecați; dupre slava brațului tău, păzește pre fiii celor omorâți.

12. Răsplătește vecinilor noștri de șapte ori în sânul lor ocara lor, cu care te-au ocărât pre tine Doamne.

13. Iar noi, norodul tău și oile pășunei tale, mărturisi-ne’vom ție, Dumnezeule, în veac; în neam și în neam vom vesti lauda ta.

PSALMUL 79, AL LUI ASAF.

Pentru Asiriani.

1. Cela ce paști pre Israil, ia aminte: cela ce povățuiești ca pre o oaie pre Iosif, cela ce șezi pre Heruvimi, arată-te.

2. Înaintea lui Efrem și Veniamin și Manasi.

3. Deșteaptă puterea ta, și vino ca să ne mântuești pre noi.

4. Dumnezeule, întoarcene pre noi și arată fața ta, și ne vom mântui.

5. Doamne, Dumnezeul puterilor, până când te vei mânia spre ruga robilor tăi?

6. Hrăni-vei pre noi cu pâine de lacrămi, și ne vei adăpa cu lacrămi întru măsură.

7. Pusu-ne’ai pre noi întru prigonire vecinilor noștri, și vrăjmașii noștri ne-au batjocorit pre noi.

8. Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce-ne pre

noi, și arată'ți fața ta și ne vom mântui.

9. Via din Eghipet o ai mutat, gonit-ai neamurile și o ai răsădit pre ea.

10. Calea ai făcut înaintea ei și ai sădit rădăcinile ei, și a umplut pământul.

11. Acoperita munții umbra ei, și mlădițele ei chedrii lui Dumnezeu.

12. Întinsus'a vițele sale până la mare, și până la râuri odraslele sale.

13. Pentruce ai surpat gardul ei, și o culeg pre ea toți cei ce trec pre cale?

14. O a stricat pre ea vierul din pădure, și porcul sălbatic o a păscut pre ea.

15. Dumnezeul puterilor, întoarce-te dar, și caută din cer, și vezi și cercetează via aceasta.

16. Şi o săvârșeste pre ea, pre carea o a sădit dreapta ta, și preste fiul omenesc, pre carele l-ai întărit ție.

17. Arsă fiind cu foc și săpată afară, de către certarea feței tale vor pieri.

18. Să fie mâna ta preste bărbatul dreptei tale și preste fiul omenesc, pre care l-ai întărit ție.

19. Şi nu ne vom depărta dela tine; viane-vei pre noi, și numele tău vom chema.

20. Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce-ne pre noi, și arată'ți fața ta și ne vom mântui.

PSALMUL 80, AL LUI ASAF.

Pentru teascuri.

1. Bucurați-vă lui Dumnezeu, ajutătorului nostru; strigați Dumnezeului lui Iacov.

2. Luați psalmi și dați timpină, psaltire înfrumusețată cu alăută.

3. Trâmbitați în lună nouă cu trâmbiță, în ziua cea binevestită a sărbătoarei voastre.

4. Că porunca lui Israil este, și judecata Dumnezeului lui Iacov.

5. Mărturie în Iosif au pus lui, când a ieșit el din pământul Eghipetului; limba pre carea n'a știut o a auzit.

6. Scos-au de supt sarcină spinarea lui, mâinile lui în coșniță au slujit.

7. Întru necaz m'ai chemat și te-am izbăvit; auzitute-am întru ascundere de vifor; cercatute-am la apa prigonirei.

8. Ascultă norodul meu, și voiu mărturisi ție; Israile, de mă vei asculta pre mine.

9. Nu va fi întru tine dumnezeu nou, nici te vei închina la dumnezeu strein.

10. Că eu sunt Domnul Dumnezeul tău, cel ce te-am scos din pământul Eghipetului; lărgește gura ta și o voiu umplea pre ea.

11. Şi nu a ascultat norodul meu glasul meu, și Israil nu s'a uitat la mine.

12. Şi i-am slobozit pre dânșii dupre meșteșugurile inimilor lor, merge-vor întru meșteșugurile lor.

13. De m'ar fi ascultat norodul meu, Israil de ar fi umblat în căile mele.

14. Întru nimic aş fi smerit pre vrăjmaşii lor, şi asupra celor ce'i necăjesc pre dânşii, aş fi pus mâna mea.

15. Vrăjmaşii Domnului au minţit lui, şi va fi vremea lor în veac.

16. Şi i-au hrănit pre ei din grăsimea grâului, şi cu miere din piatră i-au săturat pre dânşii.

SLAVĂ...

PSALMUL 81, AL LUI ASAF.

1. Dumnezeu au stătut întru adunarea dumnezeilor, şi în mijloc pre dumnezei va judeca.

2. Până când judecaţi nedreptate, şi feţele păcătoşilor le luaţi înainte?

3. Judecaţi sirimanului şi săracului, pre cel smerit şi pre cel sărac îndreptaţi'l.

4. Scoateţi pre cel sărac şi pre cel mişel, din mâna păcătosului izbăviţi'l pre dânsul.

5. Nu au cunoscut, nici nu au priceput, întru întunerec umblă, clătească-se toate temeliile pământului.

6. Eu am zis: dumnezei sunteţi, şi fii ai celui prea Înalt toţi.

7. Iară voi ca nişte oameni muriţi, şi ca unul din boeri cădeţi.

8. Scoală-te Dumnezeule, judecă pământul, că tu vei moşteni întru toate neamurile.

PSALMUL 82, CÂNTAREA LUI ASAF.

1. Dumnezeule, cine se va asemăna ție? Să nu taci, nici să te îmblânzești, Dumnezeule.

2. Că iată vrăjmașii tăi s'au întărâtat, și cei ce te urăsc pre tine au ridicat capul.

3. Asupra norodului tău au meșteșugit gând, și s'au sfătuit împotriva sfinților tăi.

4. Zis-au: veniți și să'i pierdem pre dânșii din neam, și să nu se mai pomenească numele lui Israil încă.

5. Că s'au sfătuit într'o unire dimpreună, împotriva ta așezământ au pus.

6. Lăcașurile Idumeilor și Ismailtenii, Moav și Agarenii.

7. Gheval și Amon și Amalic, cei de alt neam cu cei ce locuesc în Tir.

8. Că și Assur a venit împreună cu dânșii, făcutu-s'au spre ajutor fiilor lui Lot.

9. Fă-le lor ca lui Madiam, și Sisarii, ca lui Iavin la râul Chisson.

10. Pierit-au în Aendor, făcutu-s'au ca gunoiul pământului.

11. Pune pre boierii lor ca pre Oriv, și Ziv și Zevee și Salmanan.

12. Pre toți boierii lor carii au zis: să moștenim nouă jertfelnicul lui Dumnezeu.

13. Dumnezeul meu, pune'i pre ei ca o roată, ca trestia înaintea feței vântului.

14. Ca focul care arde pădurea, ca văpaia care

arde munții.

15. Așa vei goni pre dânșii întru viforul tău, și întru mânia ta vei turbura pre ei.

16. Umple fețele lor de ocară, și vor căuta numele tău, Doamne.

17. Să se rușineze și să se turbure în veacul veacului, și să se înfrunteze și să piară.

18. Şi să cunoască că numele îți este Domnul, tu însuți cel prea înalt preste tot pământul.

PSALMUL 83, AL LUI ASAF.

Pentru teascuri, fiilor lui Core.

1. Cât sunt de iubite lăcașurile tale, Doamne al puterilor. Dorește și se sfârșește sufletul meu spre curțile Domnului.

2. Inima mea și trupul meu s'au bucurat de Dumnezeul cel viu.

3. Că pasărea s'a aflat eiș casă, și turtureaua cuib eiș, unde își va pune puii săi.

4. Oltarele tale, Doamne al puterilor, Împăratul meu și Dumnezeul meu.

5. Fericiți cari locuesc în casa ta, în vecii vecilor te vor lăuda.

6. Fericit este bărbatul, căruia este ajutorul lui dela tine; suișuri în inima sa a pus; în valea plângerei, în locul care a pus; că blagoslovenie va da cel ce pune lege.

7. Mergevor din putere în putere, arăta-se'va Dumnezeul dumnezeilor în Sion.

8. Doamne Dumnezeul puterilor, auzi rugăciunea mea, ascultă Dumnezeul lui Iacov.

9. Scutitorul nostru, vezi Dumnezeule, și caută la fața unsului tău.

10. Că mai bună este o zi în curțile tale decât mii.

11. Ales-am a fi lepădat în casa Dumnezeului meu, mai vârtos decât a locui în lăcașurile păcătoșilor.

12. Că mila și adevărul iubește Domnul, Dumnezeu dar și slavă va da.

13. Domnul nu va face lipsiți de bunătăți pre cei ce umblă întru nerăutate. Doamne, Dumnezeul puterilor, fericit este omul cel ce nădăjduește întru tine.

PSALMUL 84, AL LUI DAVID.

Dat spre cântare fiilor lui Core.

1. Bine ai voit Doamne pământului tău, întors-ai robimea lui Iacov.

2. Lăsat-ai fărădelegile norodului tău, acoperit-ai toate păcatele lor.

3. Potolit-ai toată mânia ta, întorsu-te’ai de către iuțimea mâniei tale.

4. Întoarcene pre noi Dumnezeul mântuirilor noastre, și’ți întoarce mânia ta dela noi.

5. Au doară în veci te vei mânia spre noi? Sau vei tinde mânia ta din neam în neam?

6. Dumnezeule, tu întorcându-te ne vei învia pre

noi, și norodul tău se va veseli de tine.

7. Arată nouă Doamne mila ta, și mântuirea ta o dă nouă.

8. Auzi-voiu ce va grăi întru mine Domnul Dumnezeu, că va grăi pace preste norodul său.

9. Şi preste cei cuvioși ai săi, și preste cei ce își întorc inima spre dânsul.

10. Însă aproape este de cei ce se tem de dânsul mântuirea lui, ca să se sălășluiască slava în pământul nostru.

11. Mila și adevărul s'au întâmpinat, dreptatea și pacea s-au sărutat.

12. Adevărul din pământ a răsărit, și dreptatea din cer a privit.

13. Că Domnul va da bunătate, și pământul nostru își va da rodul său.

14. Dreptatea înaintea lui va merge, și va pune în cale pașii săi.

SLAVĂ...

DUPĂ A UNSPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori. Prea Sfântă Treime... Şi după Tatăl nostru...Troparele acestea: Glas 2.

Având suflete al meu doftoria pocăinței, apropiete lăcrămând, cu suspinuri strigând Doftorului sufletelor și al trupurilor: slobozește-mă, Iubitorule de oameni, de greșalele mele, și mă numără împreună cu curva și cu tâlharul și cu curvarul, și'mi dărueşte Dumnezeule, iertare păcatelor mele, și mă mântueşte.

Slavă...

Pocăința Vameșului nu o am râvnit, și lacrămile curvei nu le-am câștigat, că sunt lipsit din orbire de acest fel de îndreptare. Ci cu milostivirea ta mântuește-mă, Hristoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Şi acum....

Preacurată Fecioară de Dumnezeu Născătoare, roagă pre Fiul tău, împreună cu puterile cele de sus, ca să ne dăruiască nouă iertare de păcate, mai înainte de sfârșit și mare milă.

Doamne miluește, de 40 de ori, și rugăciunea aceasta:

Strălucește întru inimile noastre, iubitorule de oameni Doamne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței Dumnezeirei tale, și deschide ochii cugetului nostru spre cunoștința evanghelicestilor tale propoveduiri; pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca poftele trupești cu totul călcându-le, viață duhovnicească să petrecem, toate cele ce sunt spre plăcerea ta cugetându-le și făcându-le. Că tu ești luminarea și sfințirea și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

CATISMA A DOUĂSPREZECEA

PSALMUL 85, AL LUI DAVID.

Rugăciunea lui.

✦ 1. Pleacă Doamne urechia ta, și mă auzi, că sărac și lipsit sunt eu.

2. Păzește sufletul meu, că cuvios sunt; mântuește pre robul tău, Dumnezeul meu, pre cel ce nădăjduiește spre tine.

3. Miluește-mă Doamne, că, către tine voiu striga toată ziua.

4. Veselește sufletul robului tău, că, către tine am ridicat sufletul meu.

5. Că tu Doamne ești bun și blând și mult milostiv, tuturor celor ce te chiamă pre tine.

6. Ascultă Doamne, rugăciunea mea, și ia aminte glasul rugăciunei mele.

7. În ziua necazului meu am strigat către tine, că m'ai auzit.

8. Nu este asemenea ție întru dumnezei Doamne, și nu este dupre faptele tale.

9. Toate neamurile câte ai făcut vor veni și se vor închina înaintea ta, Doamne, și vor slăvi numele tău.

10. Că mare ești tu și cel ce faci minuni, tu ești Dumnezeu însuți.

11. Povățuește-mă Doamne în calea ta, și voiu merge întru adevărul tău; veselească-se inima mea ca să se teamă de numele tău.

12. Mărturisi-mă'voiu ție, Doamne Dumnezeul meu cu toată inima mea, și voiu slăvi numele tău

în veac.

13. Că mila ta mare este spre mine, și ai isbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos.

14. Dumnezeule, călcătorii de lege s’au sculat asupra mea, și adunarea celor tari a căutat sufletul meu, și nu te-au pus pre tine înaintea lor.

15. Și tu Doamne Dumnezeul meu, ești îndurat și milostiv, îndelung răbdător și mult milostiv, și adevărat.

16. Caută spre mine și mă miluește, dă tăria ta slugei tale, și mântuește pre fiul slujnicei tale.

17. Fă cu mine semn spre bine, și să vază cei ce mă urăsc, și să se rușineze, că tu Doamne, mi-ai ajutat mie și m’ai mângâiat.

PSALMUL 86, AL LUI DAVID.

Dat spre cântare fiilor lui Core.

1. Temeliile lui în munții cei sfinți.

2. Iubește Domnul porțile Sionului, mai mult decât toate sălașele lui Iacov.

3. Prea slăvite s’au grăit pentru tine, cetatea lui Dumnezeu.

4. Aduce-mi’voiu aminte de Raav și de Vavilon de cei ce mă cunosc pre mine, și iată cei de altă seminție, și Tirul și norodul Arapilor, aceștia s’au născut acolo.

5. Maică Sionul va zice omul, și om s’a născut într’însul, și însuș cel prea Înalt l-au întemeiat pre dânsul.

6. Domnul va povesti în scriptura noroadelor și a boierilor acestora ce s’au născut într’însul.

7. Precum al tuturor celor ce se veselesc, le este lăcașul la tine.

PSALMUL 87.

Dat spre Cântare fiilor lui Core.

1. Doamne Dumnezeul mântuirei mele, ziua am strigat, și noaptea înaintea ta.

2. Să intre înaintea ta rugăciunea mea, pleacă urechea ta spre ruga mea.

3. Că s’a umplut de rele sufletul meu, și vieața mea de iad s’a apropiat.

4. Socotit am fost cu cei ce se pogoară în groapă, făcutu-m’am ca un om neajutorat, întru cei morți slobod.

5. Ca niște răniți, ce dorm în mormânt, de care nu ți-ai mai adus aminte, și ei dela mâna ta s’au lepădat.

6. Pusu-m’au în groapa cea mai de desupt, întru cele întunecate și în umbra morței.

7. Asupra mea s’a întărit mânia ta, și toate valurile tale le-ai adus preste mine.

8. Depărtat-ai pre cunoscuții mei dela mine, pusu-m’au urâciune loruși.

9. Datu-m’am și n’am eșit; ochii mei au slăbit de sărăcie.

10. Strigat-am către tine Doamne toată ziua, întins-am către tine mâinile mele.

11. Au doară morților vei face minuni? Sau

doftorii vor scula și se vor mărturisi ție.

12. Au doară va spune cineva în mormânt mila ta, și adevărul tău întru pierzare?

13. Au cunoaște-se'vor întru întunerec minunile tale și dreptatea ta în pământ uitat?

14. Şi eu către tine Doamne, am strigat, și dimineața rugăciunea mea te va întâmpina.

15. Pentruce Doamne lepezi sufletul meu, întorci fața ta dela mine?

16. Sărac sunt eu și întru ostenele din tinerețele mele, și înălțându-mă m'am smerit și m'am mâhnit.

17. Preste mine au venit mâniile tale, înfricoșerile tale m'au turburat.

18. Înconjuratu-m'au ca apa, toată ziua m'au cuprins împreună.

19. Depărtat-ai dela mine pre prietenul și pre vecinul și pre cunoscuții mei din ticăloșie.

SLAVĂ...

PSALMUL 88.

Al înțelepciunii lui Etam Israilteanului.

1. Milele tale Doamne în veac voiu lăuda, în neam și în neam voiu vesti adevărul tău în gura mea.

2. Că ai zis: în veac mila se va zidi, în ceruri se va găti adevărul tău.

3. Pus-am așezământ de lege celor aleși ai mei, juratu-m'am lui David, slugei mele.

4. Până în veac voiu găti sământța ta, și voiu zidi în neam și în neam scaunul tău.

5. Mărturisi-vor cerurile minunile tale Doamne, pentrucă adevărul tău întru adunarea sfinților.

6. Că cine în nori se va potrivi cu Domnul? Se va asemăna Domnului întru fiii lui Dumnezeu?

7. Dumnezeu, cel ce se proslăvește în sfatul sfinților, mare și înfricoșat este preste toți cei dimprejurul lui.

8. Doamne, Dumnezeul puterilor, cine este asemenea ție? Tare ești Doamne și adevărul tău împrejurul tău.

9. Tu stăpânești puterea mărei, și pornirea valurilor ei tu o potolești.

10. Tu ai smerit ca pre un rănit pre cel mândru, întru brațul puterei tale ai risipit pre vrăjmașii tăi.

11. Ale tale sunt cerurile și al tău este pământul, lumea și plinirea ei tu o ai întemeiat.

12. Miazănoapte și marea tu o ai zidit, Tavorul și Ermonul întru numele tău se vor bucura.

13. Brațul tău este cu putere, să se întărească mâna ta, înalță-se dreapta ta.

14. Dreptatea și judecata este gătirea scaunului tău, mila și adevărul vor merge înaintea feței tale.

15. Fericit este norodul care știe strigarea, Doamne, întru lumina feței tale vor merge.

16. Şi întru numele tău se vor bucura toată ziua, și întru dreptatea ta se vor înălța.

17. Că lauda puterei lor tu ești, și întru

bunăvrerea ta se va înălța cornul nostru.

18. Că a Domnului este sprijineala, și a Sfântului lui Israil, Împăratului nostru.

19. Atuncea ai grăit în vedenii fiilor tăi și ai zis: pus-am ajutor spre cel tare, înălțat-am pre cel ales din norodul meu.

20. Aflat-am pre David, sluga mea, cu untdelemn sfânt al meu l-am uns pre el.

21. Pentrucă mâna mea va ajuta lui, și brațul meu îl va întări pre dânsul.

22. Nu se va folosi vrăjmașul întru el, și fiul fărădelegei nu va adauge a'i face lui rău.

23. Şi voiu tăia dela fața lui pre vrăjmașii lui, și pre cei ce'l urăsc pre el îi voiu înfrânge.

24. Şi adevărul meu și mila mea cu dânsul, și întru numele meu se va înălța cornul lui.

25. Şi voiu pune în mare mâna lui, și în râuri dreapta lui.

26. Acela mă va chema pre mine: Tatăl meu ești tu, Dumnezeul meu și sprijinitorul mântuirei mele.

27. Şi eu întâiu născut voiu pune pre dânsul, înalt mai mult decât împărații pământului.

28. În veac voiu păzi lui mila mea, și așezământul de lege al meu credincios lui.

29. Şi voiu pune în veacul veacului sămânța lui, și scaunul lui ca zilele cerului.

30. De vor lăsa fiii lui legea mea, și dupre judecățile mele nu vor umbla.

31. De vor spurca dreptățile mele, și poruncile mele de nu le vor păzi.

32. Certa-voiu cu toiag fărădelegile lor, și cu

bătăi strâmbătățile lor.

33. Iar mila mea nu o voi risipi dela dânsul, nici voiu face strâmbătate întru adevărul meu.

34. Nici voiu spurca așezământul meu, și cele ce ies prin buzele mele, nu le voiu defăima.

35. Odată m'am jurat întru cel sfânt al meu, au minți-voiu lui David?

36. Sămânța lui în veac va rămânea, și scaunul lui ca soarele înaintea mea.

37. Şi ca luna săvârșită în veac, și martur în cer, credincios.

38. Iar tu ai lepădat și ai urgisit, zăbovit-ai pre unsul tău.

39. Surpat-ai așezământul robului tău, spurcat-ai în pământ sfințenia lui.

40. Stricat-ai toate gardurile lui, pus-ai tăriile lui frică.

41. Jefuitul-au pre el toți cei ce călătoreau în cale, făcutu-s'au ocară vecinilor săi.

42. Înălțat-ai dreapta celor ce'l necăjesc pre dânsul, veselit-ai pre toți vrăjmașii lui.

43. Întors-ai ajutorul sabiei lui, și nu l-ai apărat pre el în răsboiu.

44. Stricatul-ai din curățenia lui, scaunul lui în pământ l-ai surpat.

45. Micșorat-ai zilele vremei lui, vărsat-ai preste dânsul rușine.

46. Până când, Doamne, te întorci până în sfârșit, se va aprinde ca focul mânia ta?

47. Adu'ți aminte ce este statul meu; că au doară în deșert ai zidit pre toți fiii oamenilor?

48. Cine este omul, care va fi viu, și să nu vază moarte? Să’și izbăvească sufletul său din mâna iadului?

49. Unde sunt milele tale cele din început, Doamne, cu care te-ai jurat lui David întru adevărul tău?

50. Adu’ți aminte, Doamne, de ocara robilor tăi, pre care o am ținut în sânul meu, a multe neamuri.

51. Cu carea au ocărât vrăjmașii tăi Doamne, cu carea au ocărât schimbarea Unsului tău.

52. Bine este cuvântat Domnul în veac; fie, fie!

SLAVĂ...

PSALMUL 89.

Rugăciunea lui Moisi, Omul lui Dumnezeu.

1. Doamne, scăpare te-ai făcut nouă în neam și în neam.

2. Mai înainte de ce s’au făcut munții și s’au zidit pământul și lumea, și din veac și până în veac tu ești.

3. Nu întoarce pre om întru smerenie, și ai zis: întoarceți-vă fiii oamenilor.

4. Că o mie de ani înaintea ochilor tăi, Doamne, ca ziua de eri, carea a trecut.

5. Şi streaja în noapte, urgisire anii lor vor fi; dimineața ca iarba va trece.

6. Dimineața va înflori și va trece, decuseară va

cădea, învârtoșa-se’va și se va usca.

7. Că ne-am sfârșit întru iuțimea ta, și întru mânia ta ne-am turburat.

8. Pus-ai fărădelegile noastre înaintea ta, veacul nostru întru luminarea feței tale.

9. Că toate zilele noastre s’au împuținat, și întru mânia ta ne-am stins.

10. Anii noștri ca un păeanjen s’au socotit; zilele anilor noștri întru dânșii șaptezeci de ani.

11. Iar de vor fi în puteri, optzeci de ani, și ce este mai mult decât aceștia, osteneală și durere.

12. Că au venit blândețe preste noi și ne vom pedepsi.

13. Cine știe puterea iuțimei tale, și de frica ta mânia ta să o numere?

14. Dreapta ta așa cunoscută o fă mie, și pre cei ferecați cu inima întru înțelepciune.

15. Întoarce-te Doamne! Până când? Şi te umilește spre robii tăi.

16. Umplutu-ne’am dimineața de mila ta, Doamne, și ne-am bucurat și ne-am veselit în toate zilele noastre.

17. Veselitu-ne’am pentru zilele în care ne-ai smerit pre noi, anii întru cari am văzut rele.

18. Şi caută spre robii tăi și spre lucrurile tale, și îndreptează pre fiii lor.

19. Şi fie lumina Domnului Dumnezeului nostru preste noi, și lucrurile mâinilor noastre le îndreptează spre noi, și lucrul mâinilor noastre îndreptează’l.

PSALMUL 90, AL LUI DAVID.

Nescrisă deasupra la Evrei.

1. Cel ce lăcuește întru ajutorul celui prea Înalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălășlui.

2. Zice-va Domnului: sprijinitorul meu ești și scăparea mea, Dumnezeul meu, și voiu nădăjdui spre dânsul.

3. Că el te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul turburător.

4. Cu spatele sale va umbri ție, și supt aripile lui vei nădăjdui.

5. Cu armă te va încunjura adevărul lui; nu te vei teme de frica de noapte.

6. De săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă întru întunerec, de întâmplare și de dracul cel de amiazăzi.

7. Cădea-va despre laturea ta o mie, și zece mii deadreapta ta, și spre tine nu se vor apropia.

8. Însă cu ochii tăi vei privi, și răsplătirea păcătoșilor vei vedea.

9. Că tu Doamne nădejdea mea, pre cel prea Înalt ai pus scăpare ție.

10. Nu vor veni către tine rele, și bătae nu se va apropia întru lăcașul tău.

11. Că îngerilor săi va porunci pentru tine, ca să te păzească întru toate căile tale.

12. Pre mâini te vor ridica, ca nu cândva să împiedici de piatră piciorul tău.

13. Preste aspidă și vasilic vei încăleca, și vei călca preste leu și preste balaur.

14. Că spre mine a nădăjduit, și'l voiu izbăvi pre el, acoperi'l-voiu pre el, că a cunoscut numele meu.

15. Striga-va către mine, și'l voiu auzi pre el, cu dânsul sunt în necaz, scoate'l-voiu pre dânsul și'l voiu slăvi.

16. Cu lungime de zile îl voiu umplea pre el și'i voiu arăta lui mântuirea mea.

SLAVĂ...

DUPĂ A DOUĂSPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... de trei ori. Prea Sfântă Treime... Şi după Tatăl nostru...Troparele acestea: Glas 7.

Doamne, cela ce ai primit lacrămile curvei și ale lui Petru, și pre Vameșul, care dintru adânc au suspinat, l-ai îndreptat, și pre mine, care cu umilință caz înaintea ta, îndurăte Mântuitorule și mă miluește.

Slavă...

Milostivește-te spre mine ca spre Vameșul, Doamne, și ca pre curva mă curățește Stăpâne, și ca pre Hananianca mă miluește, dupre marea mila ta.

Şi acum....

Maica luminei, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, roagăte lui Hristos Dumnezeu, să răsară dimineață și mare milă sufletelor noastre.

Doamne miluește, de 40 de ori, și rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeul meu, cela ce ești singur bun și de oameni iubitor, cel singur bun și blând, cel

singur adevărat și drept, cel singur îndurat și milostiv Dumnezeul nostru, vie puterea ta preste mine netrebnicul robul tău, și întărească-mă cu buna vestire a dumnezeieștei tale învățături. Așa Stăpâne, iubitorule de oameni, iubitorule de bine și iubitorule de milostivire, luminează-mi cele dinlăuntru ale mele și toate mădulările cu voința ta. Curățește-mă de toată răutatea și păcatul. Păzește-mă neîntinat și fără de prihană de toată supărarea, și de lucrarea diavolului. Şi dăruiește'mi, dupre bunătatea ta, ale tale să le gândesc și ale tale să le cuget, și întru voile tale să petrec, de frica ta să mă tem, ca să fac cele bine plăcute ție, până la răsuflarea mea cea mai de pre urmă. Ca dupre mila ta cea nepovestită, să'mi păzești împreună trupul și sufletul și mintea și cugetul meu, biserică nesupărată de toate cursele împrotivnicului. Doamne, al meu Doamne, acopere-mă cu milostivirea ta și să nu mă părăsești pre mine păcătosul și necuratul și nevrednicul robul tău. Că tu ești sprijinitorul meu, Doamne, și întru tine este lauda mea totdeauna, și ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A TREISPREZECEA

PSALMUL 91, AL LUI DAVID.

Cântare la ziua Sâmbetei.

✦ 1. Bine este a se mărturisi Domnului și a cânta numelui tău prea Înalte.

2. A vesti dimineața mila ta, și adevărul tău în toată noaptea.

3. În psaltire cu zece strune, cu cântare în alăută.

4. Că m'ai veselit Doamne întru făptura ta, și întru lucrurile mâinilor tale mă voiu bucura.

5. Cât s'au mărit lucrurile tale, Doamne, foarte s'au adâncat gândurile tale.

6. Bărbatul cel nepriceput nu va cunoaște, și cel neînțelegător nu va înțelege acestea.

7. Când au răsărit păcătoșii ca iarba, și s'au ivit toți cei ce fac fărădelegea, ca să piară în veacul veacului.

8. Iar tu prea Înalt ești în veac, Doamne.

9. Că iată vrăjmașii tăi, Doamne, că iată vrăjmașii tăi vor pieri și se vor risipi toți cei ce lucrează fărădelegea.

10. Şi se va înălța ca al inorogului cornul meu, și bătrânețele mele în untdelemn gras.

11. Şi a privit ochiul meu întru vrăjmașii mei, și întru cei vicleni, ce se scoală asupra mea, va auzi urechea mea.

12. Dreptul ca finicul va înflori, și ca chedrul cel din Livan se va înmulți.

13. Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru va înflori.

14. Încă se vor înmulți întru bătrânețe unse, și bine pătimind vor fi. Ca să vestească.

15. Că drept este Domnul Dumnezeul nostru, și nu este nedreptate întru dânsul.

PSALMUL 92, AL LUI DAVID.

În ziua cea mai înaine de Sâmbătă, când s'a locuit pământul.

1. Domnul s'a împărățit, întru podoabă s'au îmbrăcat, îmbrăcatu-s'au Domnul întru putere și s'au încins.

2. Pentrucă au întărit lumea carea nu se va clăti.

3. Gata este scaunul tău de atuncea, din veac ești tu.

4. Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile glasurile lor.

5. Ridica-vor râurile valurile lor, de glasuri de ape multe.

6. Minunate sunt înălțările mărei, minunat este întru cele înalte Domnul.

7. Mărturiile tale s'au încredințat foarte, casei tale se cuvine sfințenie Doamne, întru lungime de zile.

PSALMUL 93, AL LUI DAVID.

Întru a patra a Sâmbetei.

1. Dumnezeul izbândirilor, Domnul, Dumnezeul izbândirilor cu îndrăzneală au stătut.

2. Înalță-te cela ce judeci pământul, răsplătește răsplătirea celor mândri.

3. Până când păcătoșii, Doamne? Până când păcătoșii se vor făli?

4. Vor spune și vor grăi nedreptate, vor grăi toți cei ce lucrează fărădelege.

5. Pre norodul tău Doamne l-au împilat, și moștenirea ta o au dosădit.

6. Pre văduvă și pre sărac au omorât, și pre nemernic au ucis.

7. Şi au zis: nu va vedea Domnul, nici va pricepe Dumnezeul lui Iacov.

8. Înțelegeți dar cei neînțelepți întru norod, și cei nebuni înțelepțiți-vă vreodată.

9. Cel ce au sădit urechea, au nu aude? Sau cel ce au zidit ochiul, au nu privește?

10. Cel ce pedepsește neamurile, au nu va certa? Cel ce învață pre om minte.

11. Domnul cunoaște gândurile oamenilor, că sunt deșarte.

12. Fericit este omul pre carele îl vei certa, Doamne, și din legea ta îl vei învăța pre el.

13. Ca să'l îmblânzești pre el din zilele cele rele, până ce se va săpa păcătosului groapă.

14. Că nu va lepăda Domnul pre norodul său, și moștenirea sa nu o va părăsi.

15. Până ce dreptatea se va întoarce la judecată, și cei ce se țin de dânsa, toți cei drepți la inimă.

16. Cine se va scula cu mine asupra celor ce viclenesc? Sau cine va sta împreună cu mine asupra celor ce lucrează fărădelege?

17. De nu miar fi ajutat mie Domnul, puțin nu s’ar fi sălășluit în iad sufletul meu.

18. De am zis: s’a clătit piciorul meu, mila ta Doamne mi-a ajutat mie.

19. Dupre mulțimea durerilor mele în inima mea, mângâerile tale áu veselit sufletul meu.

20. Să nu fie împreună cu tine scaunul fărădelegei, cel ce zidește osteneală preste poruncă.

21. Vâna-vor asupra sufletului dreptului, și sânge nevinovat vor osândi.

22. Şi s’au făcut mie Domnul spre scăpare, și Dumnezeul meu spre ajutorul nădejdei mele.

23. Şi le va răsplăti lor Domnul fără de legea lor, și dupre răutatea lor îi va pierde pre dânșii Domnul Dumnezeu.

PSALMUL 94, AL LUI DAVID.

Lauda cântărei. Nescris deasupra la Evrei.

1. Veniți să ne bucurăm Domnului și să strigăm lui Dumnézeu Mântuitorului nostru.

2. Să întâmpinăm fața lui întru mărturisire, și în psalmi să strigăm lui.

3. Că Dumnezeu mare este Domnul, și Împărat mare preste tot pământul.

4. Că în mâna lui sunt marginile pământului, și înălțările munților ale lui sunt.

5. Că a lui este marea, și el o au făcut pre ea, și uscatul mâinile lui l-au zidit.

6. Veniți să ne închinăm și să cădem lui și să

plângem înaintea Domnului celui ce ne-au făcut pre noi.

7. Că el este Dumnezeul nostru, și noi norodul pășunei lui și oile mâinei lui.

8. Astăzi de veți auzi glasul lui, să nu vă învârtoșați inimile voastre, ca întru întărâtare, precum în ziua ispitirei în pustie.

9. Unde m'au ispitit părinții voștri, ispititu-m'au și au văzut lucrurile mele.

10. Patruzeci de ani am urât pre neamul acesta, și am zis: pururea rătăcesc cu inima.

11. Şi ei n'au cunoscut căile mele, că m'am jurat întru mânia mea, de vor intra întru odihna mea.

PSALMUL 95, AL LUI DAVID.

Când s'a zidit casa, după robie. Nescris deasupra la Evrei.

1. Cântați Domnului cântarea nouă, cântați Domnului tot pământul.

2. Cântați Domnului, binecuvântați numele lui, binevestiți din zi în zi mântuirea lui.

3. Vestiți întru neamuri slava lui, în toate noroadele minunile lui.

4. Că mare este Domnul și lăudat foarte, înfricoșat este mai presus decât toți dumnezeii.

5. Că toți dumnezeii păgânilor sunt draci; iar Domnul, cerurile au făcut.

6. Mărturisire și frumusețe este înaintea lui, sfințenie și mare cuviință întru sfințirea lui.

7. Aduceți Domnului moștenirile neamurilor,

aduceți Domnului slavă și cinste.

8. Aduceți Domnului slavă numelui lui, ridicați jertfe și intrați în curțile lui.

9. Închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a lui, să se clătească de fața lui tot pământul.

10. Spuneți întru neamuri, că Domnul s’au împărățit, pentrucă au întărit lumea carea nu se va clăti; judeca-va noroadele întru dreptate.

11. Să se veselească cerurile și să se bucure pământul,
clătească-se marea și plinirea ei.

12. Bucura-se’vor câmpii și toate cele ce sunt întru dânșii, atuncea se vor bucura toate lemnele pădurei.

13. De fața Domnului, că vine, că vine să judece pământul;
judeca-va lumea întru dreptate și noroadele întru adevărul său.

PSALMUL 96, AL LUI DAVID.

Când pământul lui i s’a așezat. Nescris deasupra la Evrei.

1. Domnul s’a împărățit, să se bucure pământul, veselească-se ostroave multe.

2. Nor și negură împrejurul lui, dreptatea și judecata este îndreptarea scaunului lui.

3. Foc înaintea lui va merge și va arde împrejur pre vrăjmașii lui.

4. Strălucit-au fulgerile lui lumei, văzut-au și s’a clătit pământul.

5. Munții ca ceara s’au topit de fața Domnului, de fața Domnului a tot pământul.

6. Vestit-au cerurile dreptatea lui, și au văzut toate noroadele slava lui.

7. Să se rușineze toți cei ce se închină celor ciopliți, cei ce se laudă în idolii lor; închinați-vă lui toți Îngerii lui.

8. Auzita și s'a veselit Sionul, și s'au bucurat fetele jidovimei, pentru judecățile tale Doamne.

9. Că tu, Domnul cel prea Înalt preste tot pământul, foarte te-ai prea înălțat mai presus decât toți dumnezeii.

10. Cei ce iubiți pre Domnul, urâți cele rele. Păzește Domnul sufletele cuvioșilor săi, din mâna păcătosului va izbăvi pre dânșii.

11. Lumină au răsărit dreptului, și celor drepți cu inima, veselie.

12. Veseliți-vă drepții întru Domnul și vă mărturisiți pomenirei sfințeniei lui.

SLAVĂ...

PSALMUL 97, AL LUI DAVID.

1. Cântați Domnului cântare nouă, că minunate au făcut Domnul.

2. Mântuitul-au pre el dreapta lui și brațul cel sfânt al lui.

3. Cunoscută au făcut Domnul mântuirea sa, înaintea neamurilor au descoperit dreptatea sa.

4. Pomenit-au mila sa lui Iacov, și adevărul său casei lui Israil.

5. Văzut-au toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.

6. Strigați lui Dumnezeu tot pământul, cântați și

vă bucurați și cântați.

7. Cântați Domnului cu alăută, cu alăută, și glas de psalm.

8. Cu trâmbițe ferecate și cu glas de trâmbiță de corn, strigați înaintea Împăratului Domnului.

9. Clătească-se marea și plinirea ei, lumea și toți cei ce lăcuesc într'însa.

10. Râurile vor bate cu mâna deodată, munții se vor bucura de fața Domnului, că vine, că vine să judece pământul.

11. Judeca-va lumea întru dreptate și noroadele cu îndreptare.

PSALMUL 98, AL LUI DAVID.

1. Domnul s'au împărățit, să se mânie noroadele; cela ce șade pre Heruvimi, clătească-se pământul.

2. Domnul în Sion este mare, și înalt este preste toate noroadele.

3. Mărturisească-se numelui tău celui mare, că înfricoșat și sfânt este; și cinstea împăratului judecată iubește.

4. Tu ai gătit îndreptările, judecata și dreptatea întru Iacov tu o ai făcut.

5. Înălțați pre Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați la așternutul picioarelor lui, că sfânt este.

6. Moisi și Aaron întru preoții lui, și Samuil întru cei ce chiamă numele lui.

7. Chemat-au pre Domnul, și el i-au auzit pre ei. În stâlp de nor au grăit către dânșii.

8. Că păziau mărturiile lui și poruncile lui, care le-

au dat lor.

9. Doamne, Dumnezeul nostru, tu iai auzit pre ei; Dumnezeule, tu milostiv te-ai făcut lor, și izbândind spre toate izvodirile lor.

10. Înălțați pre Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați în muntele cel sfânt al lui, că sfânt este Domnul Dumnezeul nostru.

PSALMUL 99, AL LUI DAVID.

Spre mărturisire.

1. Strigați lui Dumnezeu tot pământul, slujiți Domnului întru veselie, intrați înaintea lui întru bucurie.

2. Cunoașteți că Domnul acesta este Dumnezeul nostru, el ne-au făcut pre noi, și nu noi; iar noi norodul lui și oile pășunei lui.

3. Intrați în porțile lui întru mărturisire, în curțile lui întru laude, mărturisiți-vă lui, lăudați numele lui.

4. Că este bun Domnul, în veac este mila lui, și până în neam și în neam adevărul lui.

PSALMUL 100, AL LUI DAVID.

1. Milă și judecată voiu cânta ție, Doamne.

2. Cânta-voiu și voiu înțelege în cale fără prihană; când vei veni la mine.

3. Umblat-am întru nerăutatea inimei mele, în mijlocul casei mele.

4. Nu am pus înaintea ochilor mei lucru fărădelege; pre cei ce făceau călcări de lege i-am urât.

5. Nu s'a lipit de mine inima îndărătnică; pre cel ce se abate dela mine, pre cel rău nu l-am cunoscut.

6. Pre cel ce clevetia întru ascuns pre vecinul său, pre acela l-am gonit.

7. Cu cel mândru cu ochiul și cu cel nesățios la inimă, cu acesta nu am mâncat.

8. Ochii mei preste credincioșii pământului, ca să șează ei împreună cu mine. Cel ce umblă în cale fără prihană, acela îmi sluja.

9. Nu va locui în mijlocul casei mele cel ce face mândrie; cel ce grăește nedreptăți, nu s'a îndreptat înaintea ochilor mei.

10. În dimineți am ucis pre toți păcătoșii pământului, ca să pierzi din cetatea Domnului pre toți cei ce lucrează fărădelegea.

DUPĂ A TREISPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori. Prea Sfântă Treime... Şi după Tatăl nostru...Troparele acestea: Glas 4.

Cu ochiu milostiv, Doamne, vezi smerenia mea, căci câte puțin vieața mea se cheltuește, și din lucruri nu'mi este mie mântuire. Pentru aceasta mă rog: cu ochiu milostiv, Doamne, vezi smerenia mea și mă mântuește.

Slavă...

Ca și cum ar fi de față Judecătorul, grijește-te suflete, și'ți adu aminte de ceasul înfricoșatei zile; că judecata este nemilostivă celor ce n'au făcut milă. Deci strigă către Hristos Dumnezeu:

Cunoscătorule de inimi, greșit-am! Mai înainte până nu mă osândești, miluește-mă!

Şi acum....

Luând în minte Hristoase, ziua și ceasul judecăței tale celei înfricoșate și groaznice și nemitarnice, tremur ca un făcător de rele, căci am lucruri de rușine și fapte rele, pre care eu singur cu sârguință le-am lucrat. Pentru aceea cu frică caz înaintea ta, strigând cu durere: pentru rugăciunile celeia ce te-au născut pre tine, mult Milostive, mântuește-mă.

Doamne miluește, de 40 de ori, și rugăciunea aceasta:

Doamne sfinte, cel ce lăcuești întru cele înalte, și cu ochiul tău cel a toate văzător, privești spre toată zidirea, ție am plecat grumazii sufletului și ai trupului; și ție ne rugăm Sfinte al sfinților: tinde'ți mâna ta cea nevăzută dintru sfânt lăcașul tău, și ne blagoslovește pre noi pre toți. Şi orice ți-am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un bun și iubitor de oameni Dumnezeu iartă, dăruindu-ne nouă și cele lumești ale tale bunătăți. Că ție se cade a ne milui și a ne mântui pre noi Hristoase Dumnezeul nostru, și ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

CATISMA A PATRUSPREZECEA

PSALMUL 101.

Rugăciunea săracului când se mâhnește și înaintea Domnului varsă rugăciunea sa.

✦ 1. Doamne auzi rugăciunea mea, și strigarea mea la tine să vie.

2. Să nu întorci fața ta dela mine; ori în ce zi mă necăjesc, pleacă către mine urechea ta.

3. Ori în ce zi te voiu chema, degrab mă auzi.

4. Că s’au stins ca fumul zilele mele, și oasele mele ca o uscăciune s’au uscat.

5. Rănit am fost ca iarba, și s’a uscat inima mea, că mi-am uitat a mânca pâinea mea.

6. De glasul suspinului meu, s’a lipit osul meu de carnea mea.

7. Asemănatu-m’am cu pelicanul de pustie, făcutu-m’am ca corbul de noapte în loc nelăcuit.

8. Priveghiat-am și m’am făcut ca o pasăre ce este osebită pre casă.

9. Toată ziua m’au ocărât vrăjmașii mei, și cei ce mă lăudau, asupra mea se jurau.

10. Că cenușe ca pâinea am mâncat, și băutura mea cu plângere am amestecat.

11. De către fața iuțimei tale și a mâniei tale, că înălțându-mă m’ai surpat.

12. Zilele mele ca umbra s’au plecat, și eu ca iarba m’am uscat.

13. Iar tu Doamne, în veac rămâi, și pomenirea

ta în neam și în neam.

14. Tu sculându-te vei milui Sionul, că vremea este a te milostivi spre el, că a venit vremea.

15. Că bine au voit robii tăi pietrile lui, și de țărâna lui le va fi milă.

16. Şi se vor teme neamurile de numele Domnului, și toți împărații pământului de slava ta; că va zidi Domnul Sionul și se va arăta întru slava sa.

17. Căutat-au spre rugăciunea celor smeriți, și nu au defăimat cererea lor.

18. Să se scrie aceasta întru alt neam, și norodul ce se zidește va lăuda pre Domnul.

19. Că au privit dintru înălțimea cea sfântă a lui, Domnul din cer pre pământ s'au uitat.

20. Ca să auză suspinul celor ferecați, să dezlege pre fiii celor omorâți.

21. Ca să vestească în Sion numele Domnului, și lauda lui în Ierusalim.

22. Când se vor aduna noroadele dimpreună și împărații ca să slujască Domnului.

23. Răspuns-au lui în calea tăriei lui; împuținarea zilelor mele spune'mi.

24. Nu mă duce pre mine întru înjumătățirea zilelor mele; în neamul neamurilor anii tăi.

25. Întru început tu Doamne, pământul ai întemeiat, și lucrurile mâinilor tale sunt cerurile.

26. Acele vor pieri, iar tu vei rămânea; și toți ca o haină se vor învechi, și ca un vestmânt vei înveli pre ei și se vor schimba.

27. Iar tu acelaș ești și anii tăi nu vor lipsi.

28. Fiii robilor tăi vor lăcui, și sămânța lor în veac se va îndrepta.

PSALMUL 102, AL LUI DAVID.

1. Binecuvintează suflete al meu pre Domnul, și toate cele dinlăuntrul meu numele cel sfânt al lui.

2. Binecuvintează suflete al meu pre Domnul, și nu uita toate răsplătirile lui.

3. Pre cel ce curățește toate fărădelegile tale, pre cel ce vindecă toate boalele tale.

4. Pre cel ce izbăvește din stricăciune vieața ta, pre cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

5. Pre cel ce umple de bunătăți pofta ta; înoi-se'vor ca ale vulturului tinerețele tale.

6. Cel ce face milostenie Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate.

7. Cunoscute au făcut căile sale lui Moisi, fiilor lui Israil voile sale.

8. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult milostiv.

9. Nu până în sfârșit se va iuți, nici în veac se va mânia.

10. Nu dupre fărădelegile noastre au făcut nouă, nici dupre păcatele noastre ne-au răsplătit nouă.

11. Că dupre înălțimea cerului dela pământ, au întărit Domnul mila sa spre cei ce se tem de el.

12. Pre cât sunt de departe răsăriturile dela apusuri, depărtat-au dela noi fărădelegile noastre.

13. În ce chip miluește Tatăl pre fii, au miluit

Domnul pre cei ce se tem de dânsul.

14. Că el au cunoscut zidirea noastră, adusu-ș’au aminte că țărână suntem.

15. Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, așa va înflori.

16. Că duh a trecut într’însul, și nu va fi, și nu’și va mai cunoaște încă locul său.

17. Iar mila Domnului din veac și până în veac spre cei ce se tem de dânsul.

18. Şi dreptatea lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc așezământul de lege al lui, și’și aduc aminte de poruncile lui, ca să le facă pre ele.

19. Domnul în cer au gătit scaunul său, și Împărăția lui pre toți stăpânește.

20. Binecuvântați pre Domnul toți Îngerii lui, cei puternici la vârtute, cari faceți cuvântul lui, a auzi glasul cuvintelor lui.

21. Binecuvântați pre Domnul toate puterile lui, slugile lui, cari faceți voea lui.

22. Binecuvântați pre Domnul toate lucrurile lui, în tot locul stăpânirei lui, binecuvintează suflete al meu pre Domnul.

SLAVĂ...

PSALMUL 103, AL LUI DAVID.

Pentru facerea lumii.

1. Binecuvintează suflete al meu pre Domnul! Doamne Dumnezeul meu, slăvitu-te’ai foarte, întru mărturisire și în mare podoabă te-ai îmbrăcat.

2. Cel ce te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, cel ce întinzi cerul ca o piele.

3. Cel ce acoperi cu ape cele mai pre deasupra ale lui, cel ce pui norii suirea ta, cel ce umbli preste aripile vânturilor.

4. Cel ce faci pre Îngerii tăi duhuri, și pre slugile tale pară de foc.

5. Cel ce întemeiezi pământul preste întărirea lui, nu se va pleca în veacul veacului.

6. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea lui, preste munții vor sta ape.

7. De certarea ta vor fugi, de glasul tunetului tău se vor înfricoșa.

8. Se suie munți și se pogoară câmpi, în locul în care le-ai întemeiat pre ele.

9. Hotar ai pus, care nu'l vor trece, nici se vor întoarce să acopere pământul.

10. Cel ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape.

11. Adăpa-vor toate hiarele câmpului, așteptavor colunii întru setea lor.

12. Preste acelea păsările cerului vor locui, din mijlocul pietrilor vor da glas.

13. Cel ce adăpi munții din cele mai pre deasupra ale tale, din rodul lucrurilor tale se va sătura pământul.

14. Cel ce răsare iarbă dobitoacelor și pășune spre slujba oamenilor, ca să scoață pâine din pământ.

15. Şi vinul veselește inima omului, ca să veselească fața cu untdelemn, și pâinea inima

omului întărește.

16. Sătura-se’vor lemnele câmpului, chedrii Livanului, pre carii iai răsădit.

17. Acolo păsările se vor încuiba, lăcașul Erodiului povățuește pre ele.

18. Munții cei înalți cerbilor, piatra scăparea iepurilor.

19. Făcut-au luna spre vremi, soarele ș’a cunoscut apusul său.

20. Pus-ai întunerec și s’a făcut noapte, întru aceea vor trece toate hiarele pădurei.

21. Puii leilor răcnind ca să apuce și să ceară dela Dumnezeu mâncare lor.

22. Răsărita soarele și s’au adunat și în culcușurile lor vor zăcea.

23. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara.

24. Cât s’au mărit lucrurile tale, Doamne, toate întru înțelepciune le-ai făcut, umplutu-s’a pământul de zidirea ta!

25. Marea aceasta este mare și largă, acolo sunt jiganii, cărora nu este număr, jivinii mici cu mari.

26. Acolo corăbiile umblă, balaurul acesta, pre care l-ai zidit a’l batjocori pre el.

27. Toate către tine așteaptă să le dai lor hrană la bună vreme.

28. Dându-le tu lor, vor aduna; deschizând tu mâna ta, toate se vor umplea de bunătate.

29. Iar întorcându’ți tu fața ta, se vor turbura; lua-vei duhul lor și se vor sfârși, și în țărâna sa se vor întoarce.

30. Trimite-vei Duhul tău, și se vor zidi, și vei înnoi fața pământului.

31. Fie slava Domnului în veci, veseli-se’va Domnul de lucrurile sale.

32. Cel ce caută spre pământ și’l face pre el de se cutremură, cel ce se atinge de munți și fumegă.

33. Cânta-voiu Domnului în vieața mea, cânta-voiu Dumnezeului meu până ce voiu fi.

34. Îndulcească-se lui vorba mea, și eu mă voiu veseli de Domnul.

35. Lipsească păcătoșii de pre pământ, și cei fărădelege ca să nu fie ei. Binecuvintează suflete al meu pre Domnul!

SLAVĂ...

PSALMUL 104, AL LUI DAVID.

Aliluia.

1. Mărturisiți-vă Domnului și chemați numele lui, vestiți întru neamuri lucrurile lui.

2. Cântați’i lui și’l lăudați pre el, spuneți toate minunile lui.

3. Lăudați-vă întru numele cel sfânt al lui, veselească-se inima celor ce caută pre Domnul.

4. Căutați pre Domnul și vă întăriți, căutați fața lui pururea.

5. Aduceți-vă aminte de minunile lui, care au făcut, de minunile lui și de judecățile gurei lui.

6. Sămânța lui Avraam slugei lui, fiii lui Iacov, aleșii lui.

7. Acesta este Domnul Dumnezeul nostru, în tot pământul judecățile lui.

8. Adusuș’au aminte în veac de așezământul legii lui, de cuvântul care au poruncit într’o mie de neamuri.

9. Care au așezat lui Avraam, și jurământul său lui Isaac.

10. Şi l-au pus pre el lui Iacov spre poruncă, și lui Israil spre legătură veșnică.

11. Zicând: ție voiu da pământul lui Hanaan, funia moștenirei voastre.

12. Când erau ei la număr puțini, împuținați și nemernici într’însul.

13. Şi au trecut din neam în neam, și dela o împărăție la alt norod.

14. Nu au lăsat om să le facă lor strâmbătate, și au certat pentru dânșii împărați.

15. Nu vă atingeți de unșii mei, și întru proorocii mei nu vicleniți.

16. Şi au chemat foamete pre pământ, toată întărirea pâinei o au sfărâmat.

17. Trimis-au înaintea lor om, rob s’a vândut Iosif.

18. Smerit-au în obezi picioarele lui, prin fier a trecut sufletul lui.

19. Până ce a venit cuvântul lui, cuvântul Domnului l-au aprins pre el.

20. Trimis-a împăratul și l-a slobozit pre el, boierul norodului, și l-a lăsat pre el.

21. Pusul-a pre el domn casei lui și boier a toată

avuția lui.

22. Ca să învețe pre boierii lui ca însuș pre sine, și pre cei bătrâni ai lui să’i înțelepțească.

23. Şi a intrat Israil în Eghipet, și Iacov a nemernicit în pământul lui Ham.

24. Şi au înmulțit pre norodul său foarte, și l-au întărit pre el mai mult decât pre vrăjmașii lui.

25. Întors-au inima lor, ca să urască pre norodul lui, ca să viclenească întru slugile lui.

26. Trimis-au pre Moisi sluga sa, și pre Aaron pre care l-au ales luiș.

27. Pus-au întru dânșii cuvintele semnelor sale, și ale minunilor sale în pământul lui Ham.

28. Trimis-au întunerec și i-au întunecat, căci au amărât cuvintele lui.

29. Întors-au apele lor în sânge, și au omorât peștii lor.

30. Scos-a pământul lor broaște în cămările împăraților lor.

31. Zis-au și au venit muscă câinească și mușiță în toate hotarele lor.

32. Pus-au ploile lor grindină, foc arzând în pământul lor.

33. Şi au bătut viile lor și smochinii lor, și au sfărâmat tot lemnul hotarului lor.

34. Zis-au și au venit lăcustă și omidă, cărora nu era număr.

35. Şi au mâncat toată iarba în pământul lor, și au mâncat tot rodul pământului lor.

36. Şi au bătut pre tot născutul întâiu în pământul lor, pârga a toată osteneala lor.

37. Şi i-au scos pre ei cu argint și cu aur, și nu era întru semințiile lor bolnav.

38. Veselitu-s’a Eghipetul întru ieșirea lor, căci căzuse frica lor preste dânșii.

39. Întins-au nor spre acoperirea lor, și foc ca să lumineze lor noaptea.

40. Cerșit-au și au venit cârstei, și cu pâine cerească i-au săturat pre ei.

41. Desfăcut-au pieatra și au curs ape, curs-au întru cele fără de apă râuri.

42. Că s’au adus aminte de cuvântul cel sfânt al său, cel către Avraam sluga sa.

43. Şi au scos pre norodul său întru bucurie, și pre cei aleși ai săi întru veselie.

44. Şi le-au dat lor țările păgânilor, și ostenelele noroadelor au moștenit.

45. Ca să păzească dreptățile lui, și legea lui să o caute.

SLAVĂ...

DUPĂ A PATRUSPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... de trei ori. Prea Sfântă Treime... Şi după Tatăl nostru...Troparele acestea: Glas 8.

Ca și curva caz înaintea ta, ca să i-au iertare, și în loc de mir îți aduc lacrămi din inimă, ca să mă miluești ca și pre dânsa Mântuitorule, și să’mi dai iertare păcatelor; căci eu ca și dânsa, strig către tine: izbăvește-mă de întinăciunea faptelor mele.

Slavă...

Căci nu’ți aduci aminte sufletul meu de moarte?

Căci nu te întorci de acum către îndreptare, mai înainte până nu strigă trâmbița la judecată? Că atuncea nu va mai fi vreme de pocăință. Adu'ți aminte de Vameșul și de curva, carii strigau: greșit-am Doamne, miluește-mă.

Şi acum....

De Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioară, ca aceea ce ai întrecut cu adevărat cu nașterea ta și puterile cerești, noi cari prin tine ne-am îmbogățit cu Dumnezeire, neîncetat pre tine te slăvim.

Doamne miluește, de 40 de ori, și rugăciunea aceasta:

Mulțămimu'ți Doamne, Dumnezeul mântuirilor noastre, căci toate le faci pentru binele vieței noastre, și că ne-ai odihnit pre noi întru măsura nopței ce a trecut, și ne-ai sculat pre noi din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinăciunea cinstitului și slăvitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm: Doamne, dă-ne Dar și putere să ne învrednicim să cântăm ție cu înțelegere, și să ne rugăm deapururea, și totdeauna la tine să căutăm Mântuitorul și de bine făcătorul sufletelor noastre; lucrând cu frică și cu cutremur mântuirea noastră. Deci ascultă-ne și ne miluește pre noi, Îndurate. Zdrobește supt picioarele noastre pre nevăzuții și răsboinicii noștri vrăjmași. Primește cele dupre putere ale noastre mulțămiri. Dă-ne nouă Dar și putere întru deschiderea gurei noastre și ne învață pre noi îndurările tale; căci nu știm ce să ne rugăm precum se cuvine, de nu ne vei povățui tu Doamne cu Duhul tău cel Sfânt. Şi ori ce am greșit până întru acest ceas, cu cuvântul sau cu lucrul sau cu gândul, cu voie sau fără de voie, slobozi, lasă și iartă Doamne; că de te vei uita la fărădelegi Doamne, Doamne; cine va suferi? Că la tine este milostivirea, dela tine este izbăvirea, tu ești singur

sfânt, ajutător, puternic și sprijinitor al vieții noastre, și pre tine bine te cuvântăm întru toți vecii, Amin.

CATISMA A CINCISPREZECEA

PSALMUL 105, AL LUI DAVID.

✦ 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila lui.

2. Cine va grăi puterile Domnului, auzite va face toate laudele lui.

3. Fericiți cei ce păzesc judecata și fac dreptate în toată vremea.

4. Adu'ți aminte de noi Doamne, întru bunăvrerea norodului tău, cercetează-ne pre noi întru mântuirea ta.

5. Ca să vedem bunătatea aleșilor tăi, să ne veselim întru veselia neamului tău, să ne lăudăm cu moștenirea ta.

6. Greșit-am cu părinții noștri, nelegiuit-am, făcut-am strâmbătate.

7. Părinții noștri în Eghipet n'au înțeles minunile tale, nu s'au adus aminte de mulțimea milei tale, și te-au amărât suindu-se la Marea Roșie.

8. Şi i-au mântuit pre dânșii pentru numele său, ca să cunoască puterea lui.

9. Şi au certat Marea Roșie și au secat, și i-au povățuit pre dânșii întru adânc ca în pustie.

10. Şi i-au mântuit pre ei din mâna celui ce îi ura, și i-au izbăvit pre ei din mâna vrăjmașilor.

11. Acoperita apa pre cei ce îi necăjiau pre ei, nici unul dintr'înșii n'au rămas.

12. Şi au crezut cuvântului lui, și au cântat laudei lui.

13. Sârguitau, uitat-au lucrurile lui, n'au suferit sfatul lui.

14. Şi au poftit poftă întru pustie, și au ispitit pre Dumnezeu în loc fără de apă.

15. Şi le-au dat lor cererea lor, trimis-au sațiu în sufletele lor.

16. Şi au mâniat pre Moisi în tabără, și pre Aaron sfântul Domnului.

17. S'a deschis pământul și a înghițit pre Datan, și a acoperit întru adunare pre Aviron.

18. Şi s'a aprins foc întru adunarea lor, văpaie a ars pre păcătoși.

19. Şi au făcut vițel în Horiv, și s'au închinat celui cioplit.

20. Şi au schimbat slava lui întru asemănare de vițel, ce mănâncă iarbă.

21. Şi au uitat pre Dumnezeu cel ce i-au mântuit pre dânșii, pre cel ce au făcut mari în Eghipet.

22. Minunate în pământul lui Ham, înfricoșate în Marea Roșie.

23. Şi au zis să'i piarză pre dânșii, de nu ar fi stătut Moisi cel ales al lui întru zdrobire înaintea lui, ca să întoarcă mânia lui, ca să nu'i piarză pre dânșii.

24. Şi au defăimat pământul cel dorit, n'au crezut cuvântului lui.

25. Şi au cârtit în sălașele sale, n'au ascultat

glasul Domnului.

26. Şi au ridicat mâna sa asupra lor, ca să'i surpe pre ei în pustie.

27. Şi ca să surpe sămânța lor întru neamuri, și să'i risipească prin țări.

28. Şi au jertfit lui Velfegor, și au mâncat jertfele morților.

29. Şi l-au întărâtat pre el întru izvodirile lor și s'a înmulțit întru dânșii căderea.

30. Şi au stătut Finees, și l-au îmblânzit, și a încetat bătaea.

31. Şi i s'au socotit lui întru dreptate, în neam și în neam până în veac.

32. Şi l-au mâniat pre el la apa prigonirei, și s'a dosădit Moisi pentru dânșii.

33. Că au amărât Duhul lui, și au deosebit întru buzele lor.

34. Nu au pierdut neamurile, care au zis Domnul lor.

35. Şi s'au amestecat între păgâni, și au deprins lucrurile lor.

36. Şi au slujit celor cioplíți ai lor, și li s'au făcut lor spre sminteală.

37. Şi au jertfit pre fiii săi și pre fetele sale dracilor.

38. Şi au vărsat sânge nevinovat, sângele fiilor săi și al fetelor, spre cari i-au jertfit celor cioplíți ai lui Hanaan, și s'a omorât pământul întru sângiuri.

39. Şi s'au spurcat în faptele lor, și au curvit întru izvodirile lor.

40. Şi s'au mâniat cu iuțime Domnul asupra

norodului său și au urât moștenirea sa.

41. Şi i-au dat pre dânșii în mâinile vrăjmașilor, și i-au stăpânit pre ei cei ce îi urau pre ei.

42. Şi i-au necăjit pre ei vrăjmașii lor, și i-au împilat supt mâinile lor.

43. De multe ori i-au izbăvit pre dânșii, iară ei l-au amărât pre el întru sfatul lor, și s'au împilat întru fărădelegile lor.

44. Şi au văzut Domnul când se necăjiau ei, când au auzit el rugăciunea lor.

45. Şi s'au adus aminte de așezământul de lege al său, și s'au căit, dupre mulțimea milei sale.

46. Şi i-au dat pre ei spre milostivire înaintea tuturor celor ce i-au robit pre dânșii.

47. Mântuește-ne pre noi Doamne Dumnezeul nostru, și ne adună din neamuri, ca să ne mărturisim numelui tău celui sfânt, ca să ne fălim întru lauda ta.

48. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil din veac și până în veac, și va zice tot norodul: fie, fie!

SLAVĂ...

PSALMUL 106, AL LUI DAVID.

Aliluia.

1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila lui.

2. Să zică cei mântuiți dela Domnul, pre carii i-au izbăvit din mâna vrăjmașului.

3. Şi din țări i-au adunat pre dânșii, dela răsărituri și dela apusuri și dela miazănoapte și

dela mare.

4. Rătăcit-au în pustie fără de apă, calea cetăței celei de lăcuit n'au aflat.

5. Flămânzind și însetând, sufletul lor într'înșii se sfârșia.

6. Şi au strigat către Domnul, când se necăjiau ei, și din nevoile lor i-au izbăvit pre dânșii.

7. Şi i-au povățuit pre ei la cale dreaptă, ca să meargă în cetatea cea de lăcuit.

8. Mărturisească-se Domnului milele lui, și minunile lui fiilor oamenilor.

9. Că au săturat suflet deșert, și suflet flămând au umplut de bunătăți.

10. Pre cei ce șede-au întru întunerec și în umbra morții, pre cei ferecați cu sărăcia și cu fier.

11. Că au amărât cuvintele lui Dumnezeu, și sfatul celui prea Înalt l-au întărâtat.

12. Şi s'au împilat întru ostenele inimile lor, slăbit-au și nu era cine să le ajute.

13. Şi au strigat către Domnul când se necăjiau ei, și din nevoile lor i-au mântuit pre dânșii.

14. Şi i-au scos pre ei dintru întunerec și din umbra morții, și legăturile lor le-au rupt.

15. Mărturisească-se Domnului milele lui, și minunile lui fiilor oamenilor.

16. Că au sfărâmat porți de aramă, și zăvoare de fier au frânt.

17. Sprijinitu-i-au pre ei din calea fărădelegii lor, că pentru fărădelegile lor s'au împilat.

18. Toată mâncarea o a urât sufletul lor, și s'au apropiat până la porțile morței.

19. Şi au strigat către Domnul când se necăjiau ei, și din nevoile lor i-au mântuit pre dânșii.

20. Trimis-au cuvântul său, și i-au vindecat pre ei, și i-au scos din stricăciunile lor.

21. Mărturisească-se Domnului milele lui, și minunile lui fiilor oamenilor.

22. Şi să jertfească lui jertfă de laudă, și să vestească lucrurile lui întru bucurie.

23. Cei ce se pogoară la mare în vase, cei ce fac lucrare în ape multe.

24. Aceia au văzut lucrurile Domnului, și minunile lui întru adânc.

25. Zis-au, și a stătut duhul viforului, și s'au înălțat valurile ei.

26. Se suie până la ceruri și se pogoară până la adâncuri, sufletul lor întru răutăți se topia.

27. Turburatu-s'au, clătitu-s'au ca cel ce se îmbată, și toată înțelepciunea lor s'a înghițit.

28. Şi au strigat către Domnul, când se necăjiau ei, și din nevoile lor i-au scos pre dânșii.

29. Şi au poruncit viforului, și a stătut întru liniște, și au încetat valurile ei.

30. Şi s'au veselit căci s'au alinat, și i-au povățuit pre dânșii la limanul voiei lui.

31. Mărturisească-se Domnului milele lui, și minunile lui fiilor oamenilor.

32. Să'l înalțe pre dânsul întru adunarea norodului, și în scaunul bătrânilor să'l laude pre el.

33. Pus-au râurile întru pustie, și curgerile apelor întru sete.

34. Pământul cel roditor întru sărătură de

răutatea celor ce lăcuesc pre dânșii.

35. Pus-au pustiul întru iazere de ape, și pământul cel fără de apă, întru curgeri de ape.

36. Şi au sălășluit acolo pre cei flămânzi, și au așezat cetăți de lăcuit.

37. Şi au semănat țarine, și au sădit vii, și au făcut rod de sămânță.

38. Şi i-au blagoslovit pre ei, și s'au înmulțit foarte, și dobitoacele lor nu le-au împuținat.

39. Şi s'au împuținat, și s'au dosădit de necazul relelor și de durere.

40. Vărsatu-s'au urgisire preste boierii lor, și i-au făcut pre ei să rătăcească întru neumblată, și nu în cale.

41. Şi au ajutat săracului din sărăcie, și i-au pus pre ei ca pre niște oi de moștenire.

42. Vedea-vor drepții și se vor veseli, și toată fărădelegea își va astupa gura sa.

43. Cine este înțelept, și va păzi acestea, și va pricepe milele Domnului?

SLAVĂ...

PSALMUL 107, AL LUI DAVID.

1. Gata este inima mea Dumnezeule, gata este inima mea, cânta-voiu și voiu lăuda întru slava mea.

2. Deșteaptă-te slava mea, deșteaptă-te psaltire și alăută; deștepta-mă'voiu dimineața.

3. Mărturisi-mă'voiu ție întru noroade Doamne, cânta-voiu ție întru neamuri.

4. Că mare este deasupra cerurilor mila ta, și

până la nori adevărul tău.

5. Înalţă-te preste ceruri Dumnezeule, şi preste tot pământul slava ta.

6. Pentru ca să se izbăvească cei iubiţi ai tăi, mântueşte-mă cu dreapta ta şi mă auzi.

7. Dumnezeu au grăit întru sfântul său, înălta-mă'voiu şi voiu împărţi Sichima, şi valea lăcaşurilor voiu măsura.

8. Al meu este Galaad, şi al meu este Manasi, şi Efrem sprijinirea capului meu, Iuda împăratul meu.

9. Moav căldarea nădejdei mele, spre Idumeea voiu pune încălţămintea mea, mie cei de alt neam s'au supus.

10. Cine mă va duce la cetatea îngrădirei? Sau cine mă va povăţui până la Idumeea?

11. Au nu tu Dumnezeule, cel ce ne-ai lepădat pre noi? Şi au nu vei ieşi Dumnezeule, întru puterile noastre?

12. Dă-ne nouă ajutor din necaz, şi deşartă este mântuirea omului.

13. Întru Dumnezeu vom face putere, şi el va urgisi pre vrăjmaşii noştri.

PSALMUL 108, AL LUI DAVID.

1. Dumnezeule, lauda mea să nu o taci, că gura păcătosului şi gura vicleanului asupra mea s-au deschis.

2. Grăit-au împotriva mea cu limbă vicleană, şi cu cuvinte de urâciune m'au încunjurat, şi s'au luptat cu mine în zadar.

3. În loc ca să mă iubească, mă clevetiau, iar eu mă rugam.

4. Şi au pus împotriva mea rele în loc de bune, și urâciune în locul iubirei mele.

5. Pune preste dânsul pre cel păcătos, și diavolul să stea deadreapta lui.

6. Când se va judeca el, să iasă osândit, și rugăciunea lui să se facă întru păcat.

7. Fie zilele lui puține, și episcopia lui să o ia altul.

8. Să'i fie feciorii lui săraci, și muierea lui văduvă.

9. Mișcându-se să se mute fiii lui și să ceară, să se scoață din curțile casei lor.

10. Să scurme datornicul toate câte sunt ale lui, și să jefuiască streinii ostenelele lui.

11. Să nu'i fie lui sprijinitor, nici să'i fie milostivitor spre săracii lui.

12. Să fie feciorii lui întru pierzare, într'un neam să se stingă numele lui.

13. Pomenească-se fărădelegea părinților lui înaintea Domnului, și păcatul maicei lui să nu se șteargă.

14. Să fie înaintea Domnului pururea, și să piardă de pre pământ pomenirea lui.

15. Pentru că nu ș'au adus aminte a face milă, și au gonit pre omul cel sărac și mișel și umilit la inimă, ca să'l omoare.

16. Şi au iubit blestemul, și'i va veni lui; și nu a voit blagoslovenia, și se va depărta dela dânsul.

17. Şi s'a îmbrăcat cu blestemul ca cu o haină, și a intrat ca apa în mațele lui, și ca untdelemnul în

oasele lui.

18. Să'i fie lui ca o haină cu care se îmbracă, și ca un brâu cu care pururea se încinge.

19. Acesta este lucrul al celor ce mă clevetesc pre mine la Domnul, și al celor ce grăesc rele asupra sufletului meu.

20. Şi tu Doamne, Doamne, fă cu mine pentru numele tău, că bună este mila ta.

21. Izbăvește-mă, că sărac și mișel sunt eu, și inima mea s'a turburat înlăuntrul meu.

22. Ca umbra când se abate ea, m'am luat în laturi, scuturatu-m'am ca lăcustele.

23. Genunchele mele au slăbit de post, și carnea mea s'a schimbat pentru untuldelemn.

24. Şi eu m'am făcut ocară lor, văzutu-m'au, clătit-au cu capetele sale.

25. Ajută'mi mie Doamne Dumnezeul meu, și mă mântuește dupre mila ta.

26. Şi să cunoască, că mâna ta este aceasta, și tu Doamne o ai făcut pre dânsa.

27. Blestema-vor ei, și tu vei blagoslovi; cei ce se scoală asupra mea, să se rușineze; iar sluga ta se va veseli.

28. Îmbrace-se cei ce mă clevetesc pre mine în ocară, și să se învălească, ca și cu un veșmânt cu rușinea sa.

29. Mărturisi-mă'voiu Domnului foarte cu gura mea, și în mijlocul multora îl voiu lăuda pre el.

30. Că au stătut deadreapta săracului, ca să mântuiască de cei ce gonesc sufletul meu.

SLAVĂ...

DUPĂ A CINCISPREZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori, Prea Sfântă Treime... Şi după Tatăl nostru... Troparele acestea: Glas 1.

Cât este de mult noianul greşalelor mele Mântuitorule, și rău mă afund întru păcatele mele. Dă’mi mână, și mă mântuește, ca lui Petru, Dumnezeule, și mă miluește.

Slavă...

Că pentru gânduri rele și fapte m’am osândit Mântuitorule, dăruiește’mi gând de întoarcere Dumnezeule, ca să strig: mântuește-mă făcătorule de bine, bunule, și mă miluește.

Şi acum...

De Dumnezeu fericită Fecioară și întru tot nevinovată, curățește-mă pre mine ticălosul, care sunt întinat și pângărit de cele fără de cale ale mele fapte și de gânduri spurcate, preacurată și prea cinstită și întru tot sfântă Maică și Fecioară.

Doamne miluește, de 40 de ori, și rugăciunea aceasta:

Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, tu ești ajutorul meu; în mâinile tale sunt eu, ajută’mi mie; nu mă lăsa să greșesc ție, căci sunt rătăcit; nu mă lăsa să umblu după voea trupului meu; nu mă trece cu vederea Doamne, că bolnav sunt. Tu cunoști ce’mi este mie de folos, nu mă lăsa să pier pentru păcatele mele; nu mă părăsi Doamne, nici te depărta dela mine, că spre tine am năzuit. Învață-mă să fac voiea ta, că tu ești Dumnezeul meu. Vindecă sufletul meu, că am greșit ție; mântuește-mă pentru mila ta, că înaintea ta sunt toți cei ce mă necăjesc pre mine, și nu’mi este mie altă scăpare fără numai tu Doamne. Rușineze-se dar toți cei ce se scoală asupra mea, cei ce caută

sufletul meu ca să'l piarză pre el; că numai tu singur ești puternic Doamne, întru toate, și a ta este slava în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A ŞASESPREZECEA

PSALMUL 109, AL LUI DAVID.

✦ 1. Zis-au Domnul, Domnului meu: șezi deadreapta mea, până ce voiu pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

2. Toiagul puterei va trimite ție Domnul din Sion, și vei birui în mijlocul vrăjmașilor tăi.

3. Cu tine este începătura în ziua puterei tale, întru strălucirile Sfinților tăi; din pântece mai înainte de luceafăr te-am născut.

4. Juratu-s'au Domnul, și nu-i va părea rău; tu ești preot în veac, dupre rânduiala lui Melhisedec.

5. Domnul este deadreapta ta, sfărâmat-au în ziua mâniei sale împărați.

6. Judeca-va întru neamuri, plini-va căderile, zdrobi-va capete pre pământ ale multora.

7. Din pârâu în cale va bea, pentru aceasta va înălța capul.

PSALMUL 110, AL LUI DAVID.

1. Mărturisi-mă'voiu ție Doamne cu toată inima mea, în sfatul celor drepți și întru adunare.

2. Mari sunt lucrurile Domnului, dovedite întru toate voile lui.

3. Mărturisire și mare cuviință este lucrul lui, și dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

4. Pomenire au făcut minunilor sale, milostivul și înduratul Domnul.

5. Hrană au dat celor ce se tem de dânsul, aduce-și’va aminte în veac de așezământul de lege al său.

6. Tăria lucrurilor sale o au vestit norodului său, ca să le dea lor moștenirea neamurilor.

7. Lucrurile mâinilor lui: adevărul și judecata.

8. Credincioase sunt toate poruncile lui, întărite în veacul veacului, făcute întru adevăr și întru îndreptare.

9. Izbăvire au trimis norodului său; poruncit-au în veac așezământul de lege al său, sfânt și înfricoșat este numele lui.

10. Începătura înțelepciunei este frica Domnului, și înțelegere bună este tuturor celor ce o fac pre dânsa; lauda lui rămâne în veacul veacului.

PSALMUL 111, AL LUI DAVID.

Înțelegerea lui Agheu și a Zahariei.

1. Fericit bărbatul care se teme de Domnul; întru poruncile lui va voi foarte.

2. Puternică pre pământ va fi sămânța lui, neamul drepților se va blagoslovi.

3. Slavă și bogăție în casa lui; și dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

4. Răsărit-au întru întunerec lumină drepților, cel milostiv și îndurat și drept.

5. Bun este bărbatul care se îndură și împrumutează; tocmi-și’va cuvintele sale la

judecată.

6. Că în veac nu se va clăti; întru pomenire veșnică va fi dreptul.

7. De auzul rău nu se va teme, gata este inima lui a nădăjdui întru Domnul.

8. Întăritu-s'a inima lui, nu se va teme, până ce va privi asupra vrăjmașilor săi.

9. Risipitau, dat-au săracilor, dreptatea lui rămâne în veacul veacului, cornul lui se va înălța întru slavă.

10. Păcătosul va vedea și se va mânia, cu dinții săi va scrâșni și se va topi, pofta păcătosului va pieri.

SLAVĂ...

PSALMUL 112, AL LUI DAVID.

Pentru norodul cel nou.

1. Lăudați tineri pre Domnul, lăudați numele Domnului.

2. Fie numele Domnului binecuvântat, de acum și până în veac.

3. De la răsăriturile soarelui până la apusuri, lăudat este numele Domnului.

4. Înalt este preste toate neamurile Domnul, preste ceruri este slava lui.

5. Cine este ca Domnul Dumnezeul nostru? Cel ce lăcuește întru cele înalte.

6. Şi spre cele smerite privește, în cer și pre pământ; cel ce scoală dela pământ pre cel sărac, și

din gunoiu ridică pre cel mișel.

7. Ca să'l așeze pre el cu boierii, cu boierii norodului său.

8. Cel ce face a lăcui cea stearpă în casă, maica ce se veselește de feciori.

PSALMUL 113.

1. Întru ieșirea lui Israil din Eghipet, a casei lui Iacov din norod varvar.

2. Făcutu-s'a Iudeea sfințirea lui, Israil stăpânirea lui.

3. Marea a văzut și a fugit, Iordanul s'a întors înapoi.

4. Munții au săltat ca berbecii, și dealurile ca mieii oilor.

5. Ce'ți este ție mare, că ai fugit? Şi tu Iordane, că te-ai întors înapoi?

6. Munți că ați săltat ca berbecii, și dealurile ca mieii oilor?

7. De fața Domnului s'a clătit pământul, de fața Dumnezeului lui Iacov,

8. A celui ce au întors piatra în iazere de apă, și cea vârtoasă în izvoare de ape.

9. Nu nouă Doamne, nu nouă, ci numelui tău dă slavă, pentru mila ta și adevărul tău.

10. Ca nu cândva să zică neamurile: Unde este Dumnezeul lor?

11. Iar Dumnezeul nostru în cer și pre pământ; toate câte au vrut au făcut.

12. Idolii păgânilor: argint și aur, lucruri de mâini omenești.

13. Gură au și nu vor grăi, ochi au și nu vor vedea.

14. Urechi au și nu vor auzi, nări au și nu vor mirosi.

15. Mâini au și nu vor pipăi, picioare au și nu vor umbla, nu vor glăsui cu gâtlejul lor.

16. Asemenea lor să fie cei ce'i fac pre ei, și toți cei ce se nădăjduesc spre dânșii.

17. Casa lui Israil a nădăjduit spre Domnul, ajutorul și scutitorul lor este.

18. Casa lui Aaron a nădăjduit spre Domnul, ajutorul și scutitorul lor este.

19. Cei ce se tem de Domnul, au nădăjduit spre Domnul, ajutorul și scutitorul lor este.

20. Domnul pomenindu-ne pre noi, ne-au blagoslovit, blagoslovit-au casa lui Israil, blagoslovit-au casa lui Aaron.

21. Blagoslovit-au pre cei ce se tem de Domnul, pre cei mici cu cei mari.

22. Adaugă Domnul spre voi, spre voi și spre fiii voștri.

23. Blagosloviți sunteți voi Domnului, celui ce au făcut cerul și pământul.

24. Cerul cerului Domnului, iar pământul l-au dat fiilor oamenilor.

25. Nu cei morți te vor lăuda Doamne, nici toți cei ce se pogoară în iad.

26. Ci noi cei vii bine vom cuvânta pre Domnul de acum și până în veac.

PSALMUL 114, AL LUI DAVID.

1. Iubit-am, că va auzi Domnul glasul rugăciunii mele.

2. Că au plecat urechea sa mie, și în zilele mele îl voiu chema.

3. Cuprinsu-m’au durerile morței, primejdiile iadului m’au aflat, necaz și durere am aflat.

4. Şi numele Domnului am chemat. O Doamne! Izbăvește sufletul meu.

5. Milostiv este Domnul și drept, și Dumnezeul nostru miluește.

6. Cel ce păzește pre prunci, Domnul; smeritu-m’am și m’am mântuit.

7. Întoarce-te suflete al meu la odihna ta, că Domnul bine au făcut ție.

8. Că au scos sufletul meu din moarte, ochii mei din lacrămi și picioarele mele din alunecare.

9. Bine voiu plăcea înaintea Domnului, în laturea celor vii.

SLAVĂ...

PSALMUL 115, AL LUI DAVID.
Aliluia.

1. Crezut-am, pentru aceea am grăit, și eu m’am smerit foarte.

2. Şi am zis întru spaima mea: tot omul este

mincinos.

3. Ce voi răsplăti Domnului pentru toate, care mi-au dat mie?

4. Paharul mântuirei voiu lua, și numele Domnului voiu chema.

5. Rugăciunile mele Domnului voiu da înaintea a tot norodului lui.

6. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor lui.

7. O, Doamne, eu sluga ta, eu sluga ta și fiul slujnicei tale, rupt-ai legăturile mele.

8. Ţie voiu jertfi jertfă de laudă, și întru numele Domnului voiu chema.

9. Rugăciunile mele Domnului voiu da, înaintea a tot norodului lui.

10. În curțile casei Domnului, în mijlocul tău Ierusalime.

PSALMUL 116, AL LUI DAVID.

1. Lăudați pre Domnul toate neamurile, lăudați'l pre el toate noroadele.

2. Că s'a întărit mila lui preste noi, și adevărul Domnului rămâne în veac.

PSALMUL 117, AL LUI DAVID.

1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila lui.

2. Zică dar casa lui Israil că este bun, că în veac

este mila lui.

3. Zică casa lui Aaron că este bun, că în veac este mila lui.

4. Zică toți cei ce se tem de Domnul că este bun, că în veac este mila lui.

5. Din necaz am chemat pre Domnul, și m’au auzit întru desfătare.

6. Domnul este mie ajutor, și nu mă voiu teme ce’mi va face mie omul.

7. Domnul este mie ajutor, și eu voiu privi asupra vrăjmașilor mei.

8. Bine este a nădăjdui spre Domnul, decât a nădăjdui spre om.

9. Bine este a nădăjdui spre Domnul, decât a nădăjdui spre boieri.

10. Toate neamurile m’au înconjurat, și întru numele Domnului i-am înfrânt pre ei.

11. Încunjurând m’au încunjurat, și întru numele Domnului i-am înfrânt pre ei.

12. Încunjuratu-m’au ca albinele fagurul, și s’au aprins ca focul în spini, și întru numele Domnului i-am biruit pre ei.

13. Împins fiind, m’am povârnit să caz, și Domnul m’au sprijinit.

14. Tăria mea și lauda mea este Domnul, și s’au făcut mie spre mântuire.

15. Glas de bucurie și de mântuire în corturile drepților.

16. Dreapta Domnului a făcut putere, dreapta Domnului m’a înălțat, dreapta Domnului a făcut putere.

17. Nu voiu muri, ci voiu fi viu și voiu povesti lucrurile Domnului.

18. Certând, m'au certat Domnul, și morței nu m'au dat.

19. Deschideți mie porțile dreptăței, și intrând într'însele, mă voiu mărturisi Domnului.

20. Aceasta este poarta Domnului, drepții vor intra într'însa.

21. Mărturisi-mă'voiu ție, că m'ai auzit și te-ai făcut mie spre mântuire.

22. Piatra, carea nu o au socotit ziditorii, aceasta s'au făcut în capul unghiului.

23. Dela Domnul s'au făcut aceasta, și este minunată întru ochii noștri.

24. Aceasta este ziua care o au făcut Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într'însa. O, Doamne, mântuește! O, Doamne, sporește!

25. Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului. Blagoslovit-am pre voi din casa Domnului.

26. Dumnezeu este Domnul și s'au arătat nouă.

27. Tocmiți sărbătoare întru cele frumoase, până la cornurile Altarului.

28. Dumnezeul meu ești tu, și mă voiu mărturisi ție; Dumnezeul meu ești tu, și te voiu înălța. Mărturisi-mă'voiu ție că m'ai auzit și te-ai făcut mie spre mântuire.

29. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila lui.

SLAVĂ...

DUPĂ A ŞASESPREZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori. Prea Sfântă Treime... Şi după Tatăl nostru... Troparele acestea: Glas 1.

Altă lume te aşteaptă suflete, şi Judecătorul care va să vădiască cele ascunse ale tale şi rele. Deci nu rămânea întru aceste de aicea, ci apucă mai înainte de strigă către Judecătorul: Dumnezeule, milostiv fii mie şi mă mântueşte.

Slavă...

Pentrucă sunt înconjurat de multe păcate Mântuitorule, şi de rane fără de număr ale greşalelor, rogu-mă ţie milostive Hristoase, doftorul bolnavilor: cercetează, tămădueşte şi mă mântueşte.

Şi acum...

Suflete al meu, căci zaci fără de grije, lenevindu-te? Căci nu porţi grije de răutăţile ce ai făcut întru această viaţă? Nevoieşte-te de te îndreptează mai înainte până nu'ţi închide uşa Domnul. Aleargă la Născătoarea de Dumnezeu, cazi înaintea ei şi strigă: Nădejdea deznădăjduiţilor, mântueşte-mă pre mine, care mult ţi-am greşit, preacurată Stăpână.

Doamne milueşte, de 40 de ori, şi rugăciunea aceasta:

Doamne sfinte, carele întru cele de sus lăcueşti, şi spre cele smerite priveşti, şi cu ochiul tău cel a toate văzător, cauţi spre toată zidirea, ţie am plecat grumazul sufletului şi al trupului şi ţie ne rugăm, Sfinte al sfinţilor: tinde mâna ta cea nevăzută dintru sfânt lăcaşul tău, şi ne blagosloveşte pre noi pre toţi, şi ne iartă nouă

toată greșala cea cu voie și cea fără de voie, cu cuvântul sau cu lucrul. Dăruește-ne nouă Doamne, umilință; dăruește-ne lacrămi duhovnicești din suflet, spre spălarea păcatelor noastre celor multe; dăruește mare mila ta preste toată lumea ta și preste noi nevrednicii robii tăi, că binecuvântat și prea proslăvit este numele tău: al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

CATISMA A ŞAPTESPREZECEA

PSALMUL 118, AL LUI DAVID.

✦ 1. Fericiți cei fără prihană în cale, cari umblă în legea Domnului.

2. Fericiți cei ce cearcă mărturiile lui, cu toată inima îl vor căuta pre dânsul.

3. Că nu cei ce lucrează fărădelegea, în căile lui au umblat.

4. Tu ai poruncit poruncile tale, ca să le păzească foarte.

5. O, de s’ar îndrepta căile mele, să păzească îndreptările tale!

6. Atuncea nu mă voiu rușina, când voiu căuta spre toate poruncile tale.

7. Mărturisi-mă’voiu ție întru îndreptarea inimei, ca să mă învăț judecățile dreptăței tale.

8. Îndreptările tale voiu păzi, nu mă părăsi până în sfârșit.

9. Întru ce’și va îndrepta tânărul calea sa? Când va păzi cuvintele tale.

10. Cu toată inima mea te-am căutat pre tine, să nu mă lepezi dela poruncile tale.

11. Întru inima mea am ascuns cuvintele tale, ca să nu greșesc ție.

12. Bine ești cuvântat Doamne, învață-mă îndreptările tale.

13. Cu buzele mele am vestit toate judecățile gurei tale.

14. În calea mărturiilor tale m’am desfătat, ca întru toată bogăția.

15. Întru poruncile tale mă voiu deprinde și voiu cunoaște căile tale.

16. Întru îndreptările tale voiu cugeta, nu voiu uita cuvintele tale.

17. Răsplătește robului tău, viază-mă și voiu păzi cuvintele tale.

18. Descopere ochii mei și voiu cunoaște minunile din legea ta.

19. Nemernic sunt eu pre pământ, să nu ascunzi dela mine poruncile tale.

20. Iubita sufletul meu ca să dorească de judecățile tale în toată vremea.

21. Certat-ai pre cei mândri; blestemați cei ce se abat dela poruncile tale.

22. Ia dela mine ocara și defăimarea, că mărturiile tale am căutat.

23. Pentrucă au șezut boierii, și asupra mea clevetiau, iar robul tău se învăța întru îndreptările tale.

24. Că mărturiile tale cugetarea mea este, și sfaturile mele îndreptările tale.

25. Lipitu-s’a de pământ sufletul meu, viază-mă dupre cuvântul tău.

26. Căile mele le-am mărturisit și m’ai auzit, învață-mă îndreptările tale.

27. Calea îndreptărilor tale fă să o înțeleg, și mă voiu deprinde întru minunile tale.

28. Dormitata sufletul meu de trândăvie, întărește-mă întru cuvintele tale.

29. Calea nedreptăței depărtează-o dela mine, și cu legea ta mă milueşte.

30. Calea adevărului am ales, și judecățile tale n’am uitat.

31. Lipitu-m’am de mărturiile tale Doamne, nu mă rușina.

32. Pre calea poruncilor tale am alergat, când ai desfătat inima mea.

33. Lege pune’mi mie Doamne, în calea îndreptărilor tale, și o voiu căuta pre dânsa totdeauna.

34. Înțelepteşte-mă și voiu căuta legea ta și o voiu păzí pre éa cu toată inima mea.

35. Povățuește-mă în cărarea poruncilor tale, că aceea am vóit.

36. Pleacă inima mea la mărturiile tale, și nu la lăcomie.

37. Întoarce ochii mei să nu vază deșertăciunea, în calea ta mă viază.

38. Pune robului tău cuvântul tău, întru frica ta.

39. Șterge ocara mea de care îmi pare rău, că judecățile tale sunt bune.

40. Iată am dorit de poruncile tale, întru dreptatea ta mă viază.

41. Şi să vie preste mine mila ta Doamne,

mântuirea ta dupre cuvântul tău.

42. Şi voiu răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc, că am nădăjduit întru cuvintele tale.

43. Şi să nu iei din gura mea cuvântul adevărului până în sfârșit, că întru judecățile tale am nădăjduit.

44. Şi voiu păzi legea ta pururea, în veac și în veacul veacului.

45. Şi am umblat întru lărgime, că poruncile tale am căutat.

46. Şi am grăit întru mărturiile tale înaintea împăraților, și nu m'am rușinat.

47. Şi am cugetat la poruncile tale, care le-am iubit foarte.

48. Şi am ridicat mâinile mele spre poruncile tale, care le-am iubit, și m'am deprins întru îndreptările tale.

49. Pomenește cuvintele tale robului tău, de care mi-ai dat nădejde.

50. Aceasta m'a mângâiat întru smerenia mea, căci cuvântul tău m'a viat.

51. Cei mândri au făcut călcare de lege foarte, iar eu dela legea ta nu m'am abătut.

52. Adusu-mi'am aminte de judecățile tale cele din veac Doamne, și m'am mângâiat.

53. Mâhnire m'a cuprins despre cei păcătoși, cari părăsesc legea ta.

54. Lăudate erau de mine îndreptările tale, în locul nemerniciei mele.

55. Adusu-mi'am aminte noaptea de numele tău Doamne, și am păzit legea ta.

56. Aceasta s’a făcut mie, că îndreptările tale am căutat.

57. Partea mea ești Doamne, zis-am să păzesc legea ta.

58. Rugatu-m’am fetei tale cu toată inima mea, miluește-mă dupre cuvântul tău.

59. Cugetat-am la căile tale, și am întors picioarele mele la mărturiile tale.

60. Gătitu-m’am și nu m’am turburat a păzi poruncile tale.

61. Funiile păcătoșilor s’au înfășurat împrejurul meu, și legea ta n’am uitat.

62. În miezul nopței m’am sculat să mă mărturisesc ție, spre judecățile dreptăței tale.

63. Părtaș sunt eu tuturor celor ce se tem de tine, și celor ce păzesc poruncile tale.

64. De mila ta Doamne este plin pământul, îndreptările tale mă învață.

65. Bunătate ai făcut cu robul tău Doamne, dupre cuvântul tău.

66. Bunătate și învățătură și cunoștință mă învață, că poruncile tale am crezut.

67. Mai înainte de ce m’am smerit eu am greșit, pentru aceasta cuvântul tău am păzit.

68. Bun ești tu Doamne, și întru bunătatea ta mă învață îndreptările tale.

69. Înmulțitu-s’au asupra mea nedreptatea mândrilor, iar eu cu toată inima voiu cerca poruncile tale.

70. Închegatu-s’a ca laptele inima lor, iar eu la legea ta am cugetat.

71. Bine este mie că m’ai smerit, ca să mă învăț îndreptările tale.

72. Bună este mie legea gurei tale, mai vârtos decât mii de aur și de argint.

SLAVĂ...

STAREA ÎNTÂIA

73. Mâinile tale m’au făcut și m’au zidit, înțelepțește-mă și mă voiu învăța poruncile tale.

74. Cei ce se tem de tine mă vor vedea și se vor veseli, că întru cuvintele tale am nădăjduit.

75. Cunoscut-am Doamne, că drepte sunt judecățile tale, și întru adevăr m’ai smerit.

76. Facă-se dar mila ta ca să mă mângâe, dupre cuvântul tău robului tău.

77. Să’mi vie mie îndurările tale și voiu fi viu, că legea ta cugetarea mea este.

78. Să se rușineze cei mândri, că cu nedreptate au făcut fărădélegea asupra mea; iar eu mă voiu învăța întru poruncile tale.

79. Să mă întoarcă pre mine cei ce se tem de tine, și cei ce cunosc mărturiile tale.

80. Fie inima mea fără prihană întru îndreptările tale, ca să nu mă rușinez.

81. Stinge-se spre mântuirea ta sufletul meu, întru cuvintele tale am nădăjduit.

82. Sfârșitu-s’au ochii mei întru cuvântul tău, zicând: când mă vei mângâia?

83. Că m’am făcut ca un foale în brumă,

îndreptările tale nu le-am uitat.

84. Câte sunt zilele robului tău, când vei face mie judecată de către cei ce mă gonesc?

85. Spusu-mi'au mie călcătorii de lege bârfele, ci nu sunt ca legea ta Doamne.

86. Toate poruncile tale sunt adevărul; fără dreptate m'au gonit, ajută'mi.

87. Puțin de nu m'au sfârșit pre mine pre pământ, iar eu n'am părăsit poruncile tale.

88. După mila ta viază-mă, și voiu păzi mărturiile gurei tale.

89. În veac Doamne, cuvântul tău rămâne în cer.

90. În neam și în neam adevărul tău, întemeiat-ai pământul și rămâne.

91. Cu rânduiala ta rămâne ziua, că toate sunt slujitoare ție.

92. Că de nu ar fi fost legea ta gândirea mea, atuncea aș fi pierit întru smerenia mea.

93. În veac nu voiu uita îndreptările tale, că într'însele m'ai viat.

STAREA A DOUA

94. Al tău sunt eu, mântuește-mă că îndreptările tale am căutat.

95. Pre mine m'au așteptat păcătoșii să mă piarză, mărturiile tale am cunoscut.

96. A tot sfârșitul am văzut sfârșit, desfătată este porunca ta foarte.

97. Cât am iubit legea ta Doamne, toată ziua

gândirea mea este.

98. Mai mult decât pre vrăjmașii mei m’ai înțelepțit cu porunca ta, că în veac a mea este.

99. Mai mult decât toți cei ce mă învață am înțeles, că mărturiile tale gândirea mea este.

100. Mai mult decât cei bătrâni am priceput, că poruncile tale am căutat.

101. Despre toată calea rea am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele tale.

102. Dela judecățile tale nu m’am abătut, că tu ai pus lege mie.

103. Cât sunt de dulci gâtlejului meu cuvintele tale, mai mult decât mierea gurei mele.

104. Din poruncile tale am cunoscut, pentru aceasta am urât toată calea nedreptății.

105. Făclie picioarelor mele este legea ta, și lumină cărărilor mele.

106. Juratu-m’am și am pus ca să păzesc judecățile dreptății tale.

107. Smeritu-m’am până în sfârșit, Doamne, viează-mă dupre cuvântul tău.

108. Cele de bună voie ale gurei mele bine le voește Doamne, și judecățile tale mă învață.

109. Sufletul meu în mâinile tale este pururea, și legea ta n’am uitat.

110. Pus-au păcătoșii cursă mie, și dela poruncile tale n’am rătăcit.

111. Moștenit-am mărturiile tale în veac, că bucurie inimei mele sunt.

112. Plecat-am inima mea ca să facă îndreptările tale în veac, pentru răsplătire.

113. Pre călcătorii de lege i-am urât, și legea ta am iubit.

114. Ajutorul meu și sprijinitorul meu ești tu, întru cuvintele tale am nădăjduit.

115. Depărtați-vă dela mine cei ce vicleniți, și voiu cerca poruncile Dumnezeului meu.

116. Apără-mă dupre cuvântul tău și mă viează, și nu mă rușina pre mine dela așteptarea mea.

117. Ajută'mi și mă voiu mântui, și voiu cugeta întru îndreptările tale pururea.

118. Defăimat-ai pre toți cei ce se depărtează dela îndreptările tale, că nedrept este gândul lor.

119. Călcători de lege am socotit pre toți păcătoșii pământului, pentru aceasta am iubit mărturiile tale.

120. Pătrunde cu frica ta cărnurile mele, că de judecățile tale m'am temut.

121. Făcut-am judecată și dreptate, nu mă da pre mine celor ce'mi fac strâmbătate.

122. Primește pre robul tău întru bunătate, ca să nu mă clevetească cei mândri.

123. Ochii mei s'au stins spre mântuirea ta, și spre cuvântul dreptății tale.

124. Fă cu robul tău dupre mila ta, și întru îndreptările tale mă învață.

125. Robul tău sunt eu, înțelepțește-mă, și voiu cunoaște mărturiile tale.

126. Vremea este a face Domnului, stricat-au legea ta.

127. Pentru aceasta am iubit poruncile tale, mai mult decât aurul și topazia.

128. Pentru aceasta spre toate poruncile tale m’am îndreptat, toată calea nedreaptă am urât.

129. Minunate sunt mărturiile tale, pentru aceasta le-au cercat pre ele sufletul meu.

130. Arătarea cuvintelor tale luminează și înțelepțește pre prunci.

131. Gura mea am deschis și am tras duh, că de poruncile tale am dorit.

SLAVĂ...

STAREA A TREIA

132. Caută spre mine și mă miluește, dupre judecata celor ce iubesc numele tău.

133. Pașii mei îndreptează’i dupre cuvântul tău, și să nu mă stăpânească toată fărădelegea.

134. Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor, și voiu păzi poruncile tale.

135. Fața ta arată-o preste robul tău, și mă învață îndreptările tale.

136. Izvoare de ape au izvorât ochii mei, pentru că n’am păzit legea ta.

137. Drept ești Doamne, și drepte sunt judecățile tale.

138. Poruncit-ai dreptate a fi mărturiile tale, și adevărul foarte.

139. Topitu-ma râvnirea ta, că au uitat cuvintele tale vrăjmașii mei.

140. Cu foc lămurit este cuvântul tău foarte, și robul tău l-a iubit pre el.

141. Mai tânăr sunt eu și defăimat, îndreptările tale nu le-am uitat.

142. Dreptatea ta este dreptate în veac, și legea ta adevărul.

143. Necazuri și nevoi m'au aflat, poruncile tale sunt gândirea mea.

144. Dreptate sunt mărturiile tale în veac, înțelepțește-mă și voiu fi viu.

145. Strigat-am cu toată inima mea, auzi-mă Doamne, îndreptările tale voiu căuta.

146. Strigat-am către tine, mântuește-mă și voiu păzi mărturiile tale.

147. Apucat-am înainte fără de vreme și am strigat, întru cuvintele tale am nădăjduit.

148. Întâmpinat-au ochii mei către dimineață, ca să cuget la cuvintele tale.

149. Glasul meu auzi'l Doamne, dupre mila ta, dupre judecata ta mă viează.

150. Apropiatu-s'au cei ce mă goneau fărădelege, și dela legea ta s'au depărtat.

151. Aproape ești tu Doamne, și toate căile tale sunt adevărul.

152. Din început am cunoscut dintru mărturiile tale, că în veac le-ai întemeiat pre ele.

153. Vezi smerenia mea și mă scoate, că legea ta n'am uitat.

154. Judecă judecata mea, și mă izbăvește, pentru cuvântul tău mă viează.

155. Departe este dela păcătoși mântuirea, că îndreptările tale n'au căutat.

156. Îndurările tale multe sunt Doamne, dupre

judecata ta mă vieează.

157. Mulți sunt cei ce mă gonesc și mă necăjesc, dela mărturiile tale nu m’am abătut.

158. Văzut-am pre cei neînțelegători și mă topiam, că cuvintele tale nu le-am păzit.

159. Vezi că poruncile tale am iubit Doamne, întru mila ta mă vieează.

160. Începătura cuvintelor tale este adevărul, și în veac toate judecățile dreptății tale.

161. Boierii m’au gonit în zadar, și de cuvintele tale s’a înfricoșat inima mea.

162. Bucura-mă’voiu eu de cuvintele tale, ca cel ce află dobânzi multe.

163. Nedreptatea am urât și m’am scârbit, iar legea ta am iubit.

164. De șapte ori în zi te-am lăudat, pentru judecățile dreptății tale.

165. Pace este multă celor ce iubesc legea ta, și nu este lor sminteală.

166. Așteptat-am mântuirea ta Doamne, și poruncile tale am iubit.

167. Păzita sufletul meu mărturiile tale, și le-am iubit foarte.

168. Păzit-am poruncile tale și mărturiile tale, că toate căile mele înaintea ta sunt Doamne.

169. Să se apropie rugăciunea mea înaintea ta Doamne, dupre cuvântul tău mă înțelepțește.

170. Să intre cererea mea înaintea ta Doamne, dupre cuvântul tău mă izbăvește.

171. Răspunde-vor buzele mele laudă, când mă vei învăța îndreptările tale.

172. Spune-va limba mea cuvintele tale, că toate poruncile tale sunt dreptate.

173. Fie mâna ta să mă mântuiască, că poruncile tale am voit.

174. Dorit-am de mântuirea ta Doamne, și legea ta cugetarea mea este.

175. Viu va fi sufletul meu și te va lăuda, și judecățile tale vor ajuta mie.

176. Rătăcit-am ca o oaie pierdută, caută pre robul tău, că poruncile tale nu le-am uitat.

SLAVĂ...

DUPĂ A ŞAPTESPREZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori. Prea Sfântă Treime... Şi după Tatăl nostru... Troparele acestea: Glas 2.

Greșit-am ție Mântuitorule, ca și fiul cel curvar; primește-mă Părinte pre mine cel ce mă pocăesc, și mă miluește Dumnezeule.

Slavă...

Strig ție Hristoase Mîntuitorule, glasul Vameșului; milostiv fii mie ca și aceluia, și mă miluește Dumnezeule.

Şi acum...

De Dumnezeu Născătoare, să nu mă treci cu vederea pre mine cela ce am trebuință de sprijineala cea dela tine, că spre tine a nădăjduit sufletul meu; miluește-mă.

Doamne miluește, de 40 de ori, și rugăciunea aceasta:

Stăpâne Doamne a tot puternice și făcătorule a toate, Părintele îndurărilor și Dumnezeul milei, cela

ce ai zidit pre om din pământ și l-ai arătat pre el dupre chipul și asemănarea ta, ca și prin el să se slăvească pre pământ mare încuviințat numele tău, și fiind el căzut jos, cu călcarea poruncilor tale, zidindu’l iarăși a doua oară pre el mai spre bine, întru Hristosul tău, l-ai suit în ceruri; mulțămescu’ți că ai înmulțit spre mine slava ta, și nu m’ai dat pre mine vrăjmașilor miei, cari caută desăvârșit să mă tragă jos în prăpastia iadului, nici m’ai lăsat să pier împreună cu fărădelegile mele. Deci acum mult milostiv și iubitorul de bine Doamne, carele nu voiești moartea păcătosului, ci aștepți întoarcerea lui și’l primește, cel ce ridici pre oamenii cei căzuți și tămăduești pre cei zdrobiți, întoarce-mă și pre mine la pocăință, și fiind căzut jos, mă ridică, și zdrobit fiind, vindecămă. Adu’ți aminte de îndurările tale și de cea din veci a ta necuprinsă bunătate, și uită cele nenumărate ale mele fărădelegi, care cu lucrul și cu cuvântul le-am săvârșit. Dezleagă împietrirea inimei mele și’mi dă mie lacrămi de umilință spre curățirea spurcăciunei cugetului meu. Ascultă Doamne, ia aminte iubitorule de oameni, milostivește-te îndurate, și de tirania patimilor care împărățesc întru mine, slobozește ticălosul meu suflet. Şi să nu mă mai biruiască păcatul, nici să mă mai silnicească de acum vrăjmașul drac, nici să mă mai ducă la voile lui; ci cu mâna ta cea tare mă răpește de sub stăpânirea lui și împărățește tu întru mine bunule și iubitorule de oameni Doamne, și cu totul să fiu al tău, și binevoiește să viețuiesc de acum dupre voea ta; și prin cea negrăită bunătate a ta, dă’mi curățire a inimii, pază a gurei, îndreptare faptelor, cuget smerit, pace gândurilor, liniște sufleteștilor mele puteri, bucurie duhovnicească, dragoste curată, îndelungă răbdare, bunătate, blândețe,

credință nefățarnică și înfrânare prea cuprinzătoare, și mă umple de rodurile tuturor bunătăților cu Darul prea Sfântului tău Duh. Şi să nu mă ridici pre mine întru înjumătățirea zilelor mele, nici să’mi răpești sufletul meu neîndreptat și negătit; ci mă fă desăvârșit cu săvârșirea ta, și așa mă scoate dintru această vieață; ca trecând cu Darul tău fără de oprea-lă, începătoriile și stăpâniile întunerecului, să privesc și eu frumusețea cea nepovestită a neapropiatei slavei tale, împreună cu toți sfinții tăi, întru cari s’au sfințit și s’au proslăvit întru tot cinstitul și de mare cuviință numele tău în veci. Amin.

CATISMA A OPTSPREZECEA

Cântarea treptelor.

PSALMUL 119, AL LUI DAVID.

✦ 1. Către Domnul, când m'am necăjit am strigat și m'au auzit.

2. Doamne, izbăvește sufletul meu de buzele nedrepte și de limba vicleană.

3. Ce se va da ție și ce se va adauge ție spre limba vicleană?

4. Săgețile celui puternic sunt ascuțite cu cărbuni pustnicești.

5. Vai mie, că nemernicia mea s'a îndelungat, sălășluitu-m'am cu sălașele lui Chidar.

6. Mult a nemernicit sufletul meu; cu cei ce urau pacea, eram făcător de pace.

7. Când grăiam lor, se lupt-au cu mine în zadar.

PSALMUL 120, AL LUI DAVID.

1. Ridicat-am ochii mei la munți, de unde va veni ajutorul meu.

2. Ajutorul meu dela Domnul, cel ce au făcut cerul și pământul.

3. Să nu dai întru clătire piciorul tău, nici să dormiteze cel ce te păzește.

4. Iată nu va dormita, nici va adormi cel ce păzește pre Israil.

5. Domnul te va păzi pre tine, Domnul este acoperemânt ție preste mâna ta cea dreaptă.

6. Ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea.

7. Domnul te va păzi pre tine de tot răul, păzi-va sufletul tău Domnul.

8. Domnul va păzi intrarea ta și ieșirea ta, de acum și până în veac.

PSALMUL 121, AL LUI DAVID.

1. Veselitu-m'am de cei ce mi-au zis mie: în casa Domnului vom merge.

2. Stând erau picioarele noastre în curțile tale, Ierusalime.

3. Ierusalimul cel ce se zidește ca o cetate, a căruia împărtășirea lui este dimpreună.

4. Că acolo s'au suit semințiile, semințiile Domnului, mărturia lui Israil, ca să se mărturisească numelui Domnului.

5. Că acolo au șezut scaunele la judecată, scaunele asupra casei lui David.

6. Întrebați dar cele ce sunt spre pacea Ierusalimului, și îndestulare celor ce te iubesc pre tine.

7. Fie pace întru puterea ta, și îndestulare întru zidurile turnului tău.

8. Pentru frații mei și pentru vecinii mei, am grăit adecă pace de tine.

9. Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru, am căutat cele bune ție.

PSALMUL 122, AL LUI DAVID.

1. Către tine am ridicat ochii mei, cela ce lăcuești în cer.

2. Iată, precum sunt ochii slugilor în mâinile stăpânilor săi, precum sunt ochii slujnicii în mâinile stăpânei sale, așa ochii noștri către Domnul Dumnezeul nostru, până ce se va milostivi spre noi.

3. Miluește-ne pre noi Doamne, miluește-ne pre noi, că prea mult neam umplut de hulă.

4. Prea mult s'a umplut sufletul nostru; ocară celor ce sunt întru îndestulare și hulă celor mândri.

PSALMUL 123, AL LUI DAVID.

1. De nu ar fi că Domnul era întru noi, zică adecă Israil.

2. De nu ar fi că Domnul era întru noi, când s'au ridicat oamenii asupra noastră.

3. Iată, de vii ne-ar fi înghițit pre noi, când s'a iuțit mânia lui preste noi.

4. Iată, apa ne-ar fi înnecat pre noi, pârâu a trecut sufletul nostru.

5. Iată, a trecut sufletul nostru apa cea fără de stare.

6. Bine este cuvântat Domnul, carele nu ne-au dat pre noi spre vânarea dinților lor.

7. Sufletul nostru ca o pasăre s'a izbăvit din cursa vânătorilor; cursa s'a sfărâmat și noi ne-am izbăvit.

8. Ajutorul nostru este întru numele Domnului, celui ce au făcut cerul și pământul.

SLAVĂ...

PSALMUL 124, AL LUI DAVID.

1. Cei ce se nădăjduesc întru Domnul, ca muntele Sionului; nu se va clăti în veac cel ce lăcuește în Ierusalim.

2. Munții împrejurul lui și Domnul împrejurul norodului său, de acum și până în veac.

3. Că nu va lăsa Domnul toiagul păcătoșilor preste soarta drepților, ca să nu'și tinză drepții întru fărădelegi mâinile lor.

4. Fă bine Doamne, celor buni și celor drepți cu inima.

5. Iară pre cei ce se abat la îndărătnicii, duce'i-va Domnul cu cei ce lucrează fărădelegea, pace preste Israil.

PSALMUL 125, AL LUI DAVID.

1. Când au întors Domnul robia Sionului, făcutu-ne'am ca niște mângâiați.

2. Atuncea s'a umplut de bucurie gura noastră, și limba noastră de veselie; atuncea vor grăi întru neamuri, mărit-au Domnul a face cu dânșii.

3. Mărit-au Domnul a face cu noi, fost-am

veselindu-ne.

4. Întoarce Doamne robia noastră, ca pâraele în austru.

5. Cei ce seamănă cu lacrămi, cu bucurie vor secera.

6. Mergând, mergeau și plângeau, aruncând semințele sale, și venind, vor veni cu bucurie luându'și mănunchile sale.

PSALMUL 126, AL LUI DAVID.

1. De nu ar zidi Domnul casa, îndeșert s'ar osteni cei ce zidesc; de nu ar păzi Domnul cetatea, îndeșert ar priveghia cel ce o păzește.

2. Îndeșert este vouă a mâneca; sculați-vă după ce ați șezut, cei ce mâncați pâinea durerii; când va da iubiților săi somn.

3. Iată moștenirea Domnului, fiii plata rodului pântecelui.

4. Ca niște săgeți în mâna celui tare, așa fiii celor scuturați.

5. Fericit este, care își va plini pofta sa dintr'înșii; nu se vor rușina când vor grăi vrăjmașilor săi în porți.

PSALMUL 127, AL LUI DAVID.

1. Fericiți toți cei ce se tem de Domnul, cari umblă în căile lui.

2. Ostenelele rodurilor tale vei mânca, fericit ești și bine va fi ție.

3. Muierea ta ca o vie rodită în laturile casei tale,

fiii tăi ca niște tinere odrasle de maslin împrejurul mesei tale.

4. Iată așa se va blagoslovi omul cel ce se teme de Domnul.

5. Blagoslovi-te'va Domnul din Sion, și vei vedea bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieței tale.

6. Şi vei vedea pre fiii fiilor tăi, pace preste Israel.

PSALMUL 128, AL LUI DAVID.

1. De multe ori s'au luptat cu mine din tinerețele mele, zică adecă Israil.

2. De multe ori s'au luptat cu mine din tinerețele mele, și nu m'au biruit.

3. Preste spatele meu au lucrat păcătoșii, îndelungat-au fărădelegea sa.

4. Domnul cel drept au tăiat grumazii păcătoșilor.

5. Să se rușineze și să se întoarcă înapoi toți cei ce urăsc Sionul.

6. Facă-se ca iarba pre casă, carea mai înainte de smulgere s'a uscat,

7. De carea nu s'a umplut mâna sa cel ce seceră, și sânul său cel ce adună mănunchile.

8. Şi n'au zis cei ce treceau: blagoslovenia Domnului preste voi, blagoslovit-am pre voi întru numele Domnului.

SLAVĂ...

PSALMUL 129, AL LUI DAVID.

1. Dintru adâncuri am strigat către tine Doamne, Doamne auzi glasul meu.

2. Fie urechile tale luând aminte spre glasul rugăciunei mele.

3. De te vei uita la fărădelegi Doamne, Doamne cine va suferi! Că la tine este milostivirea.

4. Pentru numele tău te-am răbdat Doamne, așteptata sufletul meu spre cuvântul tău, nădăjduita sufletul meu spre Domnul.

5. Din streaja dimineței până în noapte, din streaja dimineței să nădăjduiască Israil spre Domnul.

6. Că la Domnul este mila și multă mântuire la el, și el va izbăvi pre Israil de toate fărădelegile lui.

SLAVĂ...

PSALMUL 130, AL LUI DAVID.

1. Doamne, nu s'a înălțat inima mea, nici s'au înălțat ochii mei, nici am umblat întru cele mari, nici întru cele mai minunate decât mine.

2. De nu m'am smerit cu gândul, ci am înălțat sufletul meu; precum este cel înțărcat spre maica lui, așa vei răsplăti spre sufletul meu.

3. Nădăjduiască Israil spre Domnul, de acum și până în veac.

PSALMUL 131, AL LUI DAVID.

1. Adu’ți aminte Doamne, de David și de toate blândețele lui.

2. Că s’a jurat Domnului, s’a făgăduit Dumnezeului lui Iacov.

3. De voiu intra în lăcașurile casei mele, de mă voiu sui pre patul așternutului meu.

4. De voiu da somn ochilor mei, și genelor mele dormitare.

5. Și odihnă tâmplelor mele, până ce voiu afla locul Domnului, lăcașul Dumnezeului lui Iacov.

6. Iată o am auzit pre ea în Efrata, aflatu-o-am pre ea în câmpii dumbrăvei.

7. Intra-vom în lăcașurile lui, închina-ne’vom la locul unde au stătut picioarele lui.

8. Scoală-te Doamne întru odihna ta, tu și sicriul sfințirei tale.

9. Preoții tăi se vor îmbrăca cu dreptate, și cuvioșii tăi se vor bucura.

10. Pentru David sluga ta, să nu întorci fața unsului tău.

11. Juratu-s’au Domnul lui David cu adeverință, și nu se va lepăda de dânsa; din rodul pântecelui tău voiu pune pre scaunul tău.

12. De vor păzi fiii tăi așezământul de lege al meu, și mărturiile mele acestea, care voiu învăța pre ei, și fiii lor până în veac vor ședea pre scaunul tău.

13. Că au ales Domnul Sionul, osebitul-au pre el spre lăcaș luiș.

14. Aceasta este odihna mea în veacul veacului, aicea voiu lăcui, că l-am ales pre el.

15. Vânatul lui blagoslovind îl voiu blagoslovi, pre

săracii lui voiu sătura de pâine.

16. Preoții lui voiu îmbrăca cu mântuire, și cuvioșii lui cu bucurie se vor bucura.

17. Acolo voiu răsări cornul lui David, gătit-am luminător unsului meu.

18. Pre vrăjmașii lui voiu îmbrăca cu rușine, și preste dânsul va înflori sfințenia mea.

PSALMUL 132, AL LUI DAVID.

1. Iată acum ce este bun sau ce este frumos, fără numai a locui frații împreună.

2. Ca mirul pre cap, cel ce se pogoară pre barbă, pre barba lui Aaron, carele se pogoară pre marginea îmbrăcămintei lui.

3. Ca roua Ermonului, ce se pogoară pre munții Sionului, că acolo au poruncit Domnul blagoslovenia și vieața până în veac.

PSALMUL 133, AL LUI DAVID.

1. Iată acum binecuvântați pre Domnul toate slugile Domnului, care stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru.

2. În nopți ridicați mâinile voastre la cele sfinte, și binecuvântați pre Domnul.

3. Blagoslovi-te'va Domnul din Sion, cel ce au făcut cerul și pământul.

SLAVĂ...

DUPĂ A OPTSPREZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori. Prea Sfântă Treime... Şi după Tatăl nostru... Troparele acestea: Glas 2.

Mai înainte până a nu mă osândi Doamne al meu, Doamne, dă'mi întoarcere și îndreptare păcatelor mele celor multe! Dă'mi umilință duhovnicească, ca să strig către tine: Milostive iubitorule de oameni Dumnezeul meu, mântuește-mă!

Slavă...

Cu dobitoacele cele fără de minte asemănându-mă eu curvarul, m'am însoțit cu ele. Dăruiește'mi întoarcere Hristoase, ca să i-au dela tine mare milă.

Şi acum...

Nu'ți întoarce Stăpână fața ta de către mine, care mă rog ție, ci ca o milostivă , Maică a înduratului Dumnezeu, sârguește-te mai înainte de sfârșit, dă'mi întoarcere, ca să mă mântuesc prin tine; că tu ești mântuirea mea și nădejdea mea cea nerușinată, Doamna mea.

Doamne miluește, de 40 de ori, și rugăciunea aceasta:

Doamne, nu cu mânia ta să mă mustri pre mine, nici cu urgia ta să mă cerți. Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, Fiule al lui Dumnezeu celui viu, miluește-mă pre mine păcătosul, săracul, golul, lenevosul, negrijilivul, lipsitul, ticălosul, curvarul, preacurvarul, malachiul, sodomleanul, întinatul, desfrânatul, necunoscătorul, nemilostivul, împietritul, îmbătatul, aprinsul, obraznicul, îndrăsnețul, cel fără de răspuns, nevrednicul iubirei tale de oameni și vrednicul de toată munca și de gheenă și de pedeapsă. Pentru mulțimea atâtor greșeli ale mele, nu mă pune sub mulțimea muncilor, izbăvitorule, ci mă miluește, că sunt neputincios și cu sufletul și cu trupul și cu socoteala și cu gândul, și mă

mântueşte pre mine nevrednicul robul tău, cu judecăţile care le ştii, prin rugăciunile preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei, şi ale tuturor sfinţilor cari din veci bine ţiau făcut ţie spre plăcere, că bine eşti cuvântat întru toţi vecii. Amin.

CATISMA A NOUĂSPREZECEA

PSALMUL 134, AL LUI DAVID.

Aliluia.

✦ 1. Lăudați numele Domnului, lăudați slugi pre Domnul.

2. Cei ce stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nóstru.

3. Lăudați pre Domnul, că este bun Domnul.

4. Cântați numelui lui, că este bun.

5. Că pre Iacov au ales luiș Domnul.

6. Pre Israil spre moștenire luiș.

✦ 7. Că eu am cunoscut că este mare Domnul.

✦ 8. Şi Domnul nostru preste toți dumnezeii.

9. Toate câte au vrut Domnul au făcut, în cer și pre pământ.

10. În mări și întru toate adâncurile.

11. Ridicând nori dela marginea pământului.

12. Fulgerele spre ploaie le-au făcut.

13. Cel ce scoate vânturile din vistieriile sale.

14. Carele au bătut cele întâiu născute ale Eghipetului.

15. Dela om până la dobitoc.

16. Trimis-au semne și minuni în mijlocul tău Eghipete.

17. Întru Faraon și întru toate slugile lui.

18. Carele au bătut neamuri multe.

19. Şi au ucis împăraţi tari.
20. Pre Sion împăratul Amoreilor.
21. Şi pre Og împăratul Vasanului.
22. Şi toate împărăţiile lui Hanaan.
23. Şi au dat pământul lor moștenire.
24. Moștenire lui Israil norodului său.
✦ 25. Doamne, numele tău este în veac.
✦ 26. Şi pomenirea ta în neam și în neam.
27. Că va judeca Domnul pre norodul său.
28. Şi spre slugile sale se va umili.
29. Idolii păgânilor, argint și aur, lucruri de mâini omenești.
30. Gură au și nu vor grăi.
31. Ochi au și nu vor vedea.
32. Urechi au și nu vor auzi.
33. Că nu este duh în gura lor.
34. Asemenea lor să fie cei ce fac pre aceștia.
35. Şi toţi cei ce se nădăjduesc într'înșii.
36. Casa lui Israil, binecuvântaţi pre Domnul!
37. Casa lui Aaron, binecuvântaţi pre Domnul!
38. Casa lui Levi, binecuvântaţi pre Domnul!
39. Cei ce vă temeţi de Domnul, binecuvântaţi pre Domnul!
✦ 40. Bine este cuvântat Domnul din Sion! Cel ce locuește în Ierusalim.

Aliluia.

PSALMUL 135, AL LUI DAVID.

✦ 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila lui.

2. Mărturisiți-vă Dumnezeului dumnezeilor, că în veac este mila lui.

3. Mărturisiți-vă Domnului domnilor, că în veac este mila lui.

4. Celui ce face minuni mari unuia, că în veac este mila lui.

5. Celui ce au făcut cerurile cu înțelegere, că în veac este mila lui.

6. Celui ce au întărit pământul preste ape, că în veac este mila lui.

7. Celui ce au făcut luminători mari, unuia, că în veac este mila lui.

8. Soarele spre stăpânirea zilei, că în veac este mila lui.

9. Luna și stelele spre stăpânirea nopței, că în veac este mila lui.

10. Celui ce au bătut Eghipetul cu cei întâiu născuți ai lor, că în veac este mila lui.

11. Şi au scos pre Israil din mijlocul lor, că în veac este mila lui.

✦ 12. Cu mână tare și cu braț înalt, că în veac este mila lui.

13. Celui ce au împărțit Marea Roșie întru despărțituri, că în veac este mila lui.

14. Şi au trecut pre Israil prin mijlocul ei, că în veac este mila lui.

15. Şi au scuturat pre Faraon și puterea lui în

Marea Roșie, că în veac este mila lui.

16. Celui ce au trecut norodul său în pustie, că în veac este mila lui.

17. Celui ce au bătut împărați mari, că în veac este mila lui.

18. Şi au omorât împărați tari, că în veac este mila lui.

19. Pre Sion împăratul Amoreilor, că în veac este mila lui.

20. Şi pre Og împăratul Vasanului, că în veac este mila lui.

21. Şi le-au dat pământul lor moștenire, că în veac este mila lui.

22. Moștenire lui Israil slugei sale, că în veac este mila lui.

23. Că întru smerenia noastră ne-au pomenit pre noi Domnul, că în veac este mila lui.

✦ 24. Şi ne-au izbăvit pre noi de vrăjmașii noștri, că în veac este mila lui.

25. Cel ce dă hrană la tot trupul, că în veac este mila lui.

✦ 26. Mărturisiți-vă Dumnezeului ceresc, că în veac este mila lui.

PSALMUL 136, AL LUI DAVID.

Prin Ieremia.

1. La râul Vavilonului, acolo am șezut și am plâns, când ne-am adus noi aminte de Sion.

2. În sălcii, în mijlocul lui, am spânzurat organele

noastre.

3. Că acolo ne-au întrebat pre noi, cei ce ne-au robit pre noi, cuvinte de cântări, și cei ce ne-au dus pre noi, cântare cântați nouă din cântările Sionului.

4. Cum vom cânta cântarea Domnului în pământ strein?

5. De te voiu uita Ierusalime, uitată să fie dreapta mea.

6. Să se lipească limba mea de grumazul meu, de nu'mi voiu aduce aminte de tine, de nu voiu pune înainte Ierusalimul, ca întru începutul veseliei mele.

7. Adu'ți aminte Doamne, de fiii lui Edom, în ziua Ierusalimului carii ziceau:

8. Stricați'l, stricați'l până la temeliile lui!

9. Fata Vavilonului ticăloasă, fericit este cel ce va răsplăti ție răsplătirea ta, care ai răsplătit nouă.

10. Fericit este care va apuca și va lovi pruncii tăi de piatră.

SLAVĂ...

PSALMUL 137, AL LUI DAVID.

De care și Agheu și Zaharia.

1. Mărturisi-mă'voiu ție Doamne cu toată inima mea, și înaintea Îngerilor voiu cânta ție, că ai auzit toate graiurile gurei mele.

2. Închina-mă'voiu la Biserica ta cea sfântă, și mă voiu mărturisi numelui tău, întru mila ta și adevărul tău, că ai mărit preste tot numele cel sfânt al tău.

3. Ori în ce zi te voiu chema, degrab mă auzi, înmulți-mă'vei în sufletul meu, cu puterea ta.

4. Mărturisească-se ție Doamne, toți împărații pământului, că au auzit toate graiurile gurei tale.

5. Şi să cânte întru căile Domnului, că mare este slava Domnului.

6. Că înalt este Domnul, și la cele smerite privește, și cele înalte de departe le cunoaște.

7. De voiu merge în mijlocul necazului, mă vei via; preste mânia vrăjmașilor mei întins-ai mâinile tale și m'a mântuit dreapta ta.

8. Domnul va răsplăti pentru mine; Doamne, mila ta este în veac, lucrurile mâinilor tale nu le trece cu vederea.

PSALMUL 138, AL LUI DAVID.

Al Zahariei, întru risipire.

1. Doamne, cercatu-m'ai și m'ai cunoscut; tu ai cunoscut șederea mea și scularea mea.

2. Tu ai priceput gândurile mele de departe.

3. Cărarea mea și funia mea tu o ai iscodit, și toate căile mele mai înainte le-ai văzut, că nu este vicleșug în limba mea.

4. Iată Doamne, tu ai cunoscut toate cele de pre urmă și cele de demult.

5. Tu m'ai zidit și ai pus preste mine mâna ta.

6. Minunată s'a făcut știința ta de către mine,

întăritu-s’a, nu voiu putea spre dânsa.

7. Unde mă voiu duce dela Duhul tău? Şi dela fața ta unde voiu fugi?

8. De mă voiu sui în cer, tu acolo ești; de mă voiu pogorî în iad, de față ești.

9. De voiu lua aripile mele de dimineață și mă voiu sălășlui la marginile mărei.

10. Că și acolo mâna ta mă va povățui și mă va ținea dreapta ta.

11. Şi am zis: au doară întunerecul mă va acoperi? Şi noaptea este luminare întru desfătăciunea mea.

12. Că întunerecul nu se va întuneca dela tine, și noaptea ca ziua se va lumina; precum este întunerecul ei, așa și lumina ei.

13. Că tu ai zidit rărunchii mei, sprijinitu-m’ai din pântecele maicei mele.

14. Mărturisi-mă’voiu ție, că cu înfricoșare te-ai minunat, minuate sunt lucrurile tale, și sufletul meu le cunoaște foarte.

15. Nu s’a ascuns osul meu dela tine, care l-ai făcut întru ascuns, și statul meu întru cele mai de jos ale pământului.

16. Cel nelucrat al meu l-au văzut ochii tăi, și în cartea ta toți se vor scrie; în zile se vor zidi și nimenea întru dânșii.

17. Iar mie foarte îmi sunt cinstiți prietenii tăi Dumnezeule, foarte s’au întărit stăpâniile lor.

18. Număra-voiu pre dânșii, și mai mult decât nisipul se vor înmulți; sculatu-m’am și încă sunt cu tine.

19. De vei să omori pre păcătoşi Dumnezeule; bărbaţii sângiurilor depărtaţi-vă dela mine.

20. Că pricinuitori sunteţi întru gânduri, lua-voi întru deşertăciuni cetăţile tale.

21. Au nu pre cei ce te urăsc pre tine Doamne, i-am urât, şi asupra vrăjmaşilor tăi m'am topit?

22. Cu urâciune desăvârşit i-am urât pre ei, neprieteni mi s'au făcut mie.

23. Ispiteşte-mă Dumnezeule şi cunoaşte inima mea, cearcă-mă şi cunoaşte cărările mele.

24. Şi vezi, de este calea fărădelegei întru mine, şi mă îndreptează în calea cea veşnică.

PSALMUL 139, AL LUI DAVID.

1. Scoate-mă Doamne dela omul viclean, dela bărbatul nedrept mă izbăveşte.

2. Cari gândiau nedreptate în inimă, toată ziua rânduiau răsboaie.

3. Ascuţita limba sa ca de şarpe, otravă de aspidă supt buzele lor.

4. Păzeşte-mă Doamne de mâna păcătosului, dela oamenii nedrepţi mă scoate, carii au gândit să împiedece paşii mei.

5. Ascuns-au mândrii cursă mie, şi cu funii au întins cursă picioarelor mele, pre lângă cărare smintele mi-au pus mie.

6. Zis-am Domnului: Dumnezeul meu eşti tu; ascultă Doamne glasul rugăciunii mele.

7. Doamne, Doamne, puterea mântuirei mele,

umbrit-ai preste capul meu în ziua de răsboiu.

8. Să nu mă dai Doamne, dela dorirea mea, celui păcătos; gândita împotriva mea, să nu mă părăsești, ca nu cândva să se înalțe.

9. Capul încunjurărei lor, osteneala buzelor lor va acoperi pre dânșii.

10. Cădea-vor preste dânșii cărbuni, cu foc îi vei surpa pre dânșii în ticăloșii, și nu vor putea răbda.

11. Bărbatul limbut nu se va îndrepta pre pământ; pre bărbatul nedrept, relele îl vor vâna spre stricăciune.

12. Cunoscut-am că va face Domnul judecată săracilor, și izbândă lipsiților.

13. Însă drepții se vor mărturisi numelui tău, și vor lăcui drepții cu fața ta.

SLAVĂ...

PSALMUL 140, AL LUI DAVID.

1. Doamne, strigat-am către tine, auzi-mă; ia aminte glasul rugăciunii mele, când strig către tine.

2. Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea ta, ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

3. Pune Doamne streaje gurei mele, și ușe de îngrădire împrejurul buzelor mele.

4. Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să tăgăduiesc răspunsurile cele din păcate.

5. Cu oamenii cei ce lucrează fărădelege, și nu mă voiu însoți cu aleșii lor.

6. Certa-mă'va dreptul cu milă și mă va mustra, iar untuldelemn al păcătosului să nu ungă capul

meu.

7. Că încă și rugăciunea mea este întru bune vrerile lor. Înghițitu-s'au lângă piatră judecătorii lor.

8. Auzi-se'vor graiurile mele, că s'au îndulcit. Ca o brazdă de pământ s'au rumpt pre pământ, risipitu-s'au oasele lor lângă iad.

9. Că, către tine Doamne, Doamne, ochii mei spre tine am nădăjduit, să nu ei sufletul meu.

10. Păzește-mă de cursa care mi-au pus mie, și de smintelele celor ce fac fărădelege.

11. Cădea-vor în mreaja sa păcătoșii, deosebi sunt eu până ce voiu trece.

PSALMUL 141, AL LUI DAVID.

Când a fost el în peșteră rugându-se.

1. Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m'am rugat.

2. Vărsa-voiu înaintea lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea lui voiu spune.

3. Când lipsia dintru mine duhul meu, și tu ai cunoscut cărările mele.

4. În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

5. Luat-am seama deadreapta și am privit, și nu era cine să mă cunoască.

6. Pierita fuga dela mine, și nu este cel ce caută sufletul meu.

7. Strigat-am către tine Doamne, zis-am: tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pământul celor

vii.

8. Ia aminte spre rugăciunea mea, că m'am smerit foarte.

9. Izbăveşte-mă de cei ce mă gonesc, că s'au întărit mai vârtos decât mine.

10. Scoate din temniţă sufletul meu, ca să se mărturisească numelui tău.

11. Pre mine mă aşteaptă drepţii, până ce vei răsplăti mie.

PSALMUL 142, AL LUI DAVID.

Când îl gonia pre el Avesalom fiul său.

1. Doamne auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea; întru adevărul tău auzi-mă, întru dreptatea ta.

2. Şi să nu intri la judecată cu robul tău, că nu se va îndrepta înaintea ta tot cel viu.

3. Că a gonit vrăjmaşul sufletul meu, împilat-a la pământ vieaţa mea, aşezatu-m'a întru întunerece ca pre morţii veacului.

4. Şi s'a mâhnit întru mine duhul meu, întru mine s'a turburat inima mea.

5. Adusu-mi'am aminte de zilele cele din început, cugetat-am la toate lucrurile tale, la faptele mâinilor tale am gândit.

6. Tins-am către tine mâinile mele, sufletul meu, ca nişte pământ fără de apă ţie.

7. Degrab auzi-mă Doamne, slăbita duhul meu, să nu întorci faţa ta dela mine, şi mă voiu asemăna celor ce se pogoară în groapă.

8. Auzită fă mie dimineața mila ta, că spre tine am nădăjduit. Arată'mi mie Doamne calea în care voiu merge, că la tine am ridicat sufletul meu.

9. Scoate-mă dela vrăjmașii mei, Doamne! La tine am scăpat.

10. Învață-mă să fac voea ta, că tu ești Dumnezeul meu, Duhul tău cel bun mă va povățui la pământul cel drept.

11. Pentru numele tău Doamne mă vei via, întru dreptatea ta vei scoate din necaz sufletul meu.

12. Şi întru mila ta vei sfârși pre vrăjmașii mei, și vei pierde pre toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul tău.

SLAVĂ...

DUPĂ A NOUĂSPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori. Prea Sfântă Treime... Şi după Tatăl nostru... Troparele acestea: Glas 7.

Mulțămind te slăvesc Dumnezeul meu, căci tuturor păcătoșilor le-ai dat pocăință.

Mântuitorule, să nu mă rușinezi când vei veni să judeci toată lumea, pre mine care am făcut lucruri de rușine.

Slavă...

Fără de număr greșindu'ți și pedepse nenumărate aștept Dumnezeul meu, îndurăte și mă mântuește.

Şi acum...

La mulțimea milei tale acum alerg. Dezleagă'mi lanțurile greșalelor mele, de Dumnezeu Născătoare.

Doamne miluiește, de 40 de ori, și rugăciunea aceasta:

Stăpâne Hristoase Dumnezeule, carele cu patimile tale ai vindecat patimile mele, și cu ranele tale ai tămăduit ranele mele, dăruiește'mi mie, care mult ți-am greșit, lacrămi de umilință. Amestecă cu trupul meu din miroseala făcătorului de vieață Trupului tău și îndulcește sufletul meu cu cinstit Sângele tău, de amărăciunea cu care m'a adăpat împrotivnicul. Înalță mintea mea către tine, care este trasă jos, și mă ridică din prăpastia pierzării, că nu am pocăință, nu am umilință, nu am lacrămi de mângâiere, care întorc fiii la moștenirea lor. Sunt întunecat la minte de patimile lumești; nu pociu să caut către tine întru durere, nu pociu să mă înfierbânt cu lacrămile dragostei celei către tine; ci Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, vistieria bunătăților, dăruiește'mi pocăință desăvârșită și inimă dureroasă spre căutarea ta. Dăruiește'mi Darul tău, și de iznoavă înnoiește întru mine închipuirile icoanei tale. Părăsitute-am eu, nu mă părăsi pre mine. Ieși spre căutarea mea, întoarce-mă iarăș la pășunea ta și mă numără împreună cu oile turmei tale celei alese. Hrănește-mă pre mine împreună cu dânsele din verdeața dumnezeeștilor tale Taine, pentru rugăciunile preacuratei Maicei tale și ale tuturor Sfinților, Amin.

CATISMA A DOUĂZECEA

PSALMUL 143, AL LUI DAVID.

Împotriva lui Goliat.

✦ 1. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul meu, cel ce învață mâinile mele spre oștire, degetele mele spre răsboiu.

2. Mila mea și scăparea mea, sprijinitorul meu, și izbăvitorul meu, scutitorul meu, și întru el am nădăjduit, cel ce supune norodul meu supt mine.

3. Doamne, ce este omul, că te-ai făcut cunoscut lui! Sau fiul omului, că îl socotești pre el?

4. Omul deșertăciunei s'a asemănat, zilele lui ca umbra trec.

5. Doamne, pleacă cerurile și te pogoară, atinge-te de munți și se vor fumega.

6. Fulgeră fulgere și'i vei risipi pre dânșii, trimite săgețile tale și'i vei turbura pre ei.

7. Trimite mâna ta dintru înălțime, scoate-mă și mă izbăvește din ape multe, din mâna fiilor celor streini,

8. A cărora gură a grăit deșertăciune, și dreapta lor este dreapta strâmbătății.

9. Dumnezeule, cântare nouă voiu cânta ție, în psaltire cu zece strune voiu cânta ție.

10. Celui ce dai mântuire împăraților, celui ce izbăvești pre David robul tău, de sabie cumplită.

11. Izbăvește-mă și mă scoate din mâna fiilor

celor streini, a cărora gură a grăit deșertăciune, și dreapta lor este dreapta strâmbătății.

12. Ai cărora fiii lor ca niște tinere odrasle, înfipte întru tinerețele lor. Fetele lor înfrumusețate, împodobite ca asemănarea Bisericii.

13. Cămările lor pline, vărsându-se din ceasta în ceea. Oile lor mult fătătoare, înmulțindu-se întru ieșirile lor.

14. Boii lor grași; nu este cădere de gard, nici trecătoare, nici strigare în ulițele lor.

15. Fericit-au pre norodul, căruia sunt acestea; fericit este norodul căruia Domnul este Dumnezeul lui.

PSALMUL 144, AL LUI DAVID.

1. Înălța-te’voiu Dumnezeul meu, Împăratul meu, și bine voiu cuvânta numele tău în veac și în veacul veacului.

2. În toate zilele bine te voiu cuvânta, și voiu lăuda numele tău în veac și în veacul veacului.

3. Mare este Domnul și lăudat foarte, și slavei lui nu este sfârșit.

4. Neamul și neamul vor lăuda lucrurile tale, și puterea ta vor vesti.

5. Mare cuviința slavei sfințirii tale vor grăi, și minunile tale vor povesti.

6. Şi puterea celor înfricoșate ale tale vor spune, și slava ta vor povesti.

7. Pomenirea mulțimei bunătății tale vor vesti, și de dreptatea ta se vor bucura.

8. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult milostiv.

9. Bun este Domnul tuturor, și îndurările lui preste toate lucrurile lui.

10. Mărturisească-se ție Doamne toate lucrurile tale, și cuvioșii tăi bine să te cuvinteze.

11. Slava Împărăției tale vor spune, și puterea ta vor grăi.

12. Ca să facă cunoscută fiilor omenești puterea ta, și slava marei cuviinței Împărăției tale.

13. Împărăția ta este Împărăție a tuturor veacurilor, și stăpânia ta întru tot neamul și neamul.

14. Credincios este Domnul întru toate cuvintele sale, și cuvios întru toate lucrurile sale.

15. Sprijinește Domnul pre toți cei ce cad, și îndreptează pre toți cei surpați.

16. Ochii tuturor spre tine nădăjduesc, și tu le dai lor hrană în vreme bună.

17. Deschizi tu mâna ta, și saturi pre tot cel viu de bunăvoință.

18. Drept este Domnul întru toate căile sale, și cuvios întru toate lucrurile sale.

19. Aproape este Domnul de toți cei ce'l chiamă pre el, de toți cei ce'l chiamă pre el întru adevăr.

20. Voea celor ce se tem de el va face, și rugăciunea lor va auzi și'i va mântui pre dânșii.

21. Păzește Domnul pre toți cei ce'l iubesc pre el, și pre toți păcătoșii va pierde.

22. Lauda Domnului va grăi gura mea, și bine să cuvinteze tot trupul numele cel sfânt al lui, în veac

și în veacul veacului.

SLAVĂ...

PSALMUL 145, AL LUI DAVID.

Al lui Agheu și al Zahariei.

1. Laudă suflete al meu pre Domnul, lăuda-voiu pre Domnul în vieața mea, cânta-voiu Dumnezeului meu până ce voiu fí.

2. Nu vă nădăjduiți spre boieri, spre fiii oamenilor, întru carii nu este mântuire.

3. Ieși-va duhul lui, și se va întoarce în pământul său.

4. În ziua aceea vor pieri toate gândurile lui.

5. Fericit este căruia Dumnezeul lui Iacov este ajutorul lui, nădejdea lui spre Domnul Dumnezeul lui.

6. Spre cel ce au făcut cerul și pământul, marea și toate cele ce sunt într'însele.

7. Spre cel ce păzește adevărul în veac, spre cel ce face judecată celór năpăstuiți, spre cel ce dă hrană celor flămânzi.

8. Domnul dezleagă pre cei ferecați în obezi, Domnul înțelepțește orbii, Domnul ridícă pre cei surpați, Dómnul iubește pre cei drepți, Domnul păzește pre cei nemernici.

9. Pre săracul și pre văduva va primi, și calea păcătoșilor o va píerde.

10. Împărăți-va Domnul în veac, Dumnezeul tău Sioane, în neám și în neam.

PSALMUL 146, AL LUI DAVID.

Al lui Agheu și al Zahariei.

1. Lăudați pre Domnul că este bun psalmul; Dumnezeului nostru să i se îndulcească lauda.

2. Zidind Ierusalimul Domnul, risipirile lui Israil va aduna.

3. Cel ce vindecă pre cei zdrobiți la inimă, și leagă zdruncinăturile lor.

4. Cel ce numără mulțimea stelelor, și lor tuturor numele le chiamă.

5. Mare este Domnul nostru și mare este tăria lui, și priceperii lui nu este număr.

6. Cel ce primește pre cei blânzi Domnul, și smerește pre cei păcătoși până la pământ.

7. Începeți a cânta Domnului întru mărturisire, cântați Dumnezeului nostru întru alăută.

8. Celui ce îmbracă cerul cu nori, celui ce gătește pământului ploaie, celui ce răsare în munți iarbă și pajiște spre slujba oamenilor.

9. Celui ce dă dobitoacelor hrana lor și puilor corbilor, celor ce'l chiamă pre el.

10. Nu întru puterea calului va voi, nici în pulpele bărbatului bine îi va plăcea.

11. Bine va voi Domnul întru cei ce se tem de dânsul, și întru cei ce nădăjduesc spre mila lui.

PSALMUL 147, AL LUI DAVID.

Al lui Agheu și al Zahariei.

1. Laudă Ierusalime pre Domnul, laudă pre

Dumnezeul tău Sioane;

2. Că au întărit încuetorile porților tale, blagoslovit-au pre fiii tăi întru tine.

3. Cel ce pune hotarele tale pace, și cu grăsime de grâu te-au săturat.

4. Cel ce trimite cuvântul său pământului, degrab aleargă cuvântul lui.

5. Al celui ce dă zăpada sa ca lâna, al celui ce presară negura ca cenușa,

6. Al celui ce pune ghiața sa ca pâinile, împotriva feții gerului lui cine va suferi?

7. Trimite-va cuvântul său și le va topi pre ele, sufla-va Duhul lui și vor curge ape.

8. Cel ce vestește cuvântul său lui Iacov, îndreptările și judecățile sale lui Israil.

9. Nu au făcut așa la tot neamul, și judecățile sale nu le-au arătat lor.

SLAVĂ...

Aliluia.

PSALMUL 148, AL LUI DAVID.

Al lui Agheu și al Zahariei.

1. Lăudați pre Domnul din ceruri, lăudați pre el întru cele înalte.

2. Lăudați pre el toți Îngerii lui, lăudați pre el toate puterile lui.

3. Lăudați pre el soarele și luna, lăudați pre el toate stelele și lumina.

4. Lăudați pre el cerurile cerurilor, și apa cea mai pre sus de ceruri să laude numele Domnului.

5. Că el au zis și s’au făcut, el au poruncit și s’au zidit.

6. Pusule-au pre ele în veac și în veacul veacului, poruncă au pus și nu va trece.

7. Lăudați pre Domnul de pre pământ, balaurii și toate adâncurile.

8. Focul, grindina, zăpada, ghiața, duhul cel de vifor, cele ce fac cuvântul lui.

9. Munții și toate dealurile, lemnele cele roditoare și toți chedrii,

10. Hiarele și toate dobitoacele cele ce se târăsc, și păsările cele sburătoare,

11. Împărații pământului și toate noroadele, domnii și toți judecătorii pământului,

12. Tinerii și fecioarele, bătrânii cu cei mai tineri, să laude numele Domnului, că s’au înălțat numele lui, al unuia,

13. Mărturisirea lui pre pământ și în cer. Şi va înălța cornul norodului său.

14. Cântare tuturor cuvioșilor lui, fiilor lui Israil, norodului ce se apropie de dânsul.

PSALMUL 149, AL LUI DAVID.

1. Cântați Domnului cântare nouă, lauda lui în Biserica cuvioșilor.

2. Veselească-se Israil de cel ce l-au făcut pre el, și fiii Sionului să se bucure de Împăratul lor.

3. Să laude numele lui în horă, în timpină și în psaltire să’i cânte lui.

4. Că binevoieşte Domnul întru norodul său, și va înălța pre cei blânzi întru mântuire.

5. Lăuda-se'vor cuvioșii întru slavă, și se vor bucura întru așternuturile lor.

6. Înălțările lui Dumnezeu în gâtlejul lor, și săbii de amândouă părțile ascuțite în mâinile lor.

7. Ca să facă izbândă întru neamuri, mustrări întru noroade.

8. Ca să lege pre împărații lor cu obezi, și pre slăviții lor cu cătuși de fier.

9. Ca să facă întru dânșii judecată scrisă. Slava aceasta este tuturor cuvioșilor lui.

PSALMUL 150, AL LUI DAVID.

1. Lăudați pre Dumnezeu întru Sfinții lui, lăudați pre el întru tăria puterii lui.

2. Lăudați pre el întru puterile lui, lăudați pre el dupre mulțimea slavei lui.

3. Lăudați pre el în glas de trâmbiță, lăudați pre el în psaltire și în alăută.

4. Lăudați pre el în timpină și în horă, lăudați pre el în strune și în organ.

5. Lăudați pre el în chimvale bine răsunătoare, lăudați pre el în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pre Domnul.

SLAVĂ...

DUPĂ A DOUĂZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori. Prea Sfântă Treime... Şi după Tatăl nostru...Troparele acestea: Glas 6.

Plinirea tuturor bunătăților tu ești Hristoase al meu. Umple de veselie și de bucurie sufletul meu, și mă mântuește ca un mult milostiv.

Slavă...

De am greșit Hristoase Mântuitorul meu înaintea ta, dar alt Dumnezeu afară de tine nu știu, și nădăjduesc la milostivirea ta. Ci mă primește pre mine, cela ce mă întorc, Milostive Părinte și Fiule Unule Născut și Duhule Sfinte, ca pre fiul cel curvar, și mă mântuește.

Şi acum....

Altă scăpare, și fierbinte sprijineală, afară de tine nu știu. Ci, ca ceea ce ai îndrăzneală către cel ce s'au născut din tine Stăpână, ajută'mi și mă mântuește pre mine robul tău.

Doamne miluește, de 40 de ori, și rugăciunea aceasta:

Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeul meu, miluește-mă pre mine păcătosul, și'mi iartă mie nevrednicului robului tău, câte ți'am greșit în toată vremea vieței mele și până astăzi. Şi orice am păcătuit ca un om: cele cu voie ale mele păcate și cele fără de voie, cele cu lucrul și cu cuvântul, cele cu mintea și cu gândul, cele din nesocoteală și din răpire și din multa mea lenevire și trândăvire; ori de m'am jurat pre numele tău cel sfânt, ori de m'am jurat strâmb, sau de am hulit în gândul meu, sau de am ocărât pre cineva, sau de am năpăstuit, sau am întristat, sau am mâniat întru ceva, sau am furat, sau am curvit, sau am mințit, sau am mâncat întru ascuns, sau vreun prieten au năzuit la mine și

l-am trecut cu vederea, sau pre vreun frate de am necăjit și l-am amărât, sau stând cu el la rugăciune și la cântare, mintea mea cea rea a umblat la cele viclene, sau de m'am desfătat afară de cuviință, sau de am râs nebunește, sau de am grăit glume, sau de m'am trufit, sau la măriri deșarte de am gândit, sau la frumusețe deșartă de am privit și de dânsa m'am lenevit de rugăciunea mea, sau de n'am păzit porunca duhovnicescului meu părinte, sau am grăit vorbe deșarte, sau altceva rău de am făcut; pentrucă acestea toate și mai mai multe decât acestea am lucrat, pre care nici le țiu minte; miluește-mă Doamne și mi le iartă toate, ca un bun și iubitor de oameni, ca în pace să adorm și să dorm, cântând și binecuvântând și slăvindu-te pre tine, împreună cu cel fără de început al tău Părinte și cu prea sfântul și bunul și de viață făcătorul tău Duh, Amin.

Acest psalm deosebit este scris de David, și afară de numărul celor 150 de Psalmi, când singur s-a bătut cu Goliat.

1. Mic eram între frații mei, și mai tânăr în casa tatălui meu; păscut-am oile tatălui meu.
2. Mâinile mele au făcut organul, și degetele mele au alcătuit psaltirea.
3. Şi cine va vesti Domnului meu? Însuși Domnul, însuși va auzi.
4. Însuși au trimis pre Îngerul său, și m-a luat dela oile tatălui meu, și ma uns cu untuldelemn al ungerei sale.
5. Frații mei buni și mari, și n-au binevoit întru dânșii Domnul.
6. Ieșit-am întru întâmpinarea celui de alt neam, și m-a blestemat întru idolii săi.
7. Iar eu zmulgând sabia dela dânsul, i-am tăiat capul lui, și am ridicat ocara dintru fiii lui Israil.

CINSTITUL PARACLIS AL DOILEA

AL PREA SFINTEI DE DUMNEZEU NĂSCĂTOAREI

Ce se cântă la toată scârba sufletului și la vreme de nevoie și de grije.

Facerea fericitului împărat Chir Teodor Lascar

De este preot, zice: Bine este cuvântat Dumnezeul nostru…, iar de nu este Preot, zice: Pentru rugăciunile Sfinților părinților noștri… Apoi: sfinte Dumnezeule…, Prea Sfântă Treime… și după: Tatăl nostru… Că a ta este Împărăția…, Doamne miluește, de 12 ori. Apoi: Veniți să ne închinăm…de 3 ori. Deci: Doamne auzi rugăciunea mea…Apoi: Dumnezeu este Domnul!… de 3 ori, și Troparele acestea, glas 4:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi păcătoșii și smeriții și să cădem cu pocăință, strigând dintru adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; sârguește, că pierim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pre robii tăi în deșert, că numai pre tine te avem ajutătoare. De 2 ori.

Slavă... Şi acum...

Nici odinioară nu vom tăcea noi nevrednicii a vesti puterile tale, Născătoare de Dumnezeu; că de nu ai fi stătut tu să te rogi pentru noi, cine ne-ar fi mântuit pre noi dintru atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi ținut pre noi până acum slobozi? Nu ne vom depărta dela tine, Stăpână, că tu mântuești pre

robii tăi pururea din toate nevoile, ceea ce ești singură binecuvântată.

După aceasta Psalmul 50: Miluește-mă Dumnezeule...

Canon de Rugăciune

Către Prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu

Peasna 1, glas 8 Irmos.

Pre Faraon cel ce se purta în căruță l-a cufundat toiagul lui Moisi, cel ce a făcut minuni de demult, în chipul Crucii lovind și despărțind marea și pre Israil fugătorul cel pedestru l-a mântuit, pre cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Stih: Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuește-ne pre noi

Valurile ispitelor viforăsc smeritul meu suflet, și norii primejdiilor acoper inima mea, Mireasă a lui Dumnezeu; cee ce ai născut Lumina cea dumnezeeească și mai înainte de veci, strălucește’mi lumină de bucurie.

De nenumărate nevoi și scârbe și de vrăjmașii cei răi și de primejdiile vieței mântuește-mă cu puterea ta, ceea ce ești cu totul fără de prihană, ca să laud și să măresc mila ta cea nemăsurată și folosința ta cea către mine.

Slavă...

Acum nădăjduindu-mă, la sprijineala ta cea tare am scăpat, și către acoperemântul tău cu tot sufletul am alergat, și genunchele îmi plec Stăpână, și plâng și suspin, să nu mă treci cu vederea pre mine ticălosul, scăparea creștinilor.

Şi acum...

Nu voiu tăcea a lăuda totdeauna măririle tale, că de nu ai fi stătut tu Fecioară pentru mine, pururi rugând pre Fiul și Dumnezeul tău, cine m’ar fi

izbăvit dintru atâtea scârbe și cumplite primejdii?

Peasna, 3 Irmos:

Doamne, acela ce ai făcut cele deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, tu pre mine mă întărește întru dragostea ta, că tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, unule, iubitorule de oameni.

Lipsindu-mă de toate, cu durere strig ție: apucă mai 'nainte, fierbinte folositoare, și al tău ajutor dă'mil mie robului tău, celui smerit și ticălos, care cu căldură caut sprijineala ta.

Minunat-ai cu adevărat acum spre mine Stăpână, facerile de bine ale tale Fecioară și milele tale. Pentru aceea te slăvesc și laud și cinstesc multa și nemăsurata purtarea ta de grije.

Slavă...

Viforul primejdiilor mă viscolește Stăpână, și valurile grijilor mă înneacă; ci apucând mai 'nainte, dă'mi mână de ajutor, sprijinirea și părtinirea mea cea fierbinte.

Şi acum...

Adevărată Născătoare de Dumnezeu te mărturisesc Stăpână, pre tine ceea ce ai pierdut stăpânirea morței, căci, ca ceea ce din fire ești vie, din legăturile iadului către vieață m'ai scos, pre mine care am căzut pre pământ.

Catavasie.

Mântuește din nevoi pre robii tăi, prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, că noi după Dumnezeu toți năzuim la tine, ca și către un zid nemișcat și folositoare.

Caută cu milostivire, cea cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, la necazul cel cumplit al trupului meu, și vindecă durerea sufletului meu.

După aceasta, Ectenia dupre obiceiu și Vozglas.
Că milostiv și iubitor de oamnei...
Apoi Sedealna, glas 2.

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nesurpat, izvorul milei și lumii scăpare, cu deadinsul strigăm ție, Născătoare de Dumnezeu Stăpână: vino degrab și ne izbăvește pre noi din nevoi, una ceea ce ești grabnică folositoare.

Peasna, 4 Irmos:

Tu ești tăria mea Doamne, tu puterea mea, tu ești Dumnezeul meu, tu bucuria mea, acela ce nu ai lăsat sânurile Tatălui, și a noastră sărăcie o ai cercetat. Pentru aceasta cu proorocul Avacum strig către tine: slavă puterii tale, iubitorule de oameni.

Unde dar voiu găsi altă sprijineală? Unde voiu scăpa? Unde mă voiu mântui? Şi care ajutor cald voiu avea? Clătit fiind de scârbele și de valurile vieței, vai mie! Spre tine singură mă nădăjduesc și îndrăznesc și mă laud și alerg către acoperământul tău, mântuește-mă.

Râul cel dulce al milei tale Preacurată, care râurează cu bogate daruri pre prea ticălosul și smeritul meu suflet, care arde în cuptorul ispitelor și al scârbelor, îl măresc, propoveduesc și alerg la acoperemântul tău, mântuește-mă.

Slavă...

Pre tine Curată, pre tine una Fecioară neîntinată, te am zid nesurpat, scăpare, acoperemânt tare și armă de mântuire; nu mă trece cu vederea pre mine păcătosul, nădejdea celor fără de nădejde, ajutătoarea neputincioșilor, bucuria scârbiților și sprijineala.

Şi acum...

Cum voiu putea spune dupre vrednicie

nenumărate îndurările tale, o Stăpână, care ca o apă pururea mi-au înconjurat sufletul meu cel foarte scârbit? Ci, o a ta purtare de grije și facere de bine, care o am pierdut nebunește ticălosul.

Peasna 5, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat dela fața ta, cela ce ești lumina neapusă, și m'a acoperit întunerecul cel strein, pre mine ticălosul? Ci mă întoarce, și la lumina poruncilor tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Din toate primejdiile și grijile și scârbele și neputințele și necazurile mântuește-mă, și cu puterea ta și cu acoperemântul tău păzește-mă nevătămat din toate nevoile, și de vrăjmașii ce mă supără și mă urăsc pre mine, Fecioară cu totul fără de prihană.

Cu mulțămită strig ție: bucurăte Maică Fecioară. Bucurăte Mireasă dumnezeeească. Bucurăte dumnezeescule acoperemânt. Bucurăte armă și zid nesurpat. Bucurăte folositoare și ajutătoare și mântuire a celor ce aleargă către tine cu credință.

Slavă...

Cei ce mă urăsc în deșert, săgeți și săbii și groapă au gătit, și caută pre prea ticălosul meu trup să'l rumpă, și doresc să'l pogoare în pământ; ci dela aceștia mai 'nainte apucând, mântuește-mă Preacurată.

Şi acum...

Ce dar de mulțămită îți voiu aduce ție, pentru darurile tale cari m'am îndulcit și pentru bunătatea ta cea nemăsurată? Pentru aceea slăvesc, cânt și măresc milostivirea ta cea negrăită către mine.

Peasna 6, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsa către Domnul și lui

voiu spune scârbele mele. Că s'a umplut sufletul meu de nevoi și vieața mea s'a apropiat de iad; ci mă rog ca Iona: Dumnezeule, scoate-mă din stricăciune.

Norii scârbelor mau acoperit ticălosul meu suflet și inima, și întunecare îmi fac mie, Facioară; ci ca ceea ce ai născut Lumina cea neapropiată, gonește'i pre aceștia departe, cu suflarea dumnezeeeștei tale rugăciuni.

Mângâiere întru scârbe te știu, și boalelor doftor te cunosc, și desăvârșit sfărâmare a morței, și râu al vieței nedeșertat, și tuturor celor din primejdii grabnică și fierbinte folositoare,

Slavă...

Nu ascunz adâncul milei tale și izvorul minunilor celor nenumărate și fântâna cea pururea curgătoare, cu adevărat, a milostivirei tale celei către mine Stăpână, ci tuturor mărturisesc și strig și propoveduesc și vestesc.

Şi acum...

Încurajatu-m'au valurile vieței, ca albinele fagul, Fecioară, și cuprinzând inima mea, o rănesc cu săgețile scârbelor; ci să te aflu pre tine ajutătoare și izgonitoare, Preacurată.

Catavasie.

Mântuește din nevoi pre robii tăi... și: Caută cu milostivire...

Apoi Ectenia cea mică, și Ecfonisul: Că tu ești împăratul păcei...

După aceasta: Condac, glas 6.

Nu avem alt ajutor, nu avem altă nădejde, fără numai pre tine, prea curată Fecioară; tu ne ajută nouă, că spre tine nădăjduim și cu tine ne lăudăm, ca să nu ne rușinăm, că suntem robii tăi.

Apoi: Prochimen, glas 4.

Pomeni-voiu numele tău în tot neamul și neamul.

Stih:

Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta, și uită pre poporul tău și casa părintelui tău.

Evanghelia dela Luca

Cap. X, v. 38-42; XI 27 și 28

În vremea aceea intrat-au Iisus într'un sat, iar o femeie numele ei Marta l-a primit pre el în casa sa. Şi aceea avea o soră ce se chema Maria, carea și șezând lângă picioarele lui Iisus asculta cuvintele lui. Iar Marta se silea spre multă slujbă, și stând a zis: Doamne, au nu socotești că sora mea singură m'a lăsat să slujesc? Ci zi ei să'mă ajute. Şi răspunzând Iisus, au zis ei: Marto, Marto te grijești, și spre multe te silești, ci un lucru trebuește; iar Maria partea cea bună s'a ales, carea nu se va lua dela dânsa. Şi a fost când grăia el acestea, ridicând o femeie glas din norod a zis lui: fericit este pântecele care tea purtat și țâțele ce ai supt. Iar el a zis: adevărat, fericiți cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și'l păzesc pre dânsul.

Apoi: Slavă... Glas 2.

Părinte, Cuvântule și Duhule, Treime Sfântă, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Stih.

Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta, și dupre mulțimea îndurărilor tale, curățește fărădelegile noastre.

Şi Stihirile acestea, Glas 6.

Nu ne încredința pre noi folosinței omenești, prea

sfântă Stăpână, ci primește rugăciunea robilor tăi; că scârbele ne cuprind și nu putem să răbdăm săgetăturile dracilor. Acoperemânt nu ne-am agonisit nicăieri, să scăpăm noi pătimașii, pururea fiind biruiți. Mângâere nu avem pre nimenea, fără numai pre tine Stăpâna lumei, nădejdea și folositoarea credincioșilor. Nu trece rugăciunile noastre, ci le fă de folos.

Nimenea din cei ce aleargă la tine nu iese rușinat, preacurată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ci cerând Darul, primește dăruirea, dupre cererea cea de folos.

Prefacerea celor scârbiți, izbăvirea celor neputincioși, fiind Născătoare de Dumnezeu Fecioară, mântuește cetatea și norodul, pacea celor din războaie, liniștea celor înviforați, una folositoare credincioșilor.

Apoi: Mântuește Dumnezeule norodul tău... Doamne miluește, de 12 ori și Vozglas: cu mila și cu îndurările...

Peasna 7, Irmos.

Tinerii evreești cu îndrăzneală au călcat văpaia cuptorului, și focul în rouă l-au schimbat, cântând: bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

De Dumnezeu Născătoare, ceea ce ai născut Lumina, pre mine cel întunecat în noaptea păcatelor, luminează-mă tu, fiind lăcaș al Luminei curat și fără de prihană, ca, cu dragoste pre tine să te slăvesc.

Acoperemânt fii Fecioară și folositoare și sprijineală și laudă, mie celui golit acum de tot ajutorul, puterea celor fără de ajutor și nădejdea celor fără de nădejde.

Slavă...

Cu tot sufletul și gândul și inima și buzele, te slăvesc pre tine, îndulcindu-mă de darurile tale, cele mari; ci cu bunătatea ta și nenumăratele tale minuni!

Şi acum...

Caută cu ochiul tău cel milostiv și cercetează dosădirea carea o am, și de cumplitele nevoi și de vătămare și de primejdii și de ispite izbăvește-mă, cu nemăsurată mila ta.

Peasna 8, Irmos

Pre Dumnezeu cel ce s'au proslăvit...

Pentru milostivirea milei tale Fecioară, nu mă trece cu vederea, Cinstită, pre mine cel înnecat în furtuna valurilor lumești, ci dă'mi mie mână de ajutor, celui supărat de chinurile vieței.

Împresurări și scârbe și nevoi m'au aflat Curată, și primejdii ale vieței și ispite de pretutindeni m'au înconjurat; ci ajută'mi și mă sprijinește cu acoperemântul tău cel puternic.

Binecuvântăm pre Tatăl.

Întru furtuni să te aflu pre tine liman, întru întristări bucurie și veselie, și întru boale grabnică ajutătoare, și întru primejdii izbăvitoare, și întru ispite folositoare.

Şi acum...

Bucurăte scaunul Domnului cel în chipul focului. Bucurăte năstrapă dumnezeiască și de mană primitoare. Bucurăte sfeșnic de aur și făclie nestinsă. Bucurăte slava fecioarelor și a maicelor podoaba și lauda.

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu cel ce s'au proslăvit în muntele cel sfânt, și rug au arătat lui Moisi taina pururea

Fecioarei, lăudați'l și'l prea înălțați întru toți vecii.

Peasna 9, Irmos...

Înfricoșatu-s'a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, cum cel prea Înalt de bună voie s'au pogorât până și la trup, din pântece fecioresc făcându-se om. Pentru aceasta pre preacurata de Dumnezeu Născătoarea, credincioșii o slăvim.

Către care alta voiu scăpa curată? Unde deaciea voiu alerga și mă voiu mântui? Unde mă voiu duce? Şi pre cine voiu afla scăpare? Pre cine fierbinte sprijineală? Pre cine în scârbe ajutătoare? Spre tine însăți nădăjduesc întru tine singură mă laud și spre tine îndrăznind am scăpat.

Mireasă a lui Dumnezeu, nu este cu putință a număra măririle tale și a spune adâncul cel neurmat al minunilor tale celor mai presus de minte, care pururea sunt desăvârșit, celor ce cu dragoste te cinstesc pre tine și cu credință ți se închină, ca uneea adevărate Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

În cântări de mulțumită slăvesc și cinstesc nemăsurată mila ta, și puterea ta cea multă tuturor o mărturisesc, și facerile tale de bine, care le-ai deșertat preste mine le propoveduesc, le măresc și cu sufletul și cu inima și cu gândul și cu limba totdeauna.

Şi acum...

Primește rugăciunea mea cea sărăcească, și plânsul și suspinul, și lacrămile mele nu le trece cu vederea, ci mă sprijinește ca o bună, și cererile le plinește, că toate le poți, ca o Maică a Stăpânului Dumnezeu celui atotputernic, numai de te vei uita

spre a mea ticăloasă smerenie.

Catavasie...

O prea luminate nor, Maica lui Dumnezeu, pre cei ce se luptă cu noi surpă'i cu dreapta ta cea stăpânitoare și atotputernică, și celor ce sunt în scârbe le ajută, pre cei asupriți îi mântuește, și dezleagă din păcate pre cei ce se roagă ție, că toate le poți câte le voești.

Şi îndată cântăm: Cadese să te fericim... și: Ceea ce ești mai cinstită... Şi Preotul cădește Altarul și pre norod, iar noi cântăm aceste Stihiri: Glas 2...

Podobie: Când de pre lemn...

Pentru toți te rogi, ceea ce ești bună, carii scapă cu credință întru acoperemântul tău cel puternic, că noi păcătoșii nu avem către Dumnezeu, întru nevoi și întru scârbe, altă mijlocire, cei ce pururea suntem împilați de multe păcate, Maica Dumnezeului celui prea înalt. Pentru aceea cădem înaintea ta, să ne izbăvești pre noi robii tăi, din toate primejdiile.

Stih: Pomeni-voiu numele tău în tot neamul și neamul.

A tuturor scârbiților bucuria, și a asupriților părtinitoarea, a săracilor hrănitoarea, a streinilor mângâerea, a celor învăluiți adăpostirea, a bolnavilor cercetarea, al celor neputincioși acoperemântul și sprijineala, toiag al orbilor, tu ești preacurată Maica Dumnezeului celui prea înalt. Ţie ne rugăm grăbește de mântuește pre robii tăi.

Stih: Ascultă fiică și pleacă urechia ta și uită pre norodul tău și casa părintelui tău.

Bucurăte Fecioară preacurată, bucurăte cinstitul sceptru al Împăratului Hristos, bucurăte ceea ce ai crescut strugurul cel de taină, bucurăte ușa cerului și rugul cel nears, bucurăte lumina a toată lumea,

bucurăte bucurie tuturor, bucurăte mântuirea credincioșilor, bucurăte apărătoarea și scăparea tuturor creștinilor, Stăpână.

Slavă...Şi acum...Glas 8.

Bucurăte lauda a toată lumea, bucurăte casa Domnului, bucurăte munte umbrit, bucurăte scăpare, bucurăte ceea ce ești sfeșnic de aur, bucurăte preacurată, carea ești slava creștinilor, bucurăte Maica lui Hristos Dumnezeu, bucurăte Rai, bucurăte masa cea dumnezeeească, bucurăte Biserică, bucurăte năstrapă de aur, bucurăte bucuria tuturor.

Alte Tropare

Pre ceea ce este mai înaltă decât cerurile și mai curată decât strălucirile soarelui, carea ne-au izbăvit pre noi din blestem, pre Stăpâna lumei cu cântări să o cinstim.

Pentru păcatele mele cele multe mi se bolnăvește trupul, slăbește și sufletul meu. La tine scap, ceea ce ești cu Dar dăruită, nădejdea celor fără de nădejde, tu îmi ajută.

Stăpână și Maica Izbăvitorului, primește rugăciunile nevrednicilor robilor tăi, ca să fii solitoare către cel ce s’au născut din tine. O, Stăpâna lumei, fii mijlocitoare.

Mute să fie buzele păgânilor, celor ce nu se închină cinstitei Icoanei tale cei zugrăvite de prea sfințitul Apostol și Evanghelist Luca, ceea ce se chiamă povățuitoare.

Milostivă fii mie smeritului, că fără de tine altă năzuință nu știu, cel ce sunt plin de tot felul de păcate. Miluește-mă nădejdea creștinilor.

Cântăm cu osârdie acum cântare cu bucurie, ție

cei întru tot lăudatei Născătoarei de Dumnezeu. Cu Mergătorul Înainte și cu toți Sfinții, roagă, Născătoare de Dumnezeu, ca să ne miluiască pre noi.

Toate oștile Îngerilor, Mergătorule Înainte al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, împreună cu Născătoarea, faceți rugăciune ca să ne mântuim noi.

Rugăciune către Prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu

(Din Apantisma Inată, cu numărul 11).

Ceea ce singură ești bucuria celor scârbiți, și părtinitoare celor ce se nedreptățesc, mângâere celor ce plâng, și ajutor celor neajutorați, cercetare celor neputincioși și acoperemânt și sprijineală celor ce se chinuesc, liman celor ce se înviforează și toiag orbilor, povățuitoare celor rătăciți și scăpare tare celor din nevoi. Născătoare a lui Dumnezeu cu totul fără de prihană, ia aminte la această ticăloasă și netrebnică rugăciune a mea, pre carea o aduc ție întru înghesuirea inimei, și mă slobozește de viforul cel rău al gândurilor. Izbăvește-mă prea mine de somnul cel greu, care mi s'a pricinuit mie din lenevire, și depărtează dela mine trândăvia cea cumplită. Izbăvește-mă de tirania cea amară a dracilor, și mă răpește dela obiceiul cel rău al patimilor. Şi precum știi, mântuește-mă pre mine nevrednicul robul tău, cel ce întru tine, după Dumnezeu, mi-am pus nădejdile mântuirei mele. Dă'mi mie Preacurată, cu osârdie să fac poruncile Fiului tău și Dumnezeului nostru, și să păzesc totdeauna așezământurile lui cele

mântuitoare. Şi mă întărește, ca, cu cuget priveghetor și cu minte deșteaptă să întâmpin slavosloviile lui cele bine primite; că ție pricinuitoarei bunătăților și ajutătoarei, nădăjduindu-mă, aduc această cerere. Deci să nu caz în nădejdea cea către tine, Preacurată, nici să mă întorc smerit și rușinat, ci să aflu prin tine, de Dumnezeu dăruită Stăpână, degrab sfârșitul cererilor mele, ca totdeauna, ca pre o ajutătoare tare a noastră a păcătoșilor, și împlinitoare a cererilor mele, să te laud și să te slăvesc pre tine, acum și pururi și în vecii vecilor, Amin.

Apoi: Sfinte Dumnezeule… Prea Sfântă Treime… Şi după: Tatăl nostru… Troparele acestea, Glas 6: Miluește-ne pre noi Doamne… Slavă… Doamne miluește-ne pre noi… Şi acum… Ușa milostivirei.. Şi Ectenia dela Preot de este. Doamne miluește, de 40 de ori. Ceea ce ești mai cinstită… Slavă… Şi acum… Doamne miluește, de 3 ori. Binecuvintează… și Optust. Apoi:

Stăpână primește rugăciunile robilor tăi, și ne izbăvește pre noi dintru toată nevoea și scârba.

Toată nădejdea mea spre tine o puiu Maica lui Dumnezeu, păzește-mă supt acoperemântul tău.

POMELNIC

Care este dator nu numai monahul, ci și mireanul, în fieștecare zi, după sfârșitul Pravilei, cu toată umilința, cu osârdie și cu evlavie a'l ceti:

1. Adu'ți aminte Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeul nostru, de mila și de îndurările tale cele din veac, pentru care te-ai întrupat și de voie ai răbdat răstignire și moarte și ai înviat din morți, și te-ai înălțat la cer, și ai șezut deadreapta lui Dumnezeu și Tatăl, pentru mântuirea tuturor celor ce cred drept întru tine. Caută spre smerenia și rugăciunea tuturor celor ce cu toată inima te chiamă pre tine. Pleacă urechea ta și auzi smerita mea rugăciune, a nevrednicului robului tău, întru miros cu bună mireasmă duhovnicească, ce se aduce ție pentru norodul tău. Şi întâiu adu'ți aminte de Soborniceasca și Apostoleasca Biserica ta, pre carea o ai câștigat cu scump sângele tău, și o întemeiază, și o întărește, și o lățește, și o înmulțește, și o împacă, și în veci nebiruită de porțile iadului o păzește; întărâtările ei le potolește. Stinge ridicarea păgânilor, sculările ereticilor degrab le sfărâmă și le dezrădăcinează, și întru nimic le întoarce, cu puterea Sfântului tău Duh.

Închinăciune, una.

2. Mântuește Doamne, și miluește pre blagocestivii împărați, și pre binecredinciosul Domnul nostru (N), supune supt picioarele lor pre tot vrăjmașul și împrotivnicul, și pune în inima lor

cele bune și de pace pentru sfânta Biserică și pentru tot norodul, ca întru liniștea lor, viață lină și fără gâlceavă să viețuim întru dreapta credință și întru toată creștinătatea și curăția.

Închinăciune, una.

3. Mântuește Doamne, și miluește pre prea sfințiții a toată lumea patru Patriarhi, pre prea sfințitul și îndreptătorul Sinod și pre Arhiepiscopul nostru și Mitropolitul (N) și pre toți prea sfințiții Arhiepiscopi, Mitropoliți și Episcopi Ortodocși, pre Preoți, pre Diaconi și pre tot clirosul bisericesc, pre carii iai pus să păstorească turma ta cea cuvântătoare, și pentru rugăciunile lor, miluește-mă și mă mântuește și pre mine păcătosul.

Închinăciune, una.

4. Mântuește Doamne, și miluește pre drept credincioșii boieri, pre începătorii oștilor și pre căpeteniile cetăților, pre mai marii orașelor și pre toți binecredincioșii ostași și de Hristos iubitori.

Închinăciune, una.

5. Mântuește Doamne, și miluește pre părintele nostru (Arhimandritul sau Igumenul) (N) și pre toți frații cei întru Hristos, și pentru rugăciunile lor, mântuiește-mă și pre mine păcătosul.

Închinăciune, una.

6. Mântuește Doamne, și miluește pre părintele meu Duhovnicul (N), și pentru rugăciunile lui, iartă’mi păcatele mele.

Închinăciune, una.

7. Mântuește Doamne, și miluește pre toți cei ce se ostenesc și slujesc, și pre cei ce cu osârdie au slujit în sfântul lăcașul acesta, frații noștri cu lucrul

mâinilor, pre cei puși în ascultări, iconomi, dichii, și pre cei împreună cu dânșii ostenitori, și pre slugile lumenii, și pre lucrătorii de pământ ai sfintei mânăstirii aceștia, și pre toți ortodocșii creștini.

Închinăciune, una.

Aicea pomenește pre născătorii tăi, de sunt vii

8. Mântuește Doamne, și miluește pre născătorii mei (N), frații, surorile și toate rudeniile cele dupre duh și dupre trup, și pre prieteni, și le dăruiește lor pacea ta, îndestulându'i cu bunătățile cele lumești și cu cele mai pre sus de lume.

Închinăciune, una.

9. Mântuește Doamne, și miluește pre monastirile cele din sf. Munte și din Rusia și de pretutindenea și pre cei ce viețuesc și petrec întru dânsele, părinții și frații noștri, și pentru rugăciunile lor, miluește-mă și pre mine păcătosul.

Închinăciune, una.

10. Mântuește Doamne, și miluește dupre mulțimea îndurărilor tale, pre toți sfinții ieroschimonahi, ieromonahi, ieroschidiaconi, ierodiaconi, schimonahi și monahi, schimonahițe și monahii, și pre toți cei ce întru feciorie și cu evlavie viețuiesc cu înfrânare prin mânăstiri, prin pustii, prin peșteri, prin munți, prin închisori, prin crăpăturile pietrilor, prin ostroavele mărilor și în tot locul și laturea, carii cu creștinească dreaptă și bună credință slujesc ție și se roagă, ușurează-le greutatea, mângâi'le scârba, și cu puterea ta întărește'i spre nevoință, și pentru rugăciunile lor, dăruiește'mi și mie iertare păcatelor.

Închinăciune, una.

11. Mântuește Doamne, și miluește pre bătrâni și

pre tineri, pre săraci și pre sărmani, pre văduve și pre cei ce se află întru neputințe, în griji, în nevoi, în rele pătimiri, în robii, în temnițe și întru închisori, și mai ales pre cei izgoniți pentru tine și pentru dreapta credință cea ortodoxă, de limbile cele fără de Dumnezeu și de cumpliții eretici, fiind ei robii tăi; miluiește'i pre dânșii, cercetează'i, întărește'i, mângâie'i, și degrab, cu puterea ta, din toate cele grele îi slobozește și le dă lor izbăvire.

Închinăciune, una.

12. Mântuește Doamne, și miluește și îmi iartă orice eu, ca un om neputincios am greșit ție și m'am smintit și nebunește dela calea mântuirei m'am depărtat și către fapte necuvincioase prin deșertarea minții mele, ticăloșește m'am abătut; ci mă rog: prin dumnezeiasca iconomia ta, întoarce-mă iarăși în calea mântuirii.

Închinăciune, una.

13. Pre cei ce s'au depărtat dela dreapta credință, și cu eresurile întunecându-se, întru pierzare se află, cu strălucirea cunoștinții tale luminându'i, sfintei apostoleștii și soborniceștii tale Biserici îi unește.

Închinăciune, una.

14. Urâta și de Dumnezeu hulitoarea împărăție păgânească degrab o surpă, și binecredincioșilor împărați și domni o supune, înalță cornul creștinilor drept slăvitori și trimite preste noi milele tale cele bogate.

Închinăciune, una.

15. Mântuește Doamne, și miluește pre cei ce mă urăsc și mă dosădesc și mă asupresc, și nu îi lăsa pre dânșii să piară pentru mine păcătosul.

Închinăciune, una.

Pentru cei răposați:

16. Pomenește Doamne, pre cei ce s’au dus din viața aceasta, binecredincioșii împărați și domni, împărătese și doamne, boieri și jupânese, pre prea sfințiții Patriarhi, Mitropoliți, Arhiepiscopi și Episcopi ortodocși, Preoți, Diaconi și pre tot clerul bisericesc, și pre cei din cinul monahicesc, carii au slujit ție, și pre ctitorii sfântului lăcașului acestuia, împreună cu Sfinții tăi în veșnicele tale lăcașuri îi odihnește.

Închinăciune, una.

Aicea pomenește pre născătorii tăi de sunt răposați

17. Pomenește Doamne, sufletele adormiților robilor tăi părinților mei (N), frații și surorile și pre toate rudeniile mele cele dupre duh și dupre trup, și le iartă lor toată greșala cea de voie și cea fără de voie, dăruiește lor împărăția și împărtășirea veșnicilor tale bunătăți și a ta cea fără de sfârșit îndulcire și fericita viață.

Închinăciune, una.

18. Pomenește Doamne, pre toți cei ce întru nădejdea Învierii și a vieții veșnice au adormit: părinții și frații noștri, pre cei ce zac aicea și pretutindenea drept slăvitori creștini, și cu Sfinții tăi sălășluiește’i, unde cercetează lumina feții tale, și pre noi miluește-ne ca un bun și de oameni iubitor.

Închinăciune, una.

Iar la sfârșit, zi acestea, de 3 ori:

19. Dăruește Doamne, iertare de păcate tuturor

celor ce mai'nainte s'au mutat, întru buna credință și întru nădejdea învierii, părinții și frații noștri, și le fă lor veșnică pomenire.

După aceasta închinăte de 3 ori și zi:

Dumnezeule, curățește-mă pre mine păcătosul și mă miluiește.

Doamne, cel ce m'ai zidit pre mine, miluieștemă. Fără de număr ți-am greșit, Doamne, iartămă.

Psalmii ce se citesc la vreme de primejdii.

Când se ridică vrăjmașii spre tine, zi Psalmii 3, 19, 30, 31.

Când auzi de ciumă, zi Psalm 90.

Când ai căzut în păcat, zi Psalmii 50, 45, 46, 70, 72.

Când mergi la domni să te judeci zi Psalm 20, 75.

Când va cădea vreo frică preste tine, zi Psalm 6, 66, 76.

Când ai supărare de dracul, zi Psalm 37.

Când cazi ridică la închisoare sau la robie, zi Psalm 69.

Când vor fi trăsnete sau fulgare și grindină, zi Psalm

84.

Când vei merge la răsboiu, zi Psalm 27.

Când se începe la pâine nouă sau la vin sau la ori ce fel de poame, zi Psalm 33.